

Tutsaklara Özgürlük, şifa ve özgürlük için emsalsiz kaynaklar sağlar.
Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğüne (Romalılar 8:21) kavuşmaları için İsa Mesih'in çarmıhının gücünü uygulama anahtarları sunar.

Bu sayfalardaki dualar ve ilanlar, altı kıtada denenmiştir. İnsanları özgür kılma, soyağacından gelen dayanakları yıkmaya, onları Mesih'in kurtarma gücünün cesur ve etkili tanıkları yapma konusunda değerleri kanıtlanmıştır.

Dr. Mark Durie, Anglikan bir pastör, yazar ve öğretmendir. Avustralya Ulusal Üniversitesi ve Avustralya İlahiyat Koleji mezunudur. Leiden, MIT, UCLA ve Stanford Üniversitelerinde misafir öğretim üyeliği yapmış, 1992'de Avustralya Beşeri Bilimler Akademi Lideri seçilmiştir.

ISBN 978-1-923067-07-3

9 781923 067073

TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

MARK DURIE

9

TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

DR MARK DURIE

TUTSAKLARA ÖZGÜRLÜK

Övgüler olsun bizi onların ağızına yem etmeyen RAB'be!

Bir kuş gibi kurtuldu canımız avcının tuzağından,

Kırdı tuzak, kurtulduk.

Yeri göğü yaratan RAB'bin adı yardımcımızdır.

Mezmur 124

MARK DURIE

db

DEROR BOOKS

Incorporating the Fourth Edition of *Liberty to the Captives*.
Liberty to the Captives: copyright © 2022 by Mark Durie

All rights reserved.

Tutsaklara Özgürlük

Deror Books, Melbourne Australia

www.derorbooks.com

ISBN 978-1-923067-07-3

Mark Durie'nin kitapları ve yazıları hakkında daha fazla bilgi edinmek için
markdurie.com'u ziyaret ediniz.

Farklı dillerde *Tutsaklara Özgürlük kaynakları için* luke4-18.com'u ziyaret
ediniz.

İÇERİK

Önsöz	1
1. İslamiyet'i Reddetmenin Gerekliği	3
2. Çarmih aracılığıyla Özgürlük	9
3. İslamiyet'i Anlamak	35
4. Muhammed ve Reddedilme	51
5. <i>Kelime-i şehadetten</i> Özgürlük	71
6. <i>Zimmetten</i> özgürlük	95
7. Yalan Söylemek, Sahte Üstünlük ve Beddua	113
8. Özgür bir Kilise	131
Ek Kaynaklar	148

Önsöz

Günümüzde İslamiyet'i terk ederek İsa Mesih'i takip etme kararı veren çok sayıda kişi var. Ne yazık ki bu insanların büyük bir kısmı reddedilme ve dünya kaygıları altında eziliyor. Bazı ulusal Hristiyan liderler, bu insanların yüzde 80'inin iki yıl içinde geri döndüklerini bildiriyor. Peki Tanrı bizden bu konuda ne yapmamızı istiyor?

2002 yılında Hristiyanların İslamiyet ve Müslüman korkusundan nasıl özgür olabileceğini öğretmeye ve aynı zamanda zimmet hakkında ders vermeye başladım. Bu öğretişin ardından genellikle ruhsal bir hizmet zamanı olur, insanlar dua almak için öne çağrılırdı. Bu çalışmalara katılanların çoğu, Tanrı'nın kudretiyle özgür kılındıklarına ve ruhsal hizmet için güç bulduklarına dair tanıklık verdiler.

Daha sonra insanları bizzat İslamiyet'in ruhsal tutsaklığından özgür kılacak öğretişler vermeye başladım. Bu iki öğretiş bu kitapta birleştirilmiştir.

Dünyanın her yerinde müjdeciler, Özgürlere Tutsaklık kitabını duydukça ve kullandıkça, kitap çok sayıda dile çevrildi. Tutsaklara Özgürlük, 2010 yılında yayımlandıktan sonra yıllar içerisinde kitabın kullanıcılarının ihtiyaçları doğrultusunda ve özellikle İslamiyet'ten gelen imanlılar için gözden geçirilmesi ve güncellenmesi gerektiği anlaşıldı. Dördüncü baskı, yeni bölümler de dahil olmak üzere birçok değişiklik içeren büyük bir güncellemedir.

Kuran ayetlerini referans olarak verirken "S" kısaltması kullanılacaktır. Örneğin S9:29, 9. Surenin 29. ayetidir. Bu kaynakların çoğuyla ilgili ayrıntılı referanslar için Mark Durie'nin The Third Choice (Üçüncü Seçenek) isimli kitabına bakınız.

Bu kaynağı küresel kiliseye sunarken, nefret ve önyargının her türüsüne karşı olmakla birlikte, bütün dinlerin ve dünya görüşlerinin eleştirisel düşünceye açık olması gerektiğine inanıyorum. Gerek Müslümanların gerekse gayr-i Müslimlerin, İslamiyet hakkında kendi fikirlerine sahip olma hakkı vardır. Kendi vicdanları ve bilgileri

doğrultusunda İslamiyet'in öğretileriyle aynı fikirde olabilir ya da olmayabilirler.

Hristiyan ruhsal hizmetlerin, luke4-18'deki kaynakları ihtiyaçları doğrultusunda indirme, basma ve paylaşma izinleri vardır.

Bu kitabın PDF formatında indirilebilir bir eğitim el kitabı vardır. Ayrıca luke4-18.com sitesinde diğer Tutsaklara Özgürlük kaynakları vardır.

Bu eğitimin insanlara nasıl yardımcı olduğuna dair tanıklıkları ve geliştirme önerilerini duyduğum zaman daima minnettar olurum. Katılarınızı takdirle karşılarım. Ayrıca şunu da takdirle ifade etmek isterim: Birçoklarının maddi destekleri ve duaları olmasaydı, bu kitap asla yazılamazdı. İsa Mesih'in şu sözleri kulaklarımda çınlıyor: "Baba beni gönderdiği gibi ben de sizi gönderiyorum" ve "Her ulustan öğrenci yetiştirin!" Ürünün Rabbine duam şu ki, Tutsaklara Özgürlük bu görevde etkili bir araç ve küresel kilise için bir bereket kaynağı olsun.

Mark Durie

Haziran 2022

1

İslamiyet'i Reddetmenin Gerekliliđi

“Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı.”
Galatyalılar 5:1

Acil bir ihtiyaç

Hristiyan inancını benimseyen ve İslamiyet'i reddedince büyük bir özgürlüğe kavuşan eski bir Müslümanın tanıklığı şöyledir:

Ben Batı'da Müslüman bir ailede yetiştim. Camiye gider, dualarımızı Arapça ederdik. Bunun ötesinde yetiştirme sürecinde fazla dindar sayılmazdım. Üniversitede olduğum günlerde bir arayış içerisindeyken bazı şeyler değişti. Bu arayışın sonunda İsa Mesih'in gerçekten kim olduğunu keşfettim ve O benim canımı kurtardı.

Üniversite kampüsünde, öğrencilerden oluşan Hristiyan bir gruba katıldım. Her hafta başka bir öğrenci, Kutsal Kitap'tan bir mesaj paylaşırdı. Ben henüz bir yıllık bir Hristiyan bile sayılmazdım ama benden de bir mesaj paylaşmamı rica ettiler. Paylaşım yapacağım akşam, dua etmek amacıyla kampüsteki kütüphanelerden birine girdim. Benim hazırladığım mesaj şuydu: “İsa Mesih benim için öldü; ben de O'nun için ölür müyüm?”

Duaya başladığım zaman tuhaf bir şey oldu. Sanki boğuluyormuşum ya da gırtlığım sıkılıyormuş gibi bir hisse

kapıldım. Bu his güçlenirken ve yoğunlaşırken paniğe kapıldım. Sonra bir sesin bana, “İslamiyet’i Reddet! İslamiyet’i Reddet!” dediğini hissettim. Bunun Rab’den geldiğine inanıyorum. Bu olaya akılcı bir karşılık vermeye çalıştım: “Ya Rab, ben zaten İslamiyet’in gereklerini epeydir yerine getirmiyorum.”

Ancak boğulma hissi devam ediyordu. Bunun üzerine ben, “İsa Mesih’in adında, İslamiyet’i reddediyorum” dedim.

Kütüphanede olduğum için bunu kısık sesle yaptım.

Boğazımdaki baskı hemen son buldu. Üzerime büyük bir rahatlama geldi! Duaya ve hazırlıklarına döndüm. Rab, o toplantıda gücünü gerçekten gösterdi. Öğrencilerin diz çöktüklerini, Rab’be feryat ettiklerini ve O’na teslim olduklarını hatırlıyorum.

Günümüz dünyasında birçok kişinin en acil ihtiyaçlarından biri, İslamiyet’i reddetmektir. Bu kitap, bunun neden gerekli olduğunu ve nasıl yapılacağını açıklıyor. Hristiyanların, İslamiyet’in kontrolcü ruhsal etkisinden özgür olmaları için bilgiler ve dualar sunuyor.

Bu kitabın ana fikri, İslamiyet’in ruhsal gücünün iki antlaşma (ya da ahit) aracılığıyla etkin olduğunu ortaya koyar. Bunlar *kelime-i şehadet* ve *zimmettir*. *Şehadet* Müslümanları, *zimmet* ise gayrimüslimleri İslami şeriatın belirlediği şartlara bağlar.

Şunları bilmek önemlidir:

- Önceden Müslüman olan ama İsa Mesih’i takip etme kararı veren bir kişi, *kelime-i şehadeti* reddederek şehadetle arasındaki antlaşma bağından ve bunun içerdiği her şeyden nasıl özgür olabileceğini bilmelidir.
- Bir Hristiyan, İslami şeriatın *zimmet* aracılığıyla gayrimüslimlere tatbik ettiği aşağılamadan nasıl özgür olabileceğini bilmeli ve özgürlüğünü talep etmelidir. (Bu amaçla, bu kitabın ilerleyen bölümlerinde İslamiyet’i reddetme dualarına yer verilecektir.)

İki Antlaşma

Arapça *İslamiyet* sözcüğü, ‘teslimiyet’ ya da ‘teslim olma’ anlamına gelir. Muhammed’in inancı, dünyaya iki tür teslimiyet sunmaktadır. Birincisi, İslamiyet dinini benimseyen kişinin teslimiyetidir. Diğeri

ise İslamiyet'i benimsemeden İslami hâkimiyete tabi olan gayrimüslimin teslimiyetidir.

İslamiyet'i benimseyen kişinin antlaşması, Müslüman amentüsü olan *kelime'i şehadettir*. Bu amentü, Allah'ın tevhidine (birliğine), Muhammed'in peygamberliğine ve bunların kapsadığı inançlara bağlılıktır.

İslamiyet'in siyasal hâkimiyetine teslim olan gayrimüslimin antlaşması ise *zimmettir*. Zimmet, Hristiyanların ve İslamiyet'i benimsemeyen ama hâkimiyeti altında yaşamak zorunda olan insanların statüsünü belirleyen İslami şeriattir.

İnsanların *kelime-i şehadet* getirerek ya da *zimmeti* kabul ederek teslim olmalarına yönelik İslami talebe karşı koymamız gerekir.

Birçok Hristiyan, Müslümanlığı bırakarak Mesih'i takip eden bir kişinin İslamiyet'i reddetmesi gerektiğini anlayabilir. Bununla birlikte Hristiyanların, Müslüman olmadıkları halde İslami hâkimiyetin ruhsal etkisi altına girebileceklerini öğrenen birçok Hristiyan hayrete düşer. Buna karşı koymak için *zimmet* antlaşmasının taleplerine karşı kişisel bir duruş sergilemeleri, İslamiyet'in gayrimüslimler olarak kendileri üzerinde kurmayı amaçladığı korkuyu ve aşağılamayı reddetmeleri gerekir.

İki hâkimiyet antlaşmasının – *kelime-i şehadet ve zimmet*- ardındaki ilkeleri incelememiz, İsa Mesih'i, O'nun hayatının gücünü ve çarmıh aracılığıyla sunduğu ruhsal özgürlük kaynaklarını düşünmeniz için sizi davet edeceğiz. Sizinle Kutsal Kitap ilkelerini paylaşarak ve dualar sunarak İsa Mesih'in size bağışlamış olduğu özgürlüğü kendinize tatbik etmenizi sağlayacağız.

Hâkimiyet aktarımı

Birçok İslami öğretmen, hâkimiyetin yalnızca Allah'ın olduğunu vurgular. Bunu söylerken asıl kastettikleri, şeriatin adalet ve yetkiyle ilgili tüm ilkelere hükmetmesi gerektiğidir.

Bu kitabın esas fikri şudur: Mesih'in takipçilerinin, tüm diğer ruhsal hâkimiyet biçimlerini reddetme hakları ve hatta görevleri vardır.

Hristiyan anlayışına göre Mesih'e dönmek demek, canımız üzerinde Mesih haricindeki bütün ruhsal talepleri reddetmemiz ve terk

etmemiz demektir. Elçi Pavlus, Koloselilere yazdığı mektupta, Mesih'e iman eden kişinin, bir hükümlüden diğerine aktarıldığını ifade eder.

O bizi karanlığın hükümlüğünden kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. O'nda kurtuluşa, günahlarımızın bağışına sahibiz. (Koloseliler 1:13-14).

Bu kitabın öne sürdüğü ruhsal strateji, bir hükümlüden diğerine aktarılma ilkesinin uygulanmasıdır. Mesih'e iman eden kişi, kurtuluşa kavuşarak Mesih'in hakimiyeti altına girer. Böyle bir kişi, "karanlığın hükümlüğüne" ait ilkelere artık tabi değildir.

İmanlıların ruhsal doğum hakları, bu özgürlüğü talep ederek sahiplenmektir. İslamiyet'in talepleri karşısında, *nereden nereye* aktarıldıklarını anlamaları gerekir. Bu kitap bu bilgiyi sunmakta ve uygulama kaynaklarını sağlamaktadır.

Kılıç cevap değildir

İslamiyet'in hâkimiyet iradesine karşı koymanın birçok yolu vardır. Bunlar siyasal ve toplumsal eylem, insan hakları savunuculuğu, akademik araştırmalar ve gerçeği iletmek için medyanın kullanımı gibi birçok etkinliği içerir. Bazı toplumlar ve uluslar, zaman zaman askeri tepkiyi gerekli görebilir ama İslami *cihat* karşısında kılıç son çare olamaz.

Muhammed, inancını dünyaya yayma görevini takipçilerine verdiğinde, gayrimüslimlere üç seçenek sunulmasını buyurdu. Bunların ilki, İslamiyet'i kabul etmeleri (*kelime-i şehadet*), diğeri siyasal teslimiyet (*zimmət*), üçüncüsü ise kılıçtır. Kur'an'ın öğrettiği gibi canları için savaşmaları, öldürmeleri ve öldürülmeleri gereklidir (S9:111; ayrıca bkz. S2:190-193, 216-217; S9:5,29).

Cihada karşı askeri direniş yolu, yenilme ihtimalinin yanı sıra ruhsal tehlikeler doğurur. Avrupalı Hristiyanlar, İslami istilaya karşı savunma direnişi oluşturdukları zaman bin yıl süresince kılıca sarılmak zorunda kaldılar. İberya yarımadasını özgür kılma hareketi olan Reconquista, neredeyse 800 yıl sürdü. Araplar'ın Roma'yı İ.S. 846 yılında yağmalamalarının ve Müslümanların Endülüs'ü (İberya Yarımadası) istila ve işgalinin ardından, Papa Leo IV, İ.S. 853'te

kiliseleri ve şehirleri *cihada* karşı korumak için hayatlarını verenlere cenneti vaat etti.

Ne var ki bu, İslamiyet'le savaşırken onun taktiklerini kullanmak demektir, çünkü savaşta ölenlere cenneti vaat eden İsa Mesih değil, Muhammed'di.

Ne var ki İslamiyet'in gücünün kökü askeri ya da siyasi değil, ruhsaldır. İslamiyet, istilaları sırasında esasen *ruhsal* olan taleplerde bulunmuştur. Bu talepler, *kelime-i şehadet* ve *zimmet* esasları aracılığıyla şeriat hükümlerinde ifade edilmekte ve askeri kuvvet ile uygulanmaktadır. Dolayısıyla bu kitapta İslamiyet'e karşı direnmek ve ondan özgür olmak için insanlara sunulan kaynaklar ruhsaldır. Kutsal Kitap'a dayalı çarmih anlayışının Hristiyanlar tarafından kullanılması ve böylelikle insanların özgürlüğe kavuşturulmaları amaçlanmaktadır.

"İnsan gücüyle değil"

Daniel kitabında, Mesih'in gelişinden altı yüzyıl kadar önce vahiy edilmiş olan etkileyici bir peygamberlik görümü vardır. Büyük İskender'in imparatorluğunun ardından gelecek olan krallıklardan bir yönetici ortaya çıkacaktır:

"Bu dört krallığın sonu yaklaşmış yapılan kötülükler doruğa varınca, sert yüzlü ve aldatmada usta bir kral ortaya çıkacak. Kendisinden gelmeyen büyük bir güce kavuşacak. Şaşırtıcı yıkımlar yapacak, el attığı her işte başarılı olacak. Güçlüleri ve kutsal halkı yok edecek. Yapacağı işleri aldatarak başaracak, kendisini yükseltecek. Güvenlikte olan birçoklarını yok edecek, Önderler Önderi'ne karşı duracak. Ama kendisi insan eli değmeden yok edilecek. (Daniel 8:23-25)

Bu yöneticinin vasıfları ve yarattığı tesir, Muhammed'e ve O'nun mirasına şaşırtıcı derecede benzemektedir. İslamiyet'in üstünlük iddiası, başarı ihtirası, hileye başvurusu, başkalarının kuvvetini ve zenginliğini gasp ederek güç kazanmak için kullanması, güvende olduklarını sanan halkları tekrar ve tekrar alt etmesi, çarmih gerilmiş olan Tanrı'nın Oğlu Rab İsa Mesih'e yönelik düşmanlığı, Hristiyan ve Yahudi toplumlarını mahvetmesi bu tesirin örnekleridir.

Bu peygamberlik Muhammed'den, O'nun hayatının ve mirasının ahlaksal ve ruhsal enkazından doğan İslamiyet dininden söz ediyor olabilir mi? Eğer Muhammed'den söz ediyorsa, o zaman Daniel'in peygamberliği bu "kralın" gücü üzerinde nihai bir zafer kazanılacağına dair bir umut ama bu zaferin "insan eli değmeden" gerçekleşeceğine dair bir de uyarı içermektedir. Bu "sert yüzlü kralın" üstesinden gelmek için sadece siyasal, askeri ya da ekonomik yollarla özgürlüğe kavuşmak mümkün olmayacaktır.

Bu uyarı muhakkak İslamiyet'in, insanlara hâkim olma iddiası için geçerlidir. Bu iddianın arkasındaki güç ruhsaldır ve kalıcı özgürlüğe götüren etkili direniş de yalnızca ruhsal yolla başarıya ulaşabilir. Askeri kuvvet de dâhil olmak üzere diğer direniş biçimleri, İslamiyet'in hâkimiyet iradesinin belirtileriyle baş etmek için gerekli olabilir ama sorunun kökenine çözüm getirmekten uzaktır.

İslamiyet'in aşağılayıcı taleplerinden nihai özgürlüğün tek anahtarı, İsa Mesih'in ve çarmıhının gücüdür. Bu kitap bu kanaatle kaleme alınmıştır. Kitabın amacı imanlıları, İslamiyet'in insan canına hâkim olma stratejisinin iki yönünden özgür kılmak için donatmaktır.

2

Çarmıh aracılığıyla Özgürlük

“Tutsaklara serbest bırakılacaklarını ilan etmek için beni gönderdi.”

Luka 4:18

Rıza, İslamiyet’i terk edip İsa Mesih’i takip etmeye karar vermiş genç bir adamdı. Bir akşam bir toplantıda, İslamiyet’i reddetme duasını okuma görevi ona verildi. Genç adam gönüllü olarak bunu yapmaya başladı. Ancak dua sırasında, “Muhammed’in yolunu reddediyorum” sözlerine geldiği zaman, “Muhammed” sözcüğünü söyleyemediğini fark edince hayretler içinde kaldı. Müslüman bir ailede yetişmiş olduğu halde, İslamiyet’i hiç sevmemiş ve uzun süre gereklerini yerine getirmemişti. Bu yüzden bunu yapamamak onu şaşkına çevirmişti. Hristiyan arkadaşları, genç adamın etrafında toplandılar ve İsa Mesih’teki yetkisini hatırlatan sözlerle onu teşvik ettiler. Bunun ardından, Muhammed’in yolunu reddetmekle ilgili sözcükleri söyleyerek duayı tamamlayabildi.

O akşamdan sonra Rıza’nın hayatında değişen iki şey oldu. Birincisi, hayat boyu süren insanlara öfkelenme huyundan kurtuldu. Müjdeleme etkinliğinde ve İslamiyet’ten ayrılanları öğrenci olarak yetiştirme hizmetinde daha etkili oldu. O gece Rıza, İslamiyet’i reddedince, müjdelemek ve öğrenci yetiştirmek için güçle meshedildi. Müjde’ye hizmet etmek için özgür oldu.

Bu bölüm Şeytan’ın gücünden nasıl özgür olacağımızla ilgilidir. Böylece İslami tutsaklıklara odaklanan sonraki bölümler için hazırlık yapmış olacaksınız.

Bu bölümde uygulanan ilkeleri, sadece İslamiyet'e değil birçok farklı duruma uygulamak mümkündür.

İsa Mesih öğretmeye başlıyor

Elçi Pavlus, Romalılar mektubunda "Tanrı çocuklarının yüce özgürlüğünden" söz ediyor (Romalılar 8:21). Bu "yüce özgürlük", her Hristiyan'ın doğum hakkıdır. İsa Mesih'e güvenen ve O'nu takip eden herkese Tanrı'nın vermek istediği değerli bir miras, harika bir armağandır.

İsa Mesih, öğretiliş hizmetine başladığı zaman, halka verdiği ilk öğretiliş özgürlük hakkındaydı. İsa Mesih, Şeytan tarafından çölde sınılandıktan ve Vaftizci Yahya tarafından vaftiz edildikten hemen sonra bu hizmete başladı. İsa çölden gelir gelmez müjdeyi duyurmaya başladı. Bunu nasıl yapıyordu? Kendisinin kim olduğunu tanıtarak yapıyordu. Luka'da, İsa Mesih'in kendi köyü olan Nasıra'daki havrada ayağa kalkıp Yeşaya Kitabının 61. bölümünü okumaya başladığını görüyoruz.

"Rab'bin Ruhu üzerimdedir. Çünkü O beni yoksullara Müjde'yi iletmek için meshetti. Tutsaklara serbest bırakılacaklarını, körlere gözlerinin açılacağını duyurmak için, ezilenleri özgürlüğe kavuşturmak ve Rab'bin lütfu yılını ilan etmek için beni gönderdi."

Sonra kitabı kapattı, görevliye geri verip oturdu. Havradakilerin hepsi dikkatle O'na bakıyordu.

İsa, "Dinlediğiniz bu Yazı bugün yerine gelmiştir" diye konuşmaya başladı.

(Luka 4:18-21)

İsa Mesih, insanları özgür kılmak için geldiğini söylüyordu. Yeşaya peygambere verilen özgürlük vaadinin "bugün" gerçekleştiğini dile getiriyordu. Nasıra halkının karşısında, tutsaklara özgürlük getiren Kişi duruyordu. İsa onlara kendisinin Kutsal Ruh'la meshedildiğini, bizzat Mesih olduğunu, Tanrı'nın seçtiği Kral olduğunu, onlara vaat edilmiş Kurtarıcı olduğunu anlatıyordu.

İsa insanları özgürlüğü seçmeye davet ediyordu. Bizzat kendisi müjde veriyordu: yoksullar için umut, tutsaklara serbestlik, körler için şifa ve ezilenler için özgürlük getirmişti.

İsa Mesih nereye gitse, orada insanları özgür kıldı. Onları birçok farklı alanda gerçek özgürlüğe kavuşturdu. Müjde kitaplarını okuduğumuz zaman, İsa Mesih'in çok sayıda kişiye iyilik yaptığını, umutsuzlara umut verdiğini, açları doyurduğunu, insanları cinlerin gücünden özgür kıldığını ve hastaları iyileştirdiğini görüyoruz.

İsa Mesih bugün de insanlara özgürlük vermeye devam ediyor. İsa Mesih tarafından çağrılan her Hristiyan, O'nun sağladığı bu özgürlüğe kavuşabilir.

İsa havrada, "Rab'bin lütuf yılını" ilan ettiği zaman, Tanrı'nın insanlara özel olarak lütfettiği günün geldiğini ilan ediyordu. İsa insanlara, Tanrı'nın güçle ve sevgiyle halkını özgür kılmak için geldiğini ve onların da özgür olabileceğini söylüyordu.

Bu kitabı okumanın, Tanrı'nın lütfuna ve özgürlüğüne kavuşabilmeniz için size özel bir zaman olabileceğine inanıp umut edebilir misiniz?

Seçme zamanı

Bir kafese tıklandığınızı ve kafesin kapısının kilitli olduğunuzu hayal edin. Her gün size kafeste yemek ve su getiriliyor. Orada yaşamaya devam ediyorsunuz ama siz bir tutsaksınız. Sonra birisi geliyor ve kafesin kapısını açıyor. Şimdi önünüzde bir seçim var. Kafeste yaşamaya devam edebilir ya da oradan çıkıp kafesin dışındaki hayatı keşfedebilirsiniz. Kafes kapısının açık olması yeterli değildir. Kafesten dışarı çıkmayı seçmeniz gerekir. Eğer özgürlüğü seçmezseniz, kapı hâlâ kilitliymiş gibi tutsak kalırsınız.

Elçi Pavlus, Galatyalılara yazarken şöyle dedi: "Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin" (Galatyalılar 5:1). İsa Mesih insanları özgür kılmak için geldi ve O'nun getirdiği özgürlüğü öğrendiğimiz zaman yapmamız gereken bir seçim vardır. Özgür insanlar olarak yaşamayı seçecek miyiz?

Elçi Pavlus, özgürlüğümüzü talep etmek için uyanık ve tetikte olmamız gerektiğini söylüyor. Özgür yaşamak için özgür olmanın ne

anlama geldiğini kavramalı, sonra özgürlüğümüzü talep etmeli ve özgürce yaşamalıyız. İsa Mesih'i takip ederken dayanmayı ve kölelik boyunduruğunu reddetmeyi öğrenmemiz gerekir.

Bu öğretiş, özgür olmayı ve sonra özgür kalmayı seçen herkese yardımcı olmak amacıyla tasarlanmıştır.

Sonraki birkaç kısımda Şeytan'ın rolünü, O'nun hâkimiyetinden Tanrı'nın Krallığına nasıl aktarıldığımızı ve içinde bulunduğumuz ruhsal savaşı öğreneceğiz.

Şeytan ve hükümranlığı

Kutsal Kitap bizi yok etmek isteyen bir düşmandan söz eder. Bu düşman, Şeytan'dır. O'nun çok sayıda yardımcıları vardır. Bu yardımcılarının bazıları cinlerdir.

İsa Mesih, Yuhanna 10:10'da Şeytan'ın insanlara nasıl yaklaştığını tanımlarken ona "hırsız" der: "Hırsız ancak çalıp öldürmek ve yok etmek için gelir. Bense insanlar yaşama, bol yaşama sahip olsunlar diye geldim." Ne müthiş bir zıtlık! İsa Mesih yaşam getiriyor – bol yaşam getiriyor. Şeytan ise kayboluş, yıkım ve ölüm getiriyor. İsa Mesih ayrıca Şeytan'ın başlangıçtan beri katil olduğunu söylüyor (Yuhanna 8:44).

Müjde kitaplarına ve İncil'in mektuplarına göre, Şeytan'ın bu dünya üzerinde hakiki ama sınırlı bir gücü ve egemenliği vardır. O'nun egemenliği, "karanlığın hükümranlığıdır" (Koloseliler 1:13).

Şeytan:

- "bu dünyanın egemenidir" (Yuhanna 12:31)
- "bu çağın ilahıdır" (2. Korintliler 4:4)
- "havadaki hükümranlığın egemenidir" (Efesliler 2:2)
- "söz dinlemeyen insanlarda şimdi etkin olan ruhtur" (Efesliler 2:2).

Elçi Yuhanna, bütün dünyanın Şeytan'ın denetiminde olduğunu dahi ortaya koyar: "Biliyoruz ki, biz Tanrı'danız, bütün dünya ise kötü olanın denetimindedir" (1. Yuhanna 5:19)

Eğer “bütün dünyanın kötü olanın denetiminde olduğunu” anlıyorsak, Şeytan’ın yaptıklarının kanıtlarını dünyanın bütün kültürlerinde, ideolojilerinde ve dinlerinde görünce şaşırılmamalıdır. Şeytan kilisede bile etkindir.

Bu nedenle, kötülüğün etkilerinin İslamiyet’te, onun dünya görüşünde ve ruhsal gücünde de faal olduğunu göz önünde bulundurmalıyız ama öncelikle kötülükten nasıl özgür kılınacağına dair genel ilkeleri ele alalım.

Büyük aktarım

Oxford’daki Trinity Üniversitesinden J. L. Houlden, Elçi Pavlus’un ilahiyata dayalı dünya görüşü hakkında bir inceleme yazdı ve şöyle dedi:

“Pavlus’un insanlıkla ilgili kanaatleri vardı. İnsanlar yalnızca günahkâr ve Tanrı’dan uzak olmakla kalmayıp... aynı zamanda evrende sinsice avlanan cin kaynaklı güçlere tutsaktırlar. Bu güçler Kutsal Yasa’yı, insanın Tanrı’ya itaatinin bir aracı olarak değil, kendi zulümlerinin bir aracı olarak kullanmaktadırlar. İnsanların Tanrı’dan uzakta olması, sadece Yahudilere ya da diğer uluslara özgü olmakla kalmayıp bütün insanlık için geçerlidir. Adem’in çocukları olarak insanların hali budur.”¹

Elçi Pavlus’un dünya görüşünde insanların bu tutsaklıktan kurtarılmaları gerekmektedir: “Cin kaynaklı güçlere gelince, insanın ihtiyacı onların kontrolünden kurtarılmaktır.” Bu kurtuluşun anahtarı, İsa Mesih’in çarmıhtaki ölümü ve ölümden dirilişidir. İnsanlara hâkim olan günah ve onları tutsak alan cin kaynaklı kötü güçler üzerinde bize zafer kazandıran budur.”

Hristiyanlar olarak hâlâ “bu karanlık dünyada” yaşıyoruz (Efesliler 6:12; Filipililer 2:15 ile karşılaştırm) ama Şeytan’ın gücü ve kontrolü altına girebilir miyiz? Hayır! Çünkü bizler İsa Mesih’in egemenliğine aktarıldık.

İsa Mesih bir görümde kendisini Pavlus’a gösterdiği ve diğer uluslara gitmesi için onu görevlendirdiği zaman elçiye şöyle dedi: “Seni, ulusların gözlerini açmak ve onları karanlıktan ışığa, Şeytan’ın

---

1. J. L. Houlden, *Paul’s Letters from Prison*, syf. 18.

hükümranlığından Tanrı'ya döndürmek için gönderiyorum” (Elç.26:18). Bu sözcükler, insanların Mesih tarafından kurtarılmadan önce Şeytan'ın gücü altında olduklarını ama Mesih aracılığıyla kötülüğün gücünden özgür kılınıp karanlığın hükümranlığından Tanrı'nın Egemenliğine aktarıldıklarını ortaya koyar.

Elçi Pavlus, Koloseliler için nasıl dua ettiğini mektubunda açıklıyor:

Bizi kutsalların ışıktaki mirasına ortak olmaya yeterli kılan Baba'ya şükretmeniz için dua ediyoruz. O bizi karanlığın hükümranlığından kurtarıp sevgili Oğlu'nun egemenliğine aktardı. (Koloseliler 1:12-13)

Bir kişi başka bir ülkeye göç ettiği zaman yeni ülkede vatandaşlık almak için başvuruda bulunur ama bunu yapmak için önceki ülkenin vatandaşlığını terk etmelidir. Mesih'teki kurtuluş işte böyledir: Tanrı'nın Egemenliğine girdiğiniz zaman yeni bir vatandaşlığa geçiyorsunuz ve eski vatandaşlığınızı geride bırakıyorsunuz.

Aynı şekilde siz de bağlılığınızı kasten İsa Mesih'e aktarmalısınız. Bu aktarım aşağıdaki unsurları içermelidir:

- Şeytan'ı ve her türlü kötülüğü reddetmek.
- Üzerinizde Tanrı yoluna uygun bir yetki kullanmayan tüm insanlarla yanlış bağlarınızı koparmak.
- Sizin adınıza atalarınız tarafından yapılmış olan ya da sizi herhangi bir şekilde etkisi altına almış olan Tanrı yoluna aykırı bütün antlaşmaları reddetmek ve iptal etmek.
- Tanrı yoluna aykırı bağlılıklar aracılığıyla gelen bütün ruhsal yetenekleri terk etmek.
- Hayatınızın bütün haklarını İsa Mesih'e teslim etmek, bugünden başlayarak yüreğinize Rab olarak hâkim olması için O'nu davet etmek.

Savaş

Takım değiştiren bir futbol oyuncusu, yeni takımı için oynamalıdır. Artık eski takımı için oynayamaz. Tanrı'nın Egemenliğine aktarıldığımız zaman bu böyledir: İsa Mesih'in takımı için oynamalı, Şeytan'ın takımı için oynamayı bırakmalıyız.

Kutsal Kitap'a göre, Tanrı ile Şeytan arasında ruhsal bir çatışma var. Bu durum, Tanrı'nın Egemenliğine karşı evrensel bir sivil isyandır (Markos 1:15; Luka 10:18; Efesliler 6:12). İki hükümler arasında öyle şiddetli bir savaş var ki, saklanacak tarafsız bir bölge yoktur. Hristiyanlar galibiyet muharebesi kazanılmış, sonucu mutlak bir şekilde belli olan uzatmalı bir savaşın içindedir. Zaferi İsa Mesih kazanmıştır ve kazanacaktır.

İsa Mesih'i takip edenler, Mesih'in görevlileridir ve şu anda bu karanlık çağın güçlerine karşı günlük bir savaşın içindedirler. Mesih'in ölümü ve dirilişi, bu karanlığa karşı tek yetkimiz ve ona direnebilmek için tek gücümüzdür. Bu ruhsal savaşın gerçekleştiği alan insanlar, toplumlar ve uluslardır.

Bu savaşta kilise bile bir savaş alanı olabilir ve kaynakları kötü amaçlarla sömürülebilir.

Bu konu çok ciddi ve önemlidir. Ancak Elçi Pavlus, çarmıh ve günahların affı aracılığıyla bu karanlık çağın güçlerinin silahlarının ellerinden alındığını, açıkça yenik düştüklerini yazarak mutlak zaferi tanımlar:

Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. Yönetimlerin ve hükümlerinin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi. (Koloseliler 2:13-15)

Bu metin, "galibiyet" adı verilen Roma zafer marşının temsilini kullanmaktadır. Galip gelen bir general, düşmanı yendikten sonra ordusuyla birlikte Roma şehrine dönerdi. General zaferi kutlamak için büyük bir alaya öncülük ederdi. Yenilen düşmanlar, silahları ve zırhları ellerinden alınmış bir şekilde şehir sokaklarında zincirlerle zorla yürütülürdü. Roma halkı alayı seyreder, galipleri kutlar ve yenilen düşmanları yuhalar.

Elçi Pavlus çarmıhın anlamını açıklamak için Roma zafer marşına işaret ediyor. İsa Mesih bizim yerimize öldüğü zaman günahın gücünü ortadan kaldırdı. Bize yönelik suçlamalar çarmıha çakıldı. Karanlığın bütün güçleri suçlamaların iptal olduğunu gördü. Bundan ötürü, bizi yok etmeyi planlayan Şeytan ve cinler, bizim üzerimizdeki

güçlerini kaybettiler; çünkü bize karşı yöneltecekleri hiçbir suçlama kalmadı. Onlar adeta Roma zafer alayındaki düşmanlara döndüler: yenildiler, silahları ellerinden alındı ve açıkça gözler önüne serildiler.

Bu karanlık çağın güçleri ve hükümlerleri üzerinde zafer kazanılmıştır. Bu zafer kötü güçleri yağmalamış, onların egemenlik haklarını ellerinden almıştır. İnsanların kasıtlı ya da kasıtsız, bilerek ya da bilmeden bu güçlerle yaptıkları antlaşmalar da bu zafere dâhildir.

Çok güçlü bir ilkedir bu; çünkü Çarmıh, Şeytan'ın bize karşı kullandığı her taktik ve her suçlama karşısında zaferin ve özgürlüğün anahtarını sağlar.

Gelecek kısımda Şeytan'ın suçlayıcı olarak rolünü ve insanlara karşı kullandığı stratejileri inceleyeceğiz. Bundan sonra Şeytan'ın, insanları bağlamak için başvurduğu altı yolu ele alacağız. Bunlar günah, bağışlamama, sözler, can yaraları, yalanlar (Tanrı yoluna aykırı inançlar), soyağacından gelen günahlar ve lanetlerdir. Şeytan'ın her stratejisine karşı bir çare tanımlayacağız. Hristiyanlar bu çarelerle özgürlüklerini talep edip hayatlarındaki bu etkilerin gücünü kırabilirler. İslamiyet'in tutsaklıklarından nasıl özgür olacağımızı ele alırken bu konuların her biri önemli olacaktır.

Suçlayıcı

Şeytan'ın bize karşı kullandığı stratejiler vardır. Bunları bilmek ve anlayarak karşı koymaya hazır olmak gerekir. Özgürlüğümüzü uygulamaya koymalı ve hayata geçirmeliyiz. Bu nedenle uyanık olmalıyız: Hristiyanlar için Şeytan'ın düzenlerini bilmek, anlamak ve bunlara karşı koymak bir zorunluluktur.

Elçi Pavlus, Efesliler 6:18'de Hristiyanların uyanık durmaları gerektiğini söylüyor. Aynı şekilde, Elçi Petrus Hristiyanları şöyle uyarıyor: “Ayık ve uyanık olun. Düşmanınız İblis kükreyen aslan gibi yutacak birini arayarak dolaşüyor” (1. Petrus 5:8). Neye karşı uyanık olmalıyız? Şeytan'ın suçlamalarına karşı uyanık olmalıyız.

Kutsal Kitap, Şeytan'a “suçlayıcı” diyor (Vahiy 12:10). İbranice'de ‘şeytan’ sözcüğü, ‘suçlayıcı’ ya da ‘düşman’ anlamına gelir. Bu sözcük mahkemede, hukuki karşıtlığı tanımlamak için kullanılırdı. Kutsal Kitap'ta ‘şeytan’ sözcüğü bu anlamda 109. Mezmurda kullanılır:

“Kötü bir adam koy düşmanın başına, sağında onu suçlayan şeytan dursun! Yargılanınca suçlu çıksın, Duası bile günah sayılsın!” (Mezmun 109:6-7). Buna benzer bir sahne, Zekeriya 3:1-3'te yer alır. Burada baş kâhin Yeşu'nun sağında “şeytan” durmakta ve kâhini Tanrı'nın meleğinin önünde suçlamaktadır. Başka bir örnek ise Şeytan'ın, Eyüp'ü Tanrı'nın huzurunda suçlaması (Eyüp 1:9-11), onu sınamak için izin istemesidir.

Şeytan bizi kime karşı suçlar? Tanrı'nın huzurunda bizi suçladığını biliyoruz. Bizi aynı zamanda başkalarına karşı suçlar ve başkalarının sözleri ve bizim düşüncelerimiz aracılığıyla bizi kendimize karşı suçlar. Bu suçlamalarla bizim zarar görmemizi, bunlara inanmamızı, korkuya kapılmamızı ve elimizin, kolumuzun bunlarla bağlanmasını ister.

Şeytan bizi neyle suçlar? Günahlarımızdan ötürü suçlar, bir şekilde hayatımızda ona teslim etmiş olduğumuz alanlar için suçlar.

Şeytan'ın bizi ne zaman suçladığını ve onun suçlamalarının yalanlarla dolu olduğunu da anlamamız gerekir. İsa Mesih, Şeytan hakkında şöyle dedi:

Siz babanız İblis'tensiniz ve babanızın arzularını yerine getirmek istiyorsunuz. O başlangıçtan beri katildi. Gerçeğe bağlı kalmadı. Çünkü onda gerçek yoktur. Yalan söylemesi doğaldır. Çünkü o yalancıdır ve yalanın babasıdır. (Yuhanna 8:44).

Şeytan'ın yalan stratejileri nelerdir ve bizi suçladığı zaman nasıl sağlam durabiliriz? Onun stratejilerini bilmenin muhakkak yararı vardır. Örneğin, Elçi Pavlus 1. Korintliler'de Hristiyanlara başkalarını bağışlamalarını söylemektedir. Bu neden önemlidir? Pavlus, Şeytan'ın oyununa gelmemek için insanları bağışlamamız gerektiğini vurgulamaktadır, çünkü Şeytan'ın stratejilerinden biri, insanları bağışlamadığımız için bizi suçlamaktır. Bu nedenle, başkalarını çabuk bağışlarsak, O'nun suçlamalarına karşı savunmasız kalmayız.

Şeytan'ın başka stratejileri de vardır. Burada imanlıları suçlamak için kullandığı başlıca altı stratejiyi ele alacak ve bunlara nasıl karşı durabileceğimize bakacağız. Altı strateji şöyledir:

- günah
- bağışlamama

- can yaraları
- sözler (ve simgesel eylemler)
- Tanrı yoluna aykırı inançlar (yalanlar)
- Soyağacından günahlar ve sebep oldukları lanetler.

Göreceğimiz gibi, ruhsal özgürlüğe kavuşmanın anahtarı, Şeytan'ın bize yönelik bütün iddialarının adlarını koyup hepsini reddetmektir. Onun suçlamalarında gerçeklik payı da olsa, tamamen yalanlara da dayalı olsa, bu anahtar geçerlidir.

Açık kapılar ve dayanaklar

Bu altı stratejiyi ele almadan önce Şeytan'ın insanlara eziyet etmek için yararlandığı araçları tanıtalım. Bunların ikisi 'açık kapılar' ve 'dayanaklardır'.

Açık kapı, insanın bilgisizlik, itaatsizlik ya da dikkatsizlik nedeniyle Şeytan'a sunduğu bir giriş noktasıdır. Şeytan bu giriş noktası aracılığıyla insanlara saldırır ve eziyet eder. İsa Mesih'in Şeytan'ı çalan, öldüren ve yok eden bir hırsız olarak tanımladığını hatırlayalım (Yuhanna 10:10). Güvenli bir evin açık kapıları yoktur: her kapı emin bir şekilde kilitlenmiştir.

Dayanak ise insanın kendi canında Şeytan'a açtığı ve böylece O'na teslim ettiği bir alandır. Şeytan bizlerdeki dayanakları kendisine ait alanlar olarak işaretler.

Elçi Pavlus, öfkeyle dolu olan bir Hristiyan'ın, İblis'e bir dayanak verebileceğini dile getirir: "Öfkelenin, ama günah işlemeyin. Öfkenizin üzerine güneş batmasın. İblis'e de fırsat (dayanak) vermeyin" (Efesliler 4:26-27). "Dayanak" olarak çevrilen Grekçe sözcük *topos*'tur ve yerleşim yeri anlamına gelir. *Topos* işgal altındaki yerdir. Grekçe'deki "*topos* vermek" ifadesi, "fırsat vermek" demektir. Elçi Pavlus, öfkeyi itiraf etmek ve reddetmek yerine ona tutunan bir kişinin, Şeytan'a ruhsal bir dayanak teslim ettiğini söylemektedir. Şeytan o dayanağı işgal ederek kötü amaçlar için bir zemin olarak kullanır. Öfkeye tutunan bir kişi, Şeytan'a dayanak verebilir.

İsa Mesih, Yuhanna 14'te, Şeytan'ın kendisinin üzerinde hiçbir yetkisi olmadığını söylerken hukuki haklarla ilgili dil kullanıyor:

Artık sizinle uzun uzun konuşmayacağım. Çünkü bu dünyanın egemeni geliyor. Onun benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur. Ama dünyanın, Baba'yı sevdiğimi ve Baba'nın bana buyurduğu her şeyi yerine getirdiğimi anlamasını istiyorum. Haydi kalkın, buradan gidelim." (Yuhanna 14:30-31)

Başpiskopos J. H. Bernard bu metin üzerinde şöyle bir yorum yazmış: İsa Mesih, kendisinin şahsiyetinde Şeytan'ın tutunabileceği hiçbir nokta olmadığını söylüyor.²

D. A. Carson'ın açıkladığı gibi, buradaki ifade hukuki bir ifadedir:

'Benim üzerimde hiçbir yetkisi yoktur' ifadesi, İbranice'de 'bana karşı hiçbir iddiası yoktur' ya da 'benim üzerimde hiçbir hakkı yoktur' anlamına gelen bir ifadedir... İblis yalnızca İsa Mesih'e karşı haklı bir suçlama getirdiği takdirde O'nun üzerinde yetkisi olabilirdi.³

Şeytan'ın neden İsa Mesih üzerinde yetkisi yoktu? Çünkü İsa günahsızdı. Baba'nın kendisine buyurduğu her şeyi yerine getirdiğini söylemişti (Yuhanna 14:31; ayrıca bkz. Yuhanna 5:19). Bu nedenle, İsa'nın hayatında Şeytan'ın hukuki hak talep edebileceği hiçbir alan yoktur. O'nda Şeytan'ın kullanılabileceği hiçbir dayanak yoktur.

İsa Mesih, çarmıha masum bir insan olarak gerildi. Çarmıhın gücü için bu gerçek çok önemlidir. İsa Mesih günahsız olduğu için Şeytan, çarmıhın hukuki bir ceza olduğunu iddia edemez. Rab Mesih'in ölümü, Şeytan'ın haklı bir cezası değil, insanlar uğruna kendisinin sunduğu günahsız bir kurbandı. Eğer Mesih, Şeytan'a herhangi bir dayanak vermiş olsaydı, ölümü günahın cezası olacaktı. Oysa ki İsa günahsız olduğu için ölümü, bütün dünyanın günahları için etkili bir sunu olmuştur.

Hayatımızdaki açık kapılarla ve dayanaklarla ilgili ne yapabiliriz? Açık kapıları kapatabilir, dayanakları kaldırabiliriz. Ruhsal özgürlüğümüze kavuşmak için bu adımlar esastır. Bunu sistemli olarak yapmalı, hayatımızdaki bütün açık kapıları kapatmalı, bütün dayanakları kaldırmalıyız.

---

2. J. H. Bernard, *A Critical and Exegetical Commentary on the Gospel According to John*, vol. 2, syf. 556.

3. D. A. Carson, *The Gospel According to John*, syf. 508-9.

Peki ama bunu nasıl yaparız? Altı alanın her birini inceleyelim. İslamiyet'in insanları nasıl bağladığını düşündüğümüz zaman bunların hepsi önemli olacaktır.

Günah

Eğer açık kapı, işlediğimiz günahlarsa, Şeytan'a hayatımız üzerinde hak tanıyan günahlardan tövbe ederek bu kapıyı kapatabiliriz. Çarmıhın gücü, bu sürecin anahtarıdır. İsa Mesih'e Kurtarıcımız olarak seslenerek Tanrı'nın affına kavuşabiliriz. Elçi Yuhanna'nın yazdığı gibi, "Oğlu İsa'nın kanı bizi her günahattan arındırır" (1. Yuhanna 1:7). Eğer günahattan arınırsak, günahın bizim üzerimizde hiçbir gücü kalmaz. Elçi Pavlus'un yazdığı gibi, bizler "O' nun kanıyla aklандık" (Romalılar 5:9). Demek ki Tanrı'nın gözünde bizler artık 'doğru' oluyoruz. Bizler tövbe edip Mesih'e döndüğümüz zaman O'nunla birlikte gömülmüş, O'nunla özdeşleşmiş oluyoruz. O zaman Şeytan'ın hukuki bir suçlama getiremeyeceği kişilere dönüşüyoruz. "Günahlarımız örtüldüğü" için, Şeytan'ın tutunacağı hiçbir yönümüz kalmıyor (Romalılar 4:7). O'nun bize yönelttiği suçlayıcı iddialardan özgür oluyoruz.

Bu gerçek, pratikte nasıl işlev görür? Eğer bir kişinin sürekli yalan söyleme alışkanlığı varsa, Tanrı'nın gözünde yalanın yanlış olduğunu kabul etmesi, bunu itiraf etmesi, yalancılıktan tövbe etmesi ve İsa Mesih aracılığıyla bağışlandığından emin olması gereklidir. Bunu yaptıktan sonra, yalan söyleme eylemi de bizzat reddedilip terk edilir. Öte yandan bir kişi yalan söylemekten hoşlanıyor, bunu yararlı buluyor, bırakmayı hiç düşünmüyor, yalancılıktan kurtulmanın boş olduğuna inanıyorsa, Şeytan bu dayanağı o kişiye karşı kullanacaktır.

Bizler tövbe ederek, günahımızı reddederek ve İsa Mesih'in çarmıhına güvenerek günaha kapıyı kapatmış oluruz. Böylelikle Şeytan'a, günahlarımızı bize karşı kullanma hakkını vermemiş oluruz.

Bağışlamama

Şeytan'ın bizlere karşı kullanmaktan zevk aldığı başka bir strateji, insanları bağışlamamaktır. İnsanları bağışlamak, İsa Mesih'in sık sık öğretilmiş verdiği bir konudur. Başkalarını bağışlamadığımız takdirde

Tanrı'nın da bizi bağışlamayacağını söylemiştir (Markos 11:25-26; Matta 6:14-15).

Bağışlamamak bizi, bir kişinin yaptığı kötülüğe ya da acı verici bir olaya bağlar. Bu da Şeytan'ın bize karşı bir dayanağa, yani hukuki bir hakka sahip olmasını sağlar. Elçi Pavlus, Korintlilere yazdığı ikinci mektupta bundan söz ediyor:

Kimi bağışlarsanız, ben de onu bağışlarım. Eğer bir şeyi bağışladım, bunu sizin için Mesih'in önünde bağışladım. Öyle ki, Şeytan'ın oyununa gelmeyelim. Çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz. (2. Korintliler 2:10-11)

Bizim insanları bağışlamamız, neden Şeytan'ın bizi kurnazca alt etmesine sebep oluyor? Çünkü bağışlamamayı bize karşı bir dayanak olarak kullanıyor. Eğer Elçi Pavlus'un dediği gibi, "onun düzenlerini bilmez değilsek", o zaman bağışlama yoluna giderek bu dayanağı kaldırmamız gerektiğini biliriz.

Bağışlamanın üç boyutu vardır: insanları bağışlamak, Tanrı'nın affını kabul etmek, ve bazen kendimizi bağışlamak. Çarmıh simgesi, bu üç boyutu hatırlamamıza yardımcı olur. Yatay çizgi, başkalarını bağışlamayı hatırlatır. Dikey çizgi, Tanrı'nın affını kabul etmeyi hatırlatır. Daire ise kendimizi bağışlamayı hatırlatır.⁴

Bir kişiyi bağışlamak, onun yaptıklarını unutmak ya da bunlara mazeret bulmak demek değildir. O kişiye güvenmek anlamına da gelmez. İnsanları bağışlamak, onları Tanrı'nın huzurunda suçlama hakkımızdan vazgeçmek demektir. Bize kötülük yapan kişileri, onlara karşı hak talebinden serbest bırakırız. Onları adaletle yargılayan Tanrı'ya teslim eder, konuyu da O'na bırakırız. Bağışlamak bir duygu değildir; karardır.

Tanrı'nın affını almak kadar vermek de önemlidir, çünkü bağışlandığımızı bildiğimiz için bunun bizim üzerimizde çok büyük bir etkisi vardır (Efesliler 4:32).

---

4. Chester ve Betsy Klystra'dan Çarmıhta Bağışlanma, *Restoring the Foundations*, syf. 98.

Bu eğitim rehberinin sonundaki Ek Kaynaklarda 'Bağışlama Duası' vardır.

Can yaraları

Dayanağın nedeni, insan canında açılmış bir yara olabilir. Can yaraları, bedensel yaralardan daha fazla acı verebilir. Ayrıca fiziksel bir yara aldığımız zaman canımız da yaralanabilir. Bir kişinin travmatik ve dehşet verici bir saldırıya maruz kaldığını düşünün. Bundan sonra uzun bir süre korkunun etkisiyle acı çekecektir. Şeytan o korkuyu kullanarak kişiyi daha fazla korkuya tutsak edip bağlayacaktır.

Bir keresinde İslamiyet'le ilgili öğretiler verirken, aralarında Müslümanların da olduğu insanlar tarafından on yıl önce travmatik bir saldırıya maruz kalmış Güney Afrikalı bir kadın yanıma yaklaştı. Bu kadının ailesi, yerel okulun ricasıyla, İslamiyet'i terk ettiklerini öne süren iki erkeği kendi evlerinde ağırlamış. Bu son derece zor ve acı verici olayların başlangıcı olmuş. Konuklar kendisine ve ailesine sürekli saldırganlık yapıp alay ediyorlarmış. Kadını alıp duvarlara vuruyor, ona 'domuz' diye sesleniyor, beddualar ediyor ve hatta gelip geçerken yüzüne tükürüyorlarmış. Kadın evin çeşitli yerlerinde Arapça lanetler yazan küçük kâğıt parçaları bulmuş. Bu aile, kiliselerinden yardım istemiş ama onlara kimse inanmamış. Aile en sonunda konukların kalabileceği bir yer kiralayarak onlardan kurtulmaya çalışmış. Kadın şöyle yazmıştı: "O günlerde parasal, ruhsal, duygusal ve fiziksel yönden çökmüş, dibe vurmuştuk. Artık kendime güvenim kalmamıştı. Hiçbir işe yaramadığımı düşünüyordum çünkü bana pislmişim gibi davranıyorlardı." Kadın benim İslami tutsaklıklar hakkındaki öğretilerimi dinledikten sonra, kendisini esir alan korkularla ve kuşkuyla yüzleşerek onları reddetti. Travmatik yaraların iyileşmesi için birlikte dua ettik, gözdağını reddettik. Kadın harika bir şekilde şifaya kavuştu ve şöyle dedi: "Bu göksel lütfü için Rab'be şükrediyorum... Rahatladığımı ve Rab'be bir kadın olarak hizmet etmeye layık olduğumu hissediyorum. Rab'be hamdolsun!" Daha sonra bana şu sözleri yazdı:

Biz Rab'be hizmet ediyoruz, O'nu eskisinden daha çok seviyoruz. Müslüman kültürü ve inançları hakkında çok şey öğrendik ve daha çok güçlendik. Müslümanları Rab'bin sevgisiyle sevdiğimizi söyleyebilirim. Onlara hayatlarımız

aracılığıyla İsa'nın her birini ne kadar çok sevdiğini göstermekten vazgeçmeyeceğiz.

İnsanlar can yaraları aldıkları zaman Şeytan bu yaraları yalanlarla deşmeye çalışır. Yalanlar doğru değildir; ama acı hissi gerçek olduğundan insanların onlara inanmaları mümkündür. Bu kadın kendisinin değersiz olduğu ve hiçbir işe yaramadığı yalanına inanıyordu.

Bu yalanlardan özgür olmak için uygulayabileceğimiz beş adım var:

1. İlkönce kişinin yüreğini Rab'be dökmesini isteyin. Acıları hakkında neler hissettiğini Rab'be söyleyebilirsiniz.
2. Ardından travmayı iyileştirmesi için İsa Mesih'e dua edin.
3. Kendisini yaralayanları bağışlaması için kişiyi yönlendirebilirsiniz.
4. Kişi korkuyu ve travmanın diğer zararlı etkilerini reddederek Tanrı'ya güvendiğini ilan edebilir.
5. Kişi yaradan ötürü inandırdığı yalanları itiraf ederek bunları reddedebilir.

Bu adımlardan sonra Şeytan'ın saldırılarına çok daha başarılı bir şekilde karşı koymak mümkündür; çünkü artık dayanağı ortadan kalkmıştır.

Sözler

Sözler çok güçlü olabilirler. Sözlerimizi kullanarak kendimizi ve başkalarını hapsedebiliriz. Bu nedenle Şeytan, sözlerimizi bize karşı kullanmaya çalışır. İsa Mesih şöyle dedi:

Size şunu söyleyeyim, insanlar söyledikleri her boş söz için yargı günü hesap verecekler. Kendi sözlerinizle aklanacak, yine kendi sözlerinizle suçlu çıkarılacaksınız." (Matta 12:36-37)

İsa Mesih sözlerimizi, insanlara beddua etmek için değil kutsamak için kullanmamızı öğretti: "Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin." (Luka 6:27-28).

İsa Mesih'in, sözlerimizi dikkatlice kullanmakla ilgili uyarısı, bütün konuşmalarımız için geçerlidir. Kendimizi bağladığımız yeminler, vaatler ve sözlü antlaşmalar da bunlara dâhildir. İsa Mesih'in, ant içmekle ilgili sözleri üzerinde düşünelim:

Oysa ben size diyorum ki, hiç ant içmeyin: Ne gök üzerine, çünkü orası Tanrı'nın tahtıdır; ne yer üzerine, çünkü orası O'nun ayak taburesidir; ne de Yerusâlim üzerine, çünkü orası Büyük Kral'ın kentidir... 'Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun. Bundan fazlası Şeytan'dandır." (Matta 5:34, 37)

Peki neden ant içmekten kaçınalım? İsa Mesih bunun Şeytan'dan geldiğini söylüyor. Şeytan bizim ant içmemizi istiyor, çünkü sözlerimizi bize zarar vermek için bize karşı kullanmayı planlıyor. Bunlar bizde ona bir dayanak sağlayarak bizi suçlaması için temel oluşturacaktır. Söylediğimiz sözlerin gücünü anlamamış olsak dahi bu geçerlidir.

O halde bir yemin ettiğimizde, ant içtiğimizde, vaat verdiğimizde ya da sözlü bir antlaşma yaptığımızda (bu antlaşmaya törensel eylemler de dâhil olabilir), bunlar bizi kötü bir yola bağlı kılar. Oysa Tanrı'ya aykırı olan bu yola hiç girmememiz gerekir.

Levililer 5:4-10'da, düşüncesizce ant içen ve kendilerini bu antla bağlayan İsraililerin ne yapmaları gerektiği açıklanıyor. Bu anttan özgür olmanın bir yolu vardı. Kişi kâhine bir kurban getirmeli, kâhin de günahın kefareti için o kurbanı sunmalıydı. Böylece düşüncesizce ant içen kişi özgür olabilirdi.

Ne mutlu ki bizler, çarmıh sayesinde Tanrı yoluna aykırı vaatlerden, antlardan ve yeminlerden özgür olabiliriz. Kutsal Kitap bize İsa Mesih'in kanının, Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıdığını öğretir:

Oysa sizler Siyon Dağı'na, yaşayan Tanrı'nın kenti olan göksel Yerusâlim'e... yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız. (İbraniler 12:22-24)

İsa Mesih'in kanı, söylediğimiz sözlerden ötürü bize karşı etkin olan lanetlerin hepsini ortadan kaldıracak güçtedir. Özellikle korkuyla ve ölümlerle yaptığımız bütün antlaşmalar, İsa Mesih'in kanıyla tamamen iptal olup ortadan kalkar.

Törenselle eylemler: Kan antlaşmalarından özgürlük

Sözcüklerin bizi bağlayan gücünü ele aldık. İbrance ayetler, insanın kendisini kan antlaşmasıyla bağlamasının, standart bir antlaşma yolu olduğunu gösteriyor. Burada sözler, törenselle bir eylemle bağlanır.

Tanrı, Yaratılış 15'te İbrahim'le ünlü antlaşmasını yaptığı zaman bunu bir kurbanla geçerli kıldı. İbrahim hayvanı buldu, onu kesti ve parçalarını yere serdi. Sonra, Tanrı'nın huzurunu ve katılımını temsil eden dumanlı bir ateş, hayvan parçalarının arasından geçti. Bu tören, "eğer ben bu antlaşmayı bozarsam, şu hayvan gibi olayım", yani "ölüp parçalara ayrılıyım" gibi bir laneti etkin kılmıştır.

Tanrı'nın, Yeremya peygamber aracılığıyla verdiği uyarıda bunu görmek mümkündür.

"Antlaşmamı bozan, danayı ikiye ayırıp parçaları arasından geçerek önümde yaptıkları antlaşmanın koşullarını yerine getirmeyen bu adamları -Yahuda ve Yeruslüm önderlerini, saray görevlilerini, kâhinleri ve dana parçalarının arasından geçen bütün ülke halkını- can düşmanlarının eline teslim edeceğim. Cesetleri yırtıcı kuşlara, yabancı hayvanlara yem olacak" (Yeremya 34:18-20).

Büyücülüğe katılım törenleri, kan kurbanı aracılığıyla başlatılan bir antlaşmayla insanları bağlar. Bu tür törenlerde, gerçek kanla olmasa da temsili kan aracılığıyla ölüme davet verilir. Örneğin, kişi, bizzat kendisinin mahvoluşuyla ilgili beddualar eder. Boynuna ölümü temsil eden bir halka takılır. Kişi bir tabuta konularak ya da temsili olarak kalbinden bıçaklanarak ölüm etkin kılınmış olur. (Daha sonra İslamiyet'teki böyle bir törenin örneğini vereceğiz.)

Temsili ölüm törenleri de dâhil olmak üzere kan antlaşmaları, kişinin ve bazen soyunun üzerine ölüm lanetini davet eder. Bu ruhsal yönden tehlikelidir çünkü bu tür törenler, ruhsal azabın kapılarını açar. Önce kişiyi antlaşmanın şartlarına bağlar, sonra antlaşmanın lanetlerinin gerçekleşmesi için kişinin ölmesine ya da öldürülmesine neden olacak ruhsal izni oluşturur.

Kuşaklar boyunca İslami hâkimiyet altında kalmış Hristiyan toplumun üyesi bir kadın, kabuslarla boğuşuyordu. Ölü akrabaları,

rüyalarına girerek onu ölümler diyarına gelmesi için çağırıp duruyorlardı. Kadın aynı zamanda hiçbir açıklaması olmayan mantık dışı intihar düşünceleriyle mücadele ediyordu. Onunla konuşurken ve dua ederken, geçmiş kuşaklardaki aile üyelerinin, onları çok rahatsız eden ve açıklanamayan ölüm kabuslarıyla yaşadıkları ortaya çıktı. Kadının ataları, İslami hakimiyet altında yaşadıkları ve teslimiyet gerektiren *zimmet* antlaşmasına tabi oldukları için kadın ölüm korkusuyla azap çekiyordu. Onun Hristiyan erkek ataları, *zimmet* şartları uyarınca her yıl Müslümanlara *cizye* vergisi ödemek için belli bir âdete tabi tutulurdu. Bu âdet doğrultusunda, İslamiyet'e teslimiyet şartlarını çiğnedikleri taktirde kafalarının kesileceğini temsilen boyunlarının yan tarafına vurma işareti yapılırdı. (Bölüm 6'da bu törene değineceğiz.) Ben kadınla birlikte buna karşı dua ettim, ölümün gücünü azarladım ve bu kafa kesme törenine bağlı olan ölüm lanetini iptal ettim. Âdetin gücünü kıran bu dualardan sonra, kadın kabuslardan ve ölüm düşüncelerinden özgür olup büyük bir rahata kavuştu.

Tanrı yoluna aykırı inançlar (yalanlar)

Şeytan'ın bize karşı kullandığı stratejilerden biri bizi yalanlara boğmaktır. Bu yalanları kabul edip inandığımızda, bunları bizi suçlamak, kafamızı karıştırmak ve aldatmak için kullanabilir. Şeytan'ın bir yalancı ve yalanların babası olduğunu asla unutmayın (Yuhanna 8:44). (Güney Afrikalı kadınla ilgili önceki öyküde, kadının değersiz olduğu yalanı söz konusuydu.)

Bizler İsa Mesih'in olgun öğrencileri olma yolunda gelişim gösterirken daha önce gerçek diye kabul ettiğimiz yalanları tespit ederek bunları reddetmeyi öğreniriz. Bu yalanlar ya da Tanrı yoluna aykırı inançlar, hayatlarımızda farklı şekillerde ortaya çıkabilirler. Söylediğimiz, düşündüğümüz, inandığımız şeylerin yanı sıra, kendi kendimize yaptığımız konuşmalarda, yani bizi dinleyen kimse yokken kendi düşüncelerimizde ve kendimize söylediğimiz şeylerde belli olurlar. Tanrı yoluna aykırı inançların bazı örnekleri şöyledir:

- “Beni kimse sevemez.”
- “İnsanlar değişemez.”
- “Asla güvende olmayacağım.”

- “Bende kökten yanlış olan bir şey var.”
- “İnsanlar benim gerçekte ne olduğumu öğrenirlerse, beni reddederler.”
- “Tanrı beni asla bağışlamayacak.”

Bazı yalanlar, toplumsal kültürümüzün bir parçası olabilir, örneğin “Kadınlar zayıftır” ya da “Erkeklere güvenilmez” gibi. Ben İngiliz (Anglo-Sakson) kültüründen geliyorum ve benim kültürümün bir yalanı, erkeklerin duygularını göstermelerinin yanlış olduğudur. Hatta “Erkek adam ağlamaz” diye İngilizce bir deyiş vardır. İnsanlar ağlamak yerine “dudağını ısır” derler. Ama bu doğru değildir: bazen erkek adamlar da ağlar!

Mesih’in olgun öğrencileri olma yolunda yürürken, kültürümüzün parçası olan yalanlarla yüzleşmeyi ve onları gerçeklerle değiştirmeyi öğreniriz.

Unutmayın: en mükemmel yalan gerçekmiş *hissi* veren yalandır. Bazen Tanrı yoluna aykırı bir inancı aklımız yanlış kabul eder ama yüreklerimiz onaylar.

İsa Mesih, "Eğer benim sözüme bağlı kalırsanız, gerçekten öğrencilerim olursunuz. Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak" dedi. "Biz İbrahim'in soyundanız" diye karşılık verdiler, "Hiçbir zaman kimseye kölelik etmedik. Nasıl oluyor da sen, 'Özgür olacaksınız' diyorsun?" (Yuhanna 8:31-32).

Kutsal Ruh bizim inandığımız yalanları tespit ederek adlarını koymamıza ve sonra onları reddetmemize yardımcı olur (1. Korintliler 2:14-15). Bizler İsa Mesih’i takip ettikçe ve dünyanın yalanlarını reddetmeyi öğrendikçe, düşüncelerimiz şifa bulacak ve değişecektir. Elçi Pavlus, bu şekilde zihinlerimizi yenileyebileceğimizi açıklıyor:

Bu çağın gidişine uymayın; bunun yerine, Tanrı'nın iyi, beğenilir ve yetkin isteğinin ne olduğunu ayırt edebilmek için düşüncenizin yenilenmesiyle değişin. (Romalılar 12:2)

Ne yazık ki yalanlar, Şeytan’a bir dayanak sağlayabilir. Ne mutlu ki bu yalanların karşısına gerçekleri koyarak o dayanaklardan kurtulabiliriz. Gerçeği ayırt ettikten sonra, kabul etmiş olduğumuz yalanları itiraf ederek ve reddederek terk edebiliriz.

Bu eğitim rehberinin Ek Kaynaklar kısmında, yalanlarla mücadele etmek için bir dua vardır.

Soyacağından gelen günahlar ve neden oldukları lanetler

Şeytan'ın bize karşı kullandığı başka bir strateji, soyacağından gelen günahdır: Bunlar atalarımızın günahlarıdır ve bizi kötü yönde etkileyecek lanetlere neden olur.

Hepimiz belli bir günahın ya da kötü karakterin, bir kuşaktan diğerine aktarıldığı ailelere tanık olmuşuzdur. Bunu ifade eden bir atasözü var: “Armut dibine düşermiş” derler. Aileler kendi soylarını etkisi altına alacak ve Şeytan'a kapı açacak ruhsal bir miras bırakabilirler. Ruhsal azap birçok kuşağı etkisi altına alabilir, bir kuşak diğerini kendi günahlarıyla bağlayabilir, bunların doğurduğu lanetler, kötülükleri kuşaktan kuşağa aktarabilir.

Bazı Hristiyanlar, soyağacından gelen ruhsal tutsaklığı kabul etmiyor ya da akıl dışı buluyor. Her şeyi ana babanın davranışlarının çocuklar üzerindeki etkilerine bağlıyorlar. Örneğin, eğer baba yalancıysa, çocuklar da ona benziyor ve yalan söylemeyi öğreniyor. Eğer anne çocuğa beddua ediyorsa, çocuk da bunun sonucunda zayıf bir öz değere sahip oluyor. Buna ‘öğrenilen davranış’ deniliyor. Ama bundan ayrı olarak, ana babanın çocuklarına aktardığı ruhsal bir miras da vardır.

Kutsal Kitap'ın antlaşmalar, lanetler ve bereketlerle ilgili olarak bütün dünya görüşü bu anlayışla uyum içindedir. Kutsal Kitap Tanrı'nın, İsrail halkıyla nasıl bir antlaşma yaptığını, onları kuşaktan kuşağa geçen bir toplum olarak gördüğünü, onlara böyle muamele ettiğini, onları hem kendileri hem de soyları üzerinde etkili olacak bereketlerden ve lanetlerden (bereketi binlerce kuşağa, lanetleri üçüncü ya da dördüncü kuşağa kadar) oluşan bir sisteme nasıl bağlı kıldığını tanımlıyor (Çıkış 20:5; 34:7).

Tanrı insanlarla kuşaktan kuşağa aktarılan bir çerçeve içerisinde ilişki kurduğu için Şeytan'ın da insanlığa kuşaklar arası hak taleplerinde bulunduğu anlamak kesinlikle kolaydır! Şeytan'ın bizleri gece gündüz Tanrımızın önünde suçladığını, adının suçlayıcı olduğunu, bize karşı eline ne geçerse kullandığını unutmayın (Vahiy 12:10).

Bizleri atalarımızın günahlarından ötürü suçlamaktadır ve suçlayacaktır. Örneğin Adem ve Havva'nın günahları, onların soyunu sancılı doğum (Yaratılış 3:16), erkeklerin kadınlara hâkimiyeti (Yaratılış 3:16), yaşamak için emek vermek (Yaratılış 3:17-18) ve en sonunda ölüm ve çürümeye tabi olmak (Yaratılış 3:19) gibi kuşaklar arası lanetlere maruz bıraktı. "Bu karanlık çağ" böyle işlev görmektedir. Şeytan bunu biliyor ve bize karşı kullanıyor.

Kutsal Kitap bu durumun değişeceğine dair bildiride bulunuyor. Tanrı insanları ana babalarının günahlarından ötürü değil kendi günahlarından ötürü sorumlu tutacaktır:

"Ama siz, 'Oğul neden babasının işlediği suçlardan sorumlu tutulmasın? dersiniz. Bu oğul adil ve doğru olanı yapmış, bütün kurallarımı dikkatle izlemiştir. Böyle biri kesinlikle yaşayacaktır. Ölecek olan günah işleyen kişidir. Oğul babasının suçundan sorumlu tutulamaz, baba da oğlunun suçundan sorumlu tutulamaz. Doğru kişi doğruluğunun, kötü kişi kötülüğünün karşılığını alacaktır.'" (Hezekiel 18:19-20)

Bu metin Mesih'in çağıyla, yani İsa Mesih'in egemenliğiyle ilgili bir peygamberlik olarak anlaşılmalıdır. Şeytan'ın hâkimiyeti altındaki "bu karanlık dünyada" köklü bir değişiklik değildir bu; ama Tanrı'nın biricik Oğlu'nun egemenliğinin gelişyle değişecek olan farklı bir dünyanın vaadi ve habercisidir. Tanrı her insana yeni bir antlaşmanın altında onun kendi günahlarına göre davranacak; Şeytan'ın insanları ana babalarının ve atalarının günahları aracılığıyla tutsak kılma gücü, İsa Mesih'in ölümüyle ve dirilişinin gücüyle kırılacaktır.

"Günaha ve ölüme" dayalı eski yasanın antlaşması, bir kuşaktan diğerine geçen günahlardan söz ediyordu. Ancak Şeytan'ın, insanları ana babalarının günahlarıyla bağlayıp hak talep ettiği bu eski yasa, İsa Mesih tarafından çarmih aracılığıyla geçersiz kılındı. Hristiyanların gönül rahatlığıyla kendileri için hak talep edebilecekleri bir özgürlüktür bu.

O halde soyacağından gelen lanetlerden nasıl özgür olabiliriz? Bunun cevabı Kutsal Kitap'tadır. Tevrat'a göre yeni kuşaklar, atalarının günahlarının etkisinden özgür olmak için kendi suçlarını ve atalarının suçlarını itiraf etmelidirler (Levililer 26:40). O zaman Tanrı, onların atalarıyla yaptığı antlaşmayı hatırlayacak, onları ve ülkelerini iyileştirecektir (Levililer 26:45).

Biz de aynı stratejiyi kullanabiliriz:

- Kendimizin ve atalarımızın günahlarını itiraf edebiliriz,
- Bu günahları reddedip terk edebiliriz ve sonra
- Bu günahların neden olduğu bütün lanetleri iptal edebiliriz.

İsa Mesih'in çarmıhından ötürü bizim bunları yapacak yetkimiz var. Çarmıh bizi her lanetten özgür kılacak güce sahiptir: "...Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı..." (Galatyalılar 3:13)

Bu eğitim rehberinin Ek Kaynaklar kısmında, 'Soyacağından Gelen Günah için bir Dua' var.

Sonraki kısımlarda, Mesih'teki yetkimizi ele alacak ve bu yetkiyi içinde bulunduğumuz durumlara nasıl uygulayabileceğimize bakacağız. Ayrıca Şeytan'ın stratejilerini yenmenin beş adımını tanımlayacağız.

Egemenlik yetkimiz

İsa Mesih öğrencilerine gökte ve yerde, hem ruhsal hem de fiziksel dünyada bağlama ve çözme yetkisine sahip olduklarını söyledi:

"Size doğrusunu söyleyeyim, yeryüzünde bağlayacağınız her şey gökte de bağlanmış olacak. Yeryüzünde çözeceğiniz her şey gökte de çözülmüş olacak. (Matta 18:18; ayrıca bkz. 16:19)

Şeytan üzerindeki yetki vaadi, Kutsal Kitap'ın başında, Yaratılış 3:15'te ilan edilmiş, kadının soyunun yılanın başını ezeceği bildirilmiştir. Elçi Pavlus da bundan söz etmektedir: "Esenlik veren Tanrı çok geçmeden Şeytan'ı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsa'nın lütfu sizinle birlikte olsun" (Romalılar 16:20).

İsa Mesih önce on iki öğrencisini, sonra da yetmiş ikileri gönderirken onlara Tanrı'nın Egemenliğini duyurmak ve cinleri kovmak için yetki verdi (Luka 9:1). Daha sonra geri dönen öğrenciler, bu yetkiyle ilgili hayretlerini ifade ettiler: "Ya Rab" dediler, "Senin adını andığımızda cinler bile bize boyun eğiyor." İsa onlara şöyle dedi: "Şeytan'ın gökten yıldırım gibi düştüğünü gördüm." (Luka 10:18-18).

Hristiyanların, Şeytan'ın stratejilerini bozguna uğratma ve mahvetme yetkisine sahip olduklarını bilmek harika bir tesellidir. İmanlılar

Tanrı yoluna aykırı antları ve yeminleri iptal edip ortadan kaldırma yetkisine sahiptirler çünkü Mesih'in kaniyla yapılan antlaşma, kötü amaçlarla yapılan her antlaşmanın gücünü iptal eder. Zekeriya kitabında Mesih'le ilgili peygamberliklerin içerdiği vaat budur:

Size gelince, Sizinle yaptığım kurban kaniyla yürürlüğe girmiş antlaşma uyarınca, sürgündeki halkınızı susuz çukurdan çıkarıp özgür kılacağım. (Zekeriya 9:11)

Netlik ve Belirlilik ilkesi

Özgürleşme yolunda yürürken Tanrı yoluna aykırı kapılarla ve dayanaklarla mücadele ederek onları etkisizleştirmek için belirli eylemler gereklidir. Eski Antlaşma, putların ve onlara tapınma yerlerinin tamamen yok edilmesi gerektiğini buyurur. Putlara ait ruhsal alanların nasıl ortadan kaldırılması gerektiği Yasa'nın Tekrarı 12:1-3'te belirtilir. İlahların yüksek yerlerdeki tapınma yerleri, tören alanları, putları, sunakları ve dikili taşları tamamen yok edilmelidir.

Kişinin, kendi günahlarını itiraf ederken onları tek tek, belirli sözcüklerle dile getirip sıralaması iyi ve yararlı olur. Aynı şekilde ruhsal özgürlüğümüzü talep ederken yine belirli ifadeler kullanmalıyız. Böylelikle Tanrı'nın gerçeğinin ışığının, bağışlama gereken her alanda parlamasını sağlayabiliriz. Tanrı yoluna aykırı antlaşmalar, şartları ve sonuçlarıyla birlikte teker teker ifade edilip sıralanmalıdır. Bunların net ve belirli olmaları gerekir. Genel olarak, Şeytan'ın kullandığı strateji ne kadar güçlüyse, biz de onun gücünü kırmak için o kadar net ve belirli bir dille konuşmalıyız.

Bizler kendi sözlerimizle ve eylemlerimizle bizzat oluşturduğumuz Tanrı yoluna aykırı bağlardan özgür olmayı seçtiğimiz zaman bu *belirlilik ilkesi* geçerli olur. Örneğin, kan kurbanı sunarak kendisini sessizlik yeminiyle bağlayan bir kişi, bu âdetten kati bir tövbeyle dönerek yemini açık ve net bir dille geçersiz kılmalıdır. Benzer şekilde, geçmişte, “Bir daha hayatta bağışlamam, asla affetmem” gibi sözler eden ve bağışlama gücünü çeken bir kişinin, bu yeminden tövbe etmesi, bu kararından dönmesi ve böyle şeyler söylediği için Tanrı'nın affına sığınması gereklidir. Bir saldırı ya da ölüm tehlikesi karşısında sessiz kalmaya razı olan bir cinsel taciz kurbanının, özgürlüğüne kavuşabilmesi için sessizlik yeminini bozması gerekir.

Örneğin, “Bana yapılan şeyler hakkında sessiz kalma kararımı bozuyorum ve sesimi duyurma hakkımı talep ediyorum.”

Susan isimli bir kadın sevdiği birkaç insanı, babasını, annesini ve kocasını kaybetmişti. Eğer birini severse, onu kaybedeceğinden korkuyordu. Bu nedenle, “Bir daha kimseyi sevmeyeceğim” diyerek kendisini bir yeminle bağladı. O andan itibaren insanlara karşı amansız ve düşmanca davranmaya başladı. Kendisine yaklaşan insanlara küfür ve bedduayla karşılık veriyordu. Ama seksenli yaşlarında İsa Mesih’i kabul etti ve bir kiliseye katıldı. Bu ona umut verdi ve elli yıllık sevmeme yeminini bozmasını sağladı. Korkudan özgür bir şekilde kilisedeki kadınlarla derin ve güzel dostluklar kurdu. Şeytan’ın onun hayatındaki dayanağı yıkıldığı için hayatı tümüyle değişti.

Beş özgürlük adımı

Şeytan’ın bize yönelik stratejilerine karşı koymak ve bunları yok etmek için kullanılacak beş adımdan oluşan basit bir hizmet modelini şöyle sunabiliriz.

1. İtiraf ve Tövbe

İlk adım günahımızı itiraf etmek ve Tanrı’nın bu konudaki gerçeğini ilan etmektir. Örneğin, eğer Tanrı yoluna aykırı bir inancınız varsa, bunu bir günah olarak net bir dille itiraf edebilir, Tanrı’nın affını dileyebilir ve günahtan tövbe edebilirsiniz. Tanrı’nın bu durumla ilgili gerçeğini de ilan edebilirsiniz.

2. Reddetmek

Sonraki adım, reddetmektir. Bunun anlamı, artık bu günahlı tutumu desteklemediğinizi, buna inanmadığınızı, aynı fikirde olmadığınızı ve bununla hiçbir bağlantınız kalmadığınızı açıkça ilan etmektir. Örneğin, Tanrı yoluna aykırı bir âdete dâhil olduysanız, bunu reddettiğiniz zaman buna tümüyle son verdiğinizizi ifade etmiş olursunuz. Daha önce açıkladığımız gibi, bunu net ve belirli bir şekilde reddetmeniz önemlidir.

3. Kırmak

Bu adım ruhsal dünyada bir şeyin gücünü kırma yetkisidir. Örneğin hayatınızda bir lanet varsa, “Bu laneti kırıyorum” diyerek ilan

edebilirsiniz. İsa Mesih'in öğrencilerine, "düşmanın bütün gücünü alt etme" yetkisi verilmiştir (Luka 10:19). Aynı şekilde, kırma yetkisi net ve belirli bir şekilde ifade edilmelidir.

4. *Kovmak*

Cinler bir kişiye eziyet etmek için bir dayanaktan ya da açık bir kapıdan istifade etmişlerse, itiraf, reddetme ve kırma yoluyla dayanakları ve açık kapıları ortadan kaldırdıktan sonra cinlere o kişiyi terk etmelerini buyurmalısınız.

5. *Kutsama ve doldurma*

Son adım, kişiyi kutsamak ve Tanrı'nın onu her iyilikle doldurması için dua etmek, ona eziyet eden ne varsa Tanrı'dan onun aksini dilemektir. Örneğin, ölüm korkusuyla mücadele eden bir kişiyi yaşamla ve cesaretle kutsamak gerekir.

Bu beş adım, her türlü tutsaklık için kullanılabilir ama burada bizim odak noktamız İslamiyet'ten özgürlüktür. Dolayısıyla sonraki bölümlerde, insanları İslamiyet'in tutsaklığından özgür kılmak için bu adımları nasıl kullanabileceğimizi öğreneceğiz.

3

İslamiyet'i Anlamak

“Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak.”

Yuhanna 8:32

Bu kısımlarda *kelime-i şhadeti* tanıtacağız ve Muhammed'i takip etmeleri için Müslümanları nasıl mecbur ettiğini açıklayacağız.

Nasıl Müslüman olunur

Arapça'da *İslamiyet* sözcüğü, 'teslim olmak' ya da 'boyunduruğa girmek' anlamına gelir. *Müslüman* sözcüğü, teslim olan, Allah'a kendisini teslim eden kişi anlamına gelir.

Peki bu teslimiyetin ve boyunduruğun anlamı nedir? Kur'an'da Allah'ın baskın çıkan tanımı, mutlak yetki sahibi olan ve her şeye hâkim olan efendidir. Bu efendi karşısında yapılacak tek şey, O'nun yetkisine teslim olmaktır.

İslamiyet'e giren bir kişi, Allah'a ve O'nun resulüne teslim olmaya razıdır. Bu rızayı göstermenin yolu, İslamiyet'in akidesi olan *kelime-i şhadeti* okumaktır.

Eşhedü en la ilahe illallah ve eşhedü enne Muhammeden abdühü ve resulühü

Sahitlik ederim ki Allah'tan başka ilâh yoktur ve yine sahitlek ederim ki Muhammed O'nun kulu ve resûlüdür.

Eğer *kelime-i şhadeti* kabul ederseniz ve açıkça okursanız, Müslüman olursunuz.

Şehadet birkaç sözcükten oluştuğu halde, geniş bir anlama sahiptir. Şehadet etmek, Muhammed'i hayat rehberiniz olarak kabul ettiğinize dair bir antlaşma yapmaktır. Müslüman olmak – teslim olmak –

hayatın her ayrıntısına rehberlik eden Muhammed'i, Allah'ın en son ve emsalsiz resulü olarak benimsemektir.

Muhammed'in rehberliği iki kaynakta bulunur ve bunlar İslami vahiy oluşturur.

- Kur'an, Muhammed'e Allah tarafından indirilen vahiy kitabıdır.
- Sünnet, Muhammed'in örneğidir ve iki içeriği vardır:
  - öğretiler: Muhammed'in insanlara öğretti şeyler.
  - fiiller: Muhammed'in yaptığı şeyler.

Muhammed'in örneği (*Sünnet*), Müslümanlara iki ana yoldan aktarılmıştır. Bunların ilki *hadislerdir*. Bunlar Muhammed'in yaptığı ve söylediği rivayet olunan ifadelerdir. Diğeri ise, Muhammed'in hayat öyküsünü baştan sona anlattığına inanılan *siyerdir*.

Muhammed'in şahsiyeti

Kelime-i şehadetin boyunduruğu altına giren herkes, Muhammed'in misalini takip etmeli ve onun karakterini örnek almalıdır. Bunun gerekçesi, *şehadetin* ifade ettiği gibi Muhammed'in Allah'ın resulü olduğu inancıdır. *Kelime-i şehadet* getirmekle, Muhammed'in hayat rehberiniz olduğunu kabul eder ve O'nu takip etmeye mecbur olursunuz.

Kur'an, Muhammed'in en iyi örnek olduğunu ifade ederek herkesi onu takip etmekle sorumlu tutar:

İçinizden Allah'ın lutfuna ve âhîret gününe umut bağlayanlar, Allah'ı çokça ananlar için hiç şüphe yok ki, Resûlullah'ta güzel bir örneklik vardır. (S33:21)

Resûlullah'a itaat eden Allah'a itaat etmiş olur... (S4:80)

Allah ve resulü herhangi bir konuda hüküm verdiklerinde artık mümin bir erkek veya kadın için işlerinde tercih hakları yoktur. Allah'ın ve resulünün emrine itaat etmeyenler doğru yoldan açıkça sapmışlardır. (S33:36)

Kur'an, Muhammed'i takip edenlerin başarılı ve mutlu olacaklarını belirtir:

Allah'a ve resulüne itaat eden, Allah'a itaatsizlikten korkan, O'na saygısızlıktan korunananlar var ya, işte asıl kazananlar bunlardır! (S24:52)

Kim Allah'a ve peygambere itaat ederse işte onlar, Allah'ın kendilerine lütuflarda bulunduğu peygamberler, sıddıklar, şehidler ve sâlih kişilerle beraberdirler (S4:69)

Muhammed'in buyruğuna ve örneğine karşı gelmek, bu dünyada başarısızlığa, ahirette ise ateşe götürür. Kur'an, Müslümanların üzerine bu lanetlerin geleceğini öngörür:

Yolun doğrusu kendine apaçık belli olduktan sonra Resûlullah'a karşı çıkan ve müminlerin yolundan başkasını izleyen kimseyi saptığı yönde bırakırız ve onu cehenneme atarız. Orası varılacak ne kötü bir yerdir! (S4:115)

Peygamber size ne vermişse onu alın ve size neyi yasaklamışsa ondan kaçının. Allah'a karşı saygısızlık etmekten sakının. Kuşkusuz Allah cezalandırmada çok çetindir. (S59:7)

Kur'an, Muhammed'i reddeden insanlarla savaşmayı dahi buyurur:

Ehl-i kitap'tan Allah'a ve âhiret gününe inanmayan, Allah ve resulünün yasakladığını yasak saymayan ve hak dine uymayan kimselerle, yenilmiş olarak ve kendi elleriyle cizye verinceye kadar savaşın. (S9:29)

O sırada Rabbin meleklerle şunu vahyedyordu: Şüphesiz ben sizinle beraberim, iman edenlerin sebatlarını pekiştirin. Ben inkâr edenlerin kalplerine korku salacağım, artık boyunlarının üzerinden vurun, onların bütün parmaklarına vurun. Şu sebeple ki, onlar Allah ve resulüne karşı geldiler; Allah ve resulüne karşı gelenleri Allah şiddetle cezalandırmaktadır. (S8:12-13)

Peki ama Muhammed, gerçekten örnek alınmaya değer midir? Muhammed'in hayatındaki bazı yönler olumlu, takdire şayan ve hayranlık uyandıran nitelikte olsa da her türlü ahlak standardına aykırı olan şeyler de yapmıştır. Muhammed'in *siyerde* ve *hadislerde* geçen çeşitli fiilleri şok edicidir. Bunların arasında cinayet, işkence, tecavüz, kadın tacizleri, kölelik, hırsızlık, hile ve gayrimüslimlere saldırılar vardır.

Bu fiiller Muhammed'in nasıl bir birey olduğuna dair rahatsız edici deliller sunmakla kalmayıp *kelime-i şehadet* vasıtasıyla bütün Müslümanların takip etmesini gerektiren birer örnek oluşturur. Muhammed'in hayatının, örnek alınacak en iyi emsal olduğu Kur'an'da Allah tarafından bildirildiği için, onun hayatındaki kötü olaylar dahi Müslümanlar tarafından örnek alınacak standartlardır.

Kur'an—Muhammed'in şahsi belgesi

Dindar Müslümanlar Kur'an'ın, Allah tarafından resul Muhammed aracılığıyla insanlığa indirilen harfi harfine mükemmel, yol gösterici vahiy olduğuna inanırlar. Eğer resulü kabul ediyorsanız, onun mesajını da kabul etmeniz gereklidir. Bu nedenle *kelime-i şehadet*, Müslümanları Kur'an'a inanmaya ve itaat etmeye mecbur kılar.

Kur'an'ın nasıl vahiy olduğunu anlamanın yolu, Muhammed ile Kur'an'ın, vücut ile omurga gibi birbirine esastan bağımlı olduğunu düşünmektir. *Sünnet* – Muhammed'in öğretişi ve örneği – vücut, Kur'an ise omurga gibidir. Biri olmadan diğeri ayakta kalmaz. Birini kavramadan diğeri kavrayamazsınız.

İslami *şeriat*—Müslüman olmanın yolu

Müslümanlar Muhammed'in öğretişini ve örneğini takip etmek için Kur'an'a, *Şeriat'a* ve *Sünnete* bakmalıdır. Ancak bu bilgiler, çoğu Müslümanın erişmesi, anlaması ve kullanması için son derece zor ve karmaşık niteliktedir. İslamiyet'in ilk çağlarında din adamları, Müslümanların çocuğunun, Muhammed'in sünnetini ve Kur'an'ı sistemli ve tutarlı hayat kanunları halinde sınıflandırıp organize edecek az sayıda alime ihtiyaç duyduğunu fark etmişlerdir. Dolayısıyla İslam alimleri, Kur'an'a ve Muhammed'in *sünnetine* dayalı olan *şeriatı*, yani Müslüman hayat tarzını ya da yolunu oluşturmuşlardır.

İslami *şeriatı*, Muhammed'in *şeriatı* da denilebilir, çünkü Muhammed'in örneğini ve öğretişini esas almıştır. *Şeriat* sisteminin kuralları hem birey hem de toplum için hayatın tamamını tanımlar. *Şeriat* olmadan İslamiyet olamaz.

Muhammed'in sünneti, *şeriat* hukukunun temelini oluşturduğu için, Muhammed'in *hadislerde* ve *siyerde* geçen fiillerini ve sözlerini anlamak, bunları dikkate almak önemlidir. Muhammed'i bilmemek,

şeriatı bilmemektir. Bu da İslami şartlar altında yaşayan ve hayatları İslamiyet'in etkisi altında olan insanların haklarını bilmemektir. Şeriat hukuku, Muhammed'in yaptıklarını Müslümanların örnek alarak hareket etmelerini gerektirir. Bu da hem Müslümanların hem de gayrimüslimlerin hayatlarını etkileyen bir durumdur. Muhammed'in hayatıyla günümüzdeki Müslümanların hayatları arasında direkt bir ilişki olmayabilir ama yine de son derece güçlü ve etkili bir bağ vardır.

Şeriatla ilgili olarak dikkate alınması gereken başka bir nokta, parlamentolar tarafından koyulan ve insanların icadı olan kanunların tersine, şeriatın tümüyle ilahi bir buyruk olduğunun düşünülmesidir. Bu nedenle, şeriatın mükemmel ve değiştirilemez olduğu iddia edilir. Bununla birlikte, bazı esnek alanlar vardır. Müslüman hukukçular, ortaya çıkan yeni şartlar ışığında şeriatın nasıl uygulanması gerektiğine dair çalışmalar yapmaktadır. Ancak bunlar, önceden belirlenmiş, kusursuz ve değişmez olarak görülen bir sistemin sadece kıyısında, köşesinde kalan ayrıntılardır.

Sonraki kısımlarda, Müslümanların diğer insanlardan üstün ve daha başarılı kişiler olduklarına dair İslami öğretiyi inceleyeceğiz.

"Başarıya gelin"

Kuran'a göre, doğru rehberliğin sonucu nedir? Allah'a teslim olan ve O'nun rehberliğini kabul eden kişiler için arzulanan sonuç, hem bu hayatta hem de sonraki hayatta başarıya kavuşmaktır. İslamiyet'e davet, başarıya davettir. (Arapça *felah* ifadesi için farklı sözcükler kullanıldığı halde en uygun ve tutarlı anlamı, *başarı* sözcüğüyle ifade edilir.)

Bu başarı çağrısı, *ezana* veya ibadet çağrısına dâhildir. Bu çağrı Müslümanlara günde beş kez tekrarlanır.

Allah en büyüktür, Allah en büyüktür,
Allah en büyüktür, Allah en büyüktür.

Allah'tan başka ilah olmadığına şehâdet ederim,
Allah'tan başka ilah olmadığına şehâdet ederim.

Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet ederim,
Muhammed'in Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet ederim.

Haydin namaza, haydin namaza.

Haydin başarıya, haydin başarıya.

Allah en büyüktür, Allah en büyüktür.

Allah en büyüktür, Allah en büyüktür.

Allah'tan başka ilah yoktur.

Kur'an, başarının önemine büyük ağırlık verir. İnsanları kazananlar ve kaybedenler olarak ikiye ayırır. Allah'ın rehberliğini kabul etmeyenler, "kaybedenlerdir":

Kim İslâm'dan başka bir din arama çabası içine girerse, bilsin ki bu kendisinden asla kabul edilmeyecek ve o âhirette **ziyan edenlerden** olacaktır. (S3:85)

Sana ve senden öncekilere şöyle vahyedildi: Eğer Allah'a ortak koşarsan bilmiş ol ki yaptıkların boşa gidecek ve mutlaka **hüsran** uğrayanlardan olacaktır. (S39:65)

İslamiyet'in başarı ve hüsran hakkındaki vurgusundan ötürü, birçok Müslüman kendilerini gayrimüslimlerden üstün görürler ve dindar Müslümanlar, dindar olmayanlardan daha üstün olduklarına inanırlar. Dolayısıyla ayrımcılık, İslamiyet'te bir hayat tarzıdır.

Bölünmüş bir dünya

Kur'an'ın tamamında, sadece Müslümanlar hakkında değil, Hristiyanlar ve Yahudiler başta olmak üzere diğer inanç sahipleri hakkında söylenen çok söz vardır. Kur'an ve İslami hukuk terimleri, insanları dört farklı kategoriye ayırır:

1. İlk önce hakiki Müslümanlar gelir.
2. Sonra asi Müslümanlar olarak nitelendirilen *münafıklar* gelir.
3. Muhammed ortaya çıkmadan önce Araplar arasında baskın çıkan kategori *putperestlerdi*. Putperesti tanımlayan Arapça sözcük *müşriktir* ve 'ortak' anlamına gelir. Şirk koşanlar, Allah'ın kudretinin ve hükümlerinin başka ortakları olduğunu öne sürenlerdir.
4. *Ehl-i Kitap* ise müşriklerin alt kategorisidir. Bu kategoride Hristiyanlar ve Yahudiler vardır. Onlar müşrik olarak

görülmelidir çünkü Kur'an hem Hristiyanları hem de Yahudileri şirk koşmakla suçlar (S9:30-31; S3:64).

Ehl-i Kitap kavramı, Hristiyanlığın ve Yahudiliğin İslamiyet'le ilişkili olduğu ve ondan kaynaklandığı inancını taşır. Hristiyanlar ve Yahudiler, İslamiyet yolundan çıkarak yüzyıllar boyunca sapkınlığa düşmüşlerdir. Kur'an'a göre, Hristiyanlar ve Yahudiler, kökeninde saf tevhit olan bir inancı, yani İslamiyet'i takip etmektedirler. Ne var ki onların kitapları tahrif edilmiştir ve artık hakiki değildir. Bu anlamda, Hristiyanlığa ve Yahudiliğe bağlı olanlar, İslamiyet'in yolundan sapmış ve doğru yolun rehberliğinden uzaklaşmışlardır.

Kur'an, Hristiyanlar ve Yahudiler hakkında hem olumlu hem de olumsuz yorumlar içerir. Olumlu açıdan, bazı Hristiyanların ve Yahudilerin hayırlı olduklarını ve gerçekten iman ettiklerini belirtir (S3:113-114). Bununla birlikte aynı surede, onlar arasında hakiki olanların, Müslümanlığa geçmek suretiyle samimiyetlerini kanıtlayacakları belirtilir (S3:199).

İslamiyet'e göre, Muhammed Kur'an'ı getirene kadar Hristiyanların ve Yahudilerin cahilliklerinden kurtulmaları mümkün değildi (S98:1). İslamiyet Muhammed'in, yanlış anlaşılmaları düzeltmek amacıyla Allah tarafından Hristiyanlara ve Yahudilere lütfedildiğini öğretir. Bu nedenle Hristiyanlar ve Yahudiler, Muhammed'i Allah'ın resulü, Kur'an'ı da son vahiy olarak kabul etmelidirler (S4:47; S.5:15; S57:28-29).

Kur'an'ın ve *sünnetin*, Hristiyanlar ve Yahudiler başta olmak üzere gayrimüslimlerle ilgili dört iddiası şöyledir:

1. Müslümanlar "en hayırlı insanlardır" ve diğer insanlardan üstündürler. Onların görevi, iyilik ve kötülük hakkında gayrimüslimlere yol göstermek, doğruyu buyurmak ve yanlışları yasaklamaktır (S3:110).
2. İslamiyet bütün dinler üzerindeki üstün yerini alacaktır (S48:28).
3. Bu üstün mertebeye erişmek için Müslümanlar, Yahudileri ve Hristiyanları (Ehl-i Kitap) yenip onları Müslüman topluma cizye ödemeye mahkûm edene kadar onlarla savaşmalıdırlar (S9:29).

4. Muhammed'e ve O'nun tevhidinde inanmamakta, *şirk* koşmakta direnenler – yani İslamiyet'e geçmeyi reddedenler – cehenneme gideceklerdir (S5:72; S4:47-56).

Hem Yahudiler hem de Hristiyanlar, Ehl-i Kitap denilen kategoride görüldükleri halde daha fazla kınanan taraf Yahudiler'dir. Kur'an'da ve sünnette, onlara karşı çok çeşitli ilahiyat iddiaları yer alır. Örneğin Muhammed, en sonunda Yahudileri öldürmek için kayaların bile Müslümanlara seslenerek yardım edeceğini iddia etmiştir. Kur'an'da Hristiyanlar, Müslümanlara sevgide en yakın kişiler olarak gösterilmişlerdir. Oysa Yahudilerin, Müslümanlara en büyük düşmanlığı beslediği ifade edilmiştir (S5:82).

Ne var ki Kur'an'ın hem Yahudiler hem de Hristiyanlar için verdiği en son hüküm olumsuzdur. Bu mahkûmiyet, her dindar Müslüman'ın günlük dualarında bile ifade bulur.

Müslümanların günlük dualarında Yahudilerden ve Hristiyanlardan söz edilmesi

Kur'an'ın en iyi bilinen *suresi*, 'Açılış' anlamına gelen *El-Fatiha*'dır. Zorunlu günlük duaları oluşturan *salatın* bir parçası bu suredir ve her duayla birlikte tekrarlanır. Bütün duaları okuyan dindar Müslümanlar, bu *sureyi* günde en az 17 kez, bir yılda 5.000 kez okurlar.

El-Fatiha, rehberlik için edilen bir duadır:

Hamd, Âlemlerin Rabbi, Rahmân, Rahîm, hesap ve ceza gününün (ahiret gününün) maliki Allah'a mahsustur. (Allahım!) Yalnız sana ibadet ederiz ve yalnız senden yardım dileriz. Bizi doğru yola, kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet; **gazaba uğrayanlarinkine ve sapıklarinkine değil.** (S1:1-7).

Bu duanın amacı Allah'ın, mümini "doğru yolda" yürütmesini dilemektir. Bu nedenle, İslamiyet'in özündeki rehberlik mesajıyla uyum içindedir.

Peki ama, Allah'ın gazabına uğrayanlar ve sapıklar kimlerdir? Çoğu Müslüman'ın, hayatı boyunca yüzbinlerce defa okuduğu bir duaya konu olan bu insanlar, gazabı hak edecek kadar büyük ne gibi fenalıklar etmişlerdir? Muhammed, bu *surenin* anlamını

netleştirmiştir. Gazabı hak edenler Yahudiler, sapıklar ise Hristiyanlar'dır.

İslamiyet'in özünde yer alan ve her Müslümanın günlük dualarını oluşturan dileklerin, Hristiyanları ve Yahudileri, sapık ve Allah'ın gazabına mahkûm ilan etmesi çok dikkat çekicidir.

Sonraki kısımlarda, İslami *şeriatın* neden olduğu zararlara bakacağız. Bunların sebebi, Muhammed'in örneği ve öğretisidir.

Şeriatın sorunları

İslamiyet bir ülkede kabul edildikten sonra toplumun kültürü, zaman içerisinde şeriat tarafından şekillenir. Bu sürece, "İslamlaştırma" denilir. Muhammed'in hayatındaki ve öğretisindeki birçok olumsuzluktan ötürü şeriatın yarattığı çok sayıda haksızlıklar ve sosyal problemler vardır. İslamiyet başarı vaadi verdiği halde, şeriat toplumları insanlara genellikle büyük zararlar verir. Günümüzdeki dünyaya baktığımızda, çoğu İslami ülkenin ne kadar az gelişmiş olduğunu ve İslamiyet'in etkisinden ötürü birçok insan hakkı ihlali yaşandığını görebiliriz.

Şeriatın sebep olduğu haksızlıkların ve problemlerin bazıları şöyle sıralanabilir:

- Müslüman toplumlarda kadınlar, ikinci sınıf muamele görürler ve İslami hukuktan ötürü birçok tacize maruz kalırlar. Örnek olarak, aşağıda Amina Lawal'ın vakasını ele alacağız.
- İslamiyet'in *cihat* öğretisi, dünya çapında milyonlarca erkeğe, kadına ve çocuğa korkunç acılar çektirmiştir ve çektirmeye devam etmektedir.
- Şeriat'ın bazı suçlara verdiği cezalar acımasız ve ölçsüzdür: Örneğin hırsızların elleri kesilir ve İslamiyet'ten çıkan mürtetler ölüm cezasına çarptırılır.
- Şeriat insanları değiştirip iyi insanlara dönüştürmeyi başaramamaktadır. İslami devrimlerin yaşandığı ülkelerde, radikal İslamcılar yönetime geldiğinde yolsuzluklar azalmamış, tersine çoğalmıştır. İran'ın yakın tarihi bunun bir örneğidir. 1978 yılındaki İslami devrimden sonra Şah tahttan

indirilmiş, yönetim mollalara geçmiş ama yolsuzluklar alabildiğine çoğalmıştır.

- Muhammed Müslümanların, yalan söylemelerine izin vermiş, hatta bazı durumlarda bunu teşvik etmiştir. Bunun sonuçlarına daha sonra değineceğiz.
- İslami öğretiler nedeniyle gayrimüslimler, Müslüman toplumlarda ayrımcılığa maruz kalmaktadır. Günümüzde Hristiyanlara en çok zulmedenler Müslümanlardır.

Amina Lawal'ın vakası

Şimdi *şeriat* nedeniyle hayati tehdit altında olan Müslüman bir kadının örneğine bakacağız. Nijerya 1999 yılında, ülkenin kuzeyindeki Müslüman çoğunluğu olan eyaletlerde *şeriat* mahkemeleri açtı. Üç yıl sonra 2002'de, Amina Lawal isimli bir kadın, boşandıktan sonra hamile kalıp çocuk doğurduğu için bir *şeriat* hâkimi tarafından taşlanarak ölüme mahkûm edildi. Kadın çocuğun babasının adını verdiği halde, mahkeme DNA testi olmadan babanın kimliğini kanıtlayamadığı için adam suçsuz bulundu. Yalnızca zinadan mahkûm olan kadın taşlanacaktı.

Amina'yı mahkûm eden hâkim, taşlamanın çocuk sütten kesildikten sonra yapılmasına karar verdi. Bu karar, zina yaptığını itiraf eden Müslüman bir kadını, çocuğu sütten kesilip katı yiyecek yemeye başladıktan sonra taşlayarak öldürten Muhammed'i örnek alıyordu.

Şeriat'ın taşlama yasaı çeşitli nedenlerle kötüdür:

- Ölçsüzdür.
- Acımasızdır: taşlanmak, korkunç bir ölüm şeklidir.
- Taşlamayı yapan insanlara da hasar verir.
- Ayrımcıdır. Hamile kalan kadını suçlu çıkarır, onu hamile bırakan erkeği aklar.
- Çocuğu annesinden kopararak öksüz bırakır.
- Kadının tecavüze uğramış olma ihtimalini görmezden gelir.

Amina'nın vakası uluslararası öfke uyandırdı. Dünya çapında Nijerya büyükelçiliklerine gönderilen protesto mektuplarının sayısı bir

milyonu geçti. Ne mutlu ki bir temyiz mahkemesi, Amina'nın hükmünü kaldırdı. Bu mahkeme *şeriatı* esas aldığı halde, Amina'nın hükmünü kaldırmakla İslamiyet'in taşıyarak ölüm cezasını reddetmiş olmadı. Kaldırma kararıyla ilgili başka gerekçeler verildi. Örneğin temyiz mahkemesine göre Amina, bir değil, üç hâkim tarafından mahkûm edilmiş olmalıydı.

Hukuki hile

İslami şeriatın problemlili yönlerinden biri, yalan ve hile hakkındaki öğretisidir. Yalan İslamiyet'te çok ciddi bir günah olarak görüldüğü halde Muhammed'in örneğini takip ederek yalan söylemenin hoş görüldüğü, hatta İslami yetkililere göre mecbur kılındığı durumlar vardır.

Müslümanlar birkaç durumda yalan söyleyebilirler ya da yalan söylemelidirler. Örneğin, *Buhari'nin hadislerindeki* bir bölümün başlığı şöyledir: "İnsanlar arasında barışı sağlayan kişi yalancı değildir." Muhammed'in bu konudaki örneğine göre, insanları barıştırmak için Müslümanlar asılsız şeyler söyleyebilir.

Hukuki yalanlara başka bir örnek ise Müslümanların, gayrimüslimler tarafından tehlike altında kaldıkları durumlardır (S3:28). Bu ayete dayanarak, Müslümanları güvende tutmak amacıyla hileye başvurma, yani *takiyye* yapma kavramı ortaya çıkmıştır. İslami alimlerin ortak görüşüne göre, gayrimüslimlerin siyasal üstünlüğü altında yaşayan Müslümanlar, güvende olmak için gayrimüslimlere yakınlık ve dostluk gösterebilirler. Yeter ki yüreklerinde kendi imanlarına (ve düşmanlıklarına) sınıksız sarılsınlar. Bu öğretinin bir sonucu, siyasal güç kazanan dindar Müslümanların, gayrimüslimlere karşı tutumlarının dostluktan uzaklaşması ve inançlarının daha belirginleşmesidir.

Şeriat hukukunun, Müslümanları yalan söylemeye teşvik ettiği diğer şartlar şöyledir: Evlilikteki uyumu devam ettirmek için karı ile koca birbirlerine yalan söyleyebilir. Anlaşmazlıkları çözmek için yalan söylenebilir ve gerçeği söylemek sizi suçlu duruma düşerecekse, yine yalan söyleyebilirsiniz. Muhammed bazen suçunu itiraf eden insanları paylardı. Aynı şekilde biri sizinle sırrını paylaşmışsa ve savaş şartlarındaysanız, yalan söyleyebilirsiniz. Genel olarak İslamiyet, amacın aracı akladığı etik yalancılığı savunur.

Bazı İslami âlimler, yalan türleri arasında titiz ayrımlar yapmışlardır. Örneğin yanıltıcı bir izlenim yaratmak, açıkça yalan söylemeye yeğdir. Oysa 'amaca giden her yol mübahtır' düşüncesiyle faydacı bir yalan/gerçek etiği yaratmak, topluma muazzam zararlar verebilir. Bu etik güven duygusunu yerle bir eder, kargaşa çıkarır, yerel ve siyasal kültürlerle hasar verir. Bu nedenle İslam *ümmeti*, hasarlı bir toplumdur. Örneğin kocalar, Muhammed'in öğrettiği gibi, geçimsizliği çözmek için karılarına yalan söylemeyi âdet edinirlerse, evlilik içten içe çürüyecektir. Babalarının annelerine yalan söylediğini gören çocuklar, başkalarına yalan söylemeyi öğrenecek ve insanlara güvenlerini kaybedeceklerdir. Hukuki hilenin hâkim olduğu bir kültürde bütün toplumun güveni çökecektir. Sonuç olarak kavgalar uzayacak, iş yapmanın maliyeti büyüyecek ve uzlaşmak zorlaşacaktır.

İslamiyet'i terk eden bir kişi, Muhammed'in örneğinin bu yönünü özellikle reddetmelidir. 7. Bölümde buna döneceğiz.

Kendiniz için düşünün

İslamiyet'te bilginin organize olma ve hatta muhafaza edilme şeklinden ötürü, İslamiyet'in belli bazı konularda esasen neler öğrettiğini bilmek zor olabilir. Yalan kültürü bu problemi daha da kötüleştirir.

İslamiyet'in belli başlı kaynakları geniş ve karmaşıktır. Kur'an ve *sünnet* kayıtlarına dayanarak *şeriat* kuralları oluşturma süreci büyük bir beceri ve uzun yıllar süren bir eğitim gerektirir. Müslümanların büyük çoğunluğu bu sürece katılamaz. Bu nedenle Müslümanlar, iman konularında rehberlik için alimlerine güvenmelidirler. Gerçekten de İslami hukuk Müslümanların, iman konularında kendilerinden daha bilgili kişilere yönelerek onları takip etmelerini buyurur. Eğer Müslümanların şeriat hukuku hakkında soruları olursa, söz konusu alanda alim olan birisinden yardım istemelidirler.

İslami din bilgisi, son çağlarda Kutsal Kitap bilgisinin umuma yayıldığı gibi yayılmış değildir. Ne kadar bilgi gerekiyorsa, insanlara o kadarı sunulur. İslamiyet'te, konuşulması gerekmeyen ve konuşulduğu taktirde İslamiyet'i zora sokacak olan konular açılmaz. İslam hocalarına yanlış soruyu sordukları için azarlanan çok sayıda Müslüman vardır.

Hiç kimse, İslamiyet’le, Kur’an’la ya da *Muhammed’in sünnetiyle* ilgili fikir belirtme hakları olmadığına dair korkutmalara boyun eğmemelidir. Bu çağda bu konularda belli başlı kaynak bilgilere kolayca erişilebildiği için Hristiyanlar, Yahudiler, ateistler ya da Müslümanlar her fırsatta bilgilenebilir ve bu konularda görüşlerini açıkça ifade etmelidir. İslamiyet’in etkisi altında kalan herkesin, İslamiyet hakkında bilgilenebilir ve fikir sahibi olma hakları vardır.

Sonraki kısımlarda, İslamiyet’in İsa Mesih’le ilgili anlayışını inceleyeceğiz ve İslami İsa’nın insanlara neden özgürlük sunmadığını açıklayacağız.

İslami peygamber İsa

İman sahibi insanların karar vermeleri gereken önemli bir soru var: Nasıralı İsa Mesih’i mi takip edecekler yoksa Mekki Muhammed’i mi? Bireyler ve hatta uluslar için dev sonuçları olan çok önemli bir sorudur bu.

Müslümanlar, ‘İsa’ adını verdikleri Mesih’in, tıpkı Muhammed gibi Allah’ın bir peygamberi olduğunu düşünürler. İslamiyet’e göre İsa, bakire Meryem’den mucizevi olarak dünyaya gelmiştir, bu nedenle O’na, ‘Meryem oğlu’ anlamına gelen *ibn Meryem* denilmektedir. Kur’an İsa’ya, ‘Mesih’ anlamına gelen *el-Mesih* unvanını da verir ama bu unvanın ne anlama geldiğine dair hiçbir açıklama yapılmaz.

Kur’an’da İsa’nın adı yirmiden çok geçer. Buna kıyasla, Muhammed’in ismi yalnızca dört kez geçmektedir. Üstüne üstlük Kur’an, çeşitli unvanlarla İsa’dan 93 kez söz eder.

İslamiyet’e göre Muhammed’den önce, Allah’ın geçmişteki halklara gönderdiği birçok nebiler ve peygamberler vardı. Kur’an, İsa da dâhil olmak üzere bunların sadece birer insan olduğunu vurgular.

Kur’an’a göre önceki nebiler, Muhammed ile aynı mesajı, yani İslamiyet’in mesajını getirmişlerdi. Örneğin savaşma ve öldürme buyruklarıyla cennet vaadinin geçmişte hem İsa’ya hem de Musa’ya verildiği iddia edilmiştir (S9:111). Daha sonra aynı buyruk ve vaat Muhammed aracılığıyla yeniden verilmiştir. Elbette Nasıralı İsa Mesih, böyle şeyleri öğretmemiş ve vaat etmemiştir.

İsa’nın öğrencileri, Kur’an’da “Biz Müslümanız” derler (S3:52; ayrıca bkz. S5:111). Ayrıca Kur’an’a göre, İbrahim Müslümandı, Yahudi ya

da Hristiyan değildi (S3:67). İbrahim, İshak, Yakup, İsmail, Musa, Harun, Davut, Süleyman, Eyüp, Yunus ve Vaftizci Yahya da dâhil olmak üzere diğer Kutsal Kitap karakterleri, Kur'an'a göre İslam peygamberleridir.

İslamiyet, önceki İslam peygamberlerinin getirdiği *şeriatın*, Muhammed'in *şeriatıyla* tam olarak aynı olmadığını dile getirir. Bununla birlikte Muhammed'in gelmesiyle birlikte önceki *şeriatların* feshedildiğini ve onların yerini Muhammed'in *şeriatının* aldığını belirtir. Dolayısıyla İsa Mesih geri döndüğü zaman Muhammed'in *şeriatıyla* hüküm verecektir.

Önceki peygamberlerin şeriatları, Hz. Muhammed'in peygamberliğinin başlangıcıyla geçerliliğini yitirmiştir. Bu nedenle, İsa'nın vereceği hüküm İslam hukukuna göre olacaktır.⁵

Ayrıca Kur'an'a göre, Muhammed'e Kur'an Allah tarafından nasıl indirildiyse İsa'ya da *İncil* aynı şekilde indirilmiştir. Kur'an'ın mesajına nasıl iman ediliyorsa, *İncil'in* öğretilerine de aynı şekilde iman edilmelidir. Orijinal *İncil* metninin kaybolduğu iddia edilir ama bu sorun değildir; çünkü gerekli her konuda son sözü söylemesi için Allah Muhammed'i göndermiştir.

Esasen İslamiyet'in öğrettiğine ve çoğu Müslüman'ın inancına bakılacak olursa, eğer İsa bugün yaşasaydı, Hristiyanlara "Hz. Muhammed'i takip edin!" derdi. Buna göre İsa'nın gerçekte ne öğrettiğini bilmek ve O'nu takip etmek isteyen bir kişinin yapması gereken şey, Muhammed'i izlemek ve İslamiyet'e tabi olmaktır: Kur'an iyi bir Hristiyan'ın ya da iyi bir Yahudi'nin, Muhammed'i Allah'ın gerçek peygamberi olarak kabul etmesi gerektiğini açıklar (S3:199).

Kur'an İsa'ya, "Tanrı'nın Oğlu" dememeleri ve O'na Tanrı olarak tapınmamaları için Hristiyanları uyarır. İsa'nın sadece Allah'ın kulu olan (S19:30) bir insan olduğu vurgulanır (S3:59).

İslamiyet, dünya sona ermeden önce Museviliğin ve Hristiyanlığın İsa'nın eliyle yok edileceğini öğretir. Son günlerle ilgili bu öğreti,

---

5. *Sahih Muslim*, vol. 2, syf. 111, dn. 288.

İslami bakış açısını anlamamıza yardımcı olur. *Sunan Abu Davud'un hadisine* kulak verin:

(İsa döndüğünde) insanlarla İslam yolunda savaşacaktır. Haçı kıracak, domuzu öldürecek, *cizyeyi* kaldıracaktır. Allah, İslamiyet haricindeki bütün dinleri yok edecektir. Deccali yok edecek, dünyada kırk yıl yaşayacak ve sonra ölecektir.

Muhammed burada İsa'nın, dünyaya dönüşüyle birlikte "haçı kıracağını" – yani Hristiyanlığı yok edeceğini – ve *cizyeyi* ortadan kaldıracığını – yani İslami hakimiyet altında yaşayan Hristiyanlara hukuki toleransı sona erdireceğini söylemektedir. İslam âlimleri bu bildiriye Müslüman İsa'nın, Hristiyanlar da dâhil olmak üzere bütün gayrimüslimleri zorla İslamiyet'e geçireceği şeklinde yorumlamaktadır.

Hakiki Nasıralı İsa'yı takip etmek

Daha önce insanların, İsa Mesih'i mi yoksa Muhammed'i mi takip edeceklerine karar vermelerini söyledik. Ne var ki Müslümanlar ikisinin de aynı şey olduğunu söyleyeceklerdir. Onlara göre, İsa Mesih'i takip etmekle Muhammed'i takip etmek aynı şeydir. Müslümanlar, Muhammed'i takip etmekle ve sevmekle, İsa'yı takip etmekte ve sevmekte olduklarını zannederler. Müslümanlar tarihi İsa'nın, yani İncil'deki İsa'nın yerine değişik bir İsa'yı, yani Kur'an'daki İsa'yı koymuşlardır. Bu kimlik değişimi, Tanrı'nın kurtuluş tasarısını gizlemekte, Müslümanların gerçek İsa'yı bulmalarına ve takip etmelerine engel olmaktadır.

Gerçek şu ki bizler, tarihi ve hakiki İsa'yı, O'nu hayattayken tanıyanların yazdığı İncil'in dört müjde kitabına bakarak tanıyabiliriz. Bunlar İsa Mesih'in, O'nun mesajının ve ruhsal hizmetinin güvenilir kayıtlarıdır. İsa Mesih'ten 600 yıl sonra yazılan İslami öğretilere dayanarak Nasıralı İsa hakkında bilgi edinilemez.

İslamiyet'i reddeden bir kişi, yalnızca Muhammed'in yolunu değil, Kur'an'daki sahte İsa'yı da reddetmektedir. İsa Mesih'in bir öğrencisi olarak yaşamının en iyi ve en doğru yolu, O'nun takipçilerinin dört Müjde kitabında kaydettiği mesaja kulak vermektir. Luka'nın belirttiği gibi, "öyle ki, sana verilen bilgilerin doğruluğunu bilesin" (Luka 1:4).

Bu çok önemlidir, çünkü göreceğimiz gibi, ruhsal tutsaklıktan özgürlüğe kavuşmanın yolu, İsa Mesih'in yaşamı ve ölümüdür. Bizi bu özgürlüğe yalnızca Müjde kitaplarında anlatılan İsa Mesih, yani gerçek Nasıralı İsa kavuşturabilir.

4

Muhammed ve Reddedilme

“Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın.”

Luka 6:27

Muhammed, İslamiyet'in kökü ve gövdesidir. Bu bölüm, Muhammed'in hayatındaki bazı acı verici deneyimlere ve O'nun bu sıkıntılara ne denli fena bir şekilde karşılık verdiğine dair bir özet içermektedir. Birinci kısımda, O'nun zorlu aile şartlarını ve Mekke'de yaşadığı diğer problemleri ele alacağız.

Aile başlangıçları

Muhammed, İ.S. 570 yılında Mekke'deki bir Arap kabilesi olan Kureyş'te dünyaya geldi. Babası Abdullah bin Abd El-Muttalib, Muhammed dünyaya gelmeden öldü. Muhammed'in çocukluğu başka bir ailede evlatlık olarak geçti. Altı yaşındayken annesini kaybetti ve nüfuzlu bir adam olan büyükbabası bir süre ona baktı. Ama Muhammed sekiz yaşına geldiğinde onu da kaybetti. Bunun ardından amcası Abu Talib'in yanında yaşamaya başladı. Kendisine amcasının develerini ve koyunlarını gütmeye sorumluluğu verildi. Muhammed daha sonra, her peygambere bir sürüye çobanlık etme görevi verildiğini söyleyerek mütevazî geçmişine özel ve seçkin bir anlam kazandırdı.

Muhammed'in diğer amcaları zengin oldukları halde, belli ki ona yardımcı olacak bir şey yapmamışlar. Kur'an, Muhammed'i küçümsediği gerekçesiyle 'alev babası' lakabıyla küçümsenerek cehennemde yanacağı belirtilen Ebu Leheb amcaı hor görür:

Ebu Leheb'in iki eli kurusun! Kurudu da. Malı ve kazandıkları ona fayda vermedi. O, alevli bir ateşte yanacak. Odun taşıyıcı olarak ve boynunda hurma lifinden bükülmüş bir ip olduğu halde karısı da (ateşe girecek). (S111:1-5).

Aile ve evlilik

Muhammed yirmi beş yaşında, varlıklı bir kadın olan Hatice için çalışırken ondan evlenme teklifi aldı. Hatice Muhammed'den daha yaşlıydı. İbn Kesir'in rivayetine göre, Hatice, babasının evliliği reddedeceğinden korktuğu için sarhoş olduğu bir anda onları evlendirmelerini sağladı. Ancak baba ayılıp kendine geldiği zaman küplere bindi.

Arap kültüründe erkek tarafı gelin için başlık parası vermek zorundaydı ve bundan sonra gelin onun malı sayılırdı. Kocası öldükten sonra bile kadın, onun mülkünün bir parçası olarak görülürdü ve adamın vârisi isterse onunla evlenebilirdi. Bu durumun aksine, Hatice kudretli ve varlıklı bir kadındı. Muhammed'in yaşamöyküsünün yazarı, onun 'saygın ve zengin' bir kadın olduğunu söylemiştir. Muhammed ise fazla gelecek vaat etmeyen yoksul bir kişiydi. Hatice daha önce iki evlilik yapmıştı. O günlerde Araplar arasındaki evlilik anlayışına bakıldığında, Hatice ile Muhammed'in evliliği hayret vericidir.

Hatice ile Muhammed'in altı (bazı kaynaklara göre yedi) çocuğu oldu. Toplamda üç (ya da dört) oğul dünyaya geldi ama hepsi küçük yaşta öldü ve Muhammed vârissiz kaldı. Hiç kuşkusuz bu durum, onun çocukluk deneyimlerinin üstüne aile yaşamında başka bir hayal kırıklığı olmuştu.

Sonuç olarak, Muhammed'in aile şartları acı verici olaylarla doluydu. Yetim kalmış, büyük babası tarafından sahiplenilmiş, ama onu da kaybetmiş, akrabalarına mecbur kalmış, sarhoş bir kayınpeder tarafından evlendirilmiş, çocuklarını yitirmiş ve kudretli yakınlarının düşmanlığına maruz kalmıştı. Reddedilmeyle ve hayal kırıklığıyla dolu hayatındaki tek istisna, amcası Ebu Talib'in onunla ilgilenmesi ve Hatice'nin onu eşi olarak seçerek yoksulluktan kurtarmasıydı.

Yeni bir din kuruluyor (Mekke)

Muhammed'in aile şartları çetindi ve yeni bir din kurduğu zaman sıkıntılarla baş etmeye devam etti.

Muhammed 40 yaşındayken, daha sonra melek Cebrail olduğunu belirttiği bir ruh ona musallat oldu. İlk başta bu durumdan son derece rahatsız olan Muhammed, kendisini cin çarptığını düşünüyordu. Hatta intiharı bile düşünmüş, "Dağın tepesinden kendimi atayım da biraz huzura kavuşayım" demişti. Karısı Hatice büyük endişe yaşayan kocasını teselli ederek, Varaka isimli Hristiyan kuzenine götürmüştü. Varaka onun delirmediğini, bir peygamber olduğunu söylemişti.

Daha sonra, vahiyler bir süre için kesilince, Muhammed tekrar intihar düşüncelerine kapılmış ama tam dağdan atlamak üzereyken kendisine görünen Cebrail, "Ey, Muhammed, bu yeni bir din! Sen gerçekten Allah'ın resulüsün!" demiştir.

Muhammed'in, sahtekarlık sebebiyle reddedilme korkusu taşıdığı anlaşılmaktadır çünkü ilk *surelerden* birinde, Allah, Muhammed'e, "Rab'bin seni bırakmadı ve sana darılmadı" diyerek güvence vermiştir (S93:3).

İslam ümmeti ilk başta yavaş geliyordu. İlk mümin Hatice'ydi. İkincisi, Muhammed'in evinde yetişen kuzeni Ali bin Abu Talib'di. Ardından yoksullar, köleler ve serbest bırakılan köleler onlara katıldı.

Muhammed'in kendi kabilesi

İlk başta takipçiler, yeni dini gizli tutuyorlardı ama üç yıl sonra Muhammed, Allah'ın kendisine halka açılmasını söylediğini bildirdi. Bir aile toplantısı yaparak akrabalarını İslamiyet'e davet etti.

Muhammed'in Mekkeli kabilesi, onu dinlemeye razı oldular ama ilahlarına saldırmaya başlayınca ona sırt çevirdiler. Müslümanlar, İbn İshak'ın ifadesiyle "hor görülen bir azınlığa" dönüştü. Gerginlikler had safhaya ulaştı ve iki taraf birbirine düştü.

Düşmanlık dallanıp budaklanırken, Muhammed'in amcası Ebu Talib onu koruma altına aldı. Mekkeliler, ona gelip "Ey Ebu Talib, senin yeğenin ilahlarımıza lanet ediyor, dinimizi aşıyor, hayat tarzımızla alay ediyor...ya sen onu durdur ya da biz durduralım" dediklerinde Ebu Talib onları yumuşak yanıtlarla gönderdi.

İnkârcı Araplar, Muhammed'in kabilesine karşı ekonomik ve sosyal boykot uygulamaya başladılar. Müslümanlar yoksul oldukları için savunmasızdılar. İbn İshak, onların Kureyş kabilesinin elinden neler çektiğini şöyle özetliyor:

Sonra Kureyş, resulü takip eden herkese düşman kesildi. Müslümanları dinlerinden vazgeçirmek için onların bulunduğu her kabileye saldırı yapıldı. Zindana atıldılar, dövüldüler, yiyecek ve içecekten mahrum bırakıldılar, Mekke'nin yakıcı sıcağında kavruldu. Bazıları zulmün baskısıyla boyun eğdiler, diğerleri Allah tarafından korunarak direniş gösterdiler.⁶

Muhammed bile tehlikelerden ve hakaretlerden payına düşeni aldı. Dua ettiği sırada üzerine pislik ve hayvan bağırsakları atıldı.

Zulüm sürüp giderken 83 Müslüman, aileleriyle birlikte Hristiyan Etiyopya'ya sığındı ve orada koruma altına alındı.

Sonraki kısımlarda, Mekke'de kendi halkı tarafından reddedilen Muhammed'in, buna nasıl karşılık verdiğini ele alacağız.

Kendinden kuşkulanma ve kendini tasdik etme

Muhammed, Kureyş'ten gelen baskı karşısında tek tanrı inancında tereddüde düştü. Onlar Muhammed'e, ilahlarına tapınması karşılığında kendilerinin de Allah'a tapınacaklarına dair bir anlaşma teklif ettiler. Muhammed S109:6'daki "Sizin dininiz size, benim dinim banadır" sözleriyle karşılık vererek bu anlaşmayı kabul etmedi. Bununla birlikte, Muhammed tereddüt etmiş olmalıdır, çünkü El-Tabari'nin kayıtlarına göre, 53. Sure kendisine indirilirken, 'Şeytan ayetleri' olarak bilinen Mekke tanrıçalarıyla ilgili ayet gelmiştir: "Lât ve Uzza'ya ve diğer üçüncüsü Menat'a ne dersiniz? Bunlar şefaati umulan yüce *turnalardır*."

Bu ayeti duyan müşrik Kureyşliler, memnuniyet duymuşlar ve Müslümanlarla birlikte tapınmaya başlamışlardır. Ne var ki melek Cebrail, Muhammed'i azarlamış, o da bu ayetin Şeytan'dan geldiğini iddia ederek feshetmiştir. Muhammed ayetin kaldırıldığını açıkladığı zaman takipçileriyle birlikte Kureyşlilerin aşağılamalarına ve artan düşmanlıklarına maruz kalmıştır.

---

6. A. Guillaume, *The Life of Muhammad*, syf. 143.

Muhammed bu olaydan sonra, kendisinden önceki bütün peygamberlerin Şeytan tarafından yanıltıldığını öne süren bir ayet bildirmiştir (S22:52). Burada yine Muhammed'in, potansiyel bir utanç sebebini ayrıcalığa dönüştürdüğünü görüyoruz.

Kendisine sahtekârlık suçlamalarıyla ve alaylarla derinden yaralanan Muhammed, Allah'tan onu tasdik eden, olağanüstü karakterini öven ayetler aldığını öne sürmüştür. Kur'an onun yanılığında olmadığını, üstün ahlaka sahip bir adam olduğunu belirtmiştir (S53:1-3; S68:1-4).

Ayrıca bazı *hadislere* göre Muhammed, kendi ırkının, kabilesinin ve oymağının üstünlüğüne inanmıştır. Kendisinin gayrimeşru olduğuna dair iddialara karşılık olarak, Adem'den beri evlilik dışında dünyaya gelen hiçbir atasının olmadığını söylemiştir. İbn Kesir'in bir *hadisine* göre, Muhammed kendisinin en iyi ulusun (Araplar) en iyi oymağının (Haşim) en iyi insanı olduğunu öne sürmüştü ve şöyle demiştir: "Ruhen ve hısım olarak en hayırlı olanınız benim... Ben seçkinlerin seçkiniyim. Her kim Arapları severse, benden ötürü sever."

Muhammed'in Mekke'deki 13 yılı süresince, İslamiyet'in başarı kavramı, kazananlar ve kaybedenlerle ilgili dili, Kur'an'daki temalardan biri haline geldi. Örneğin, Musa ile Mısırlı sihirbazlar arasındaki tartışmaları tekrar ve tekrar konu eden metinlerde Kur'an, sonuçları "üstünler ve hüsrana uğrayanlar" terimleriyle tanımlıyor (örn, S20:64, 68; S26:40-44). Muhammed de kendisiyle karşıtları arasındaki mücadeleyi tanımlarken başarıyla ilişkili terimler kullanmaya başlamış, Allah'ın vahiylerini reddedenleri, 'hüsrana düşenler' olarak nitelemiştir (S.10:95).

Reddedilmeler çoğalıyor ve yeni ittifaklar kuruluyor

Muhammed'in aynı yıl içerisinde hem eşi Hatic'e'yi hem de amcası Ebu Talib'i kaybetmesi kolay olmadı. Bunlar dev darbelerdi. Onların desteği ve koruması olmadığı için Kureyşliler Muhammed'e ve dinine karşı daha büyük bir cesaret kazandılar ve daha büyük düşmanlıklar gösterdiler.

Arap toplumu ittifaklara ve müşteri ilişkilerine dayanıyordu. Güvende olmanın yolu, kendinden daha güçlü kişilerin koruması

altına girmekten geçiyordu. Kabilesi tarafından reddedilen Muhammed, kendisine ve takipçilerine yönelik tehlikeler nedeniyle başka koruyucular bulmak amacıyla Mekke yakınlarındaki Ta'if denilen bir yere gitti. Ne var ki Ta'if'te onu aşağılayıp alay ederek kovaladılar.

Ta'if'ten dönüş yolunda, İslami kaynaklara göre *cinlerden* oluşan bir topluluk, Muhammed'in gece vakti Kur'an'dan ayetler okuyarak dua ettiğini duydular. Duyduklarından son derece etkilenen cinler, hemen orada İslamiyet'i kabul ettiler. Bu Müslüman cinler, daha sonra İslamiyet'i öteki *cinlere* vaaz etmeye gittiler (S46:29-32; S72:1-15).

Bu olayın önemli olmasının iki sebebi var. Birincisi, Muhammed'in kendisini tasdik etme kalıbına uymaktadır. Ta'if'teki insanlar onu reddetmiş olsalar dahi, *cinler* onun kendisiyle ilgili iddiasını, yani Allah'ın gerçek resulü olduğunu kabul etmişlerdir.

İkinci olarak cinlerin, Tanrı'dan korkan Müslümanlara dönüşebileceği fikri, İslamiyet'in içinde cinler alemine açılan bir kapı oldu. Muhammed'in hayatındaki bu olay ve Müslüman cinlerle olan bağlantısı, Müslümanların ruh alemiyle temas kurmaları için haklı bir gerekçeye dönüştü. Ancak bu teması teşvik eden başka bir neden, Kur'an'da ve hadislerde geçen, her insanın bir *zevc* ya da ruh yandaşı sahibi olduğunu öne süren ayetlerdir (S43:36; S50:23,27).

Mekke'deki durum, Muhammed için pek iyi görünmüyordu. Her şeye rağmen kendisini himayelerine alan bir toplum oluşturmayı başardı. Bunlar, çok sayıda Yahudi'nin yaşadığı Yatrib'li (daha sonra Medine adını alacak olan şehir) Araplarıdır. Muhammed'e sadakat ve itaat teminatı veren bu ziyaretçiler, onun tevhit mesajına uygun yaşamaya razı oldular.

Bu ilk sadakat teminatı, savaşa girmemeyi içeriyordu. Ancak ertesi yılki panayırda, Medine'den gelen daha büyük bir grup, Muhammed'in aradığı himayeyi vermeye razı oldu. *Ansar*, yani yardımcıları olarak tanınacak olan bu Medineliler, "resule tam biat ederek" savaşa sözü verdiler.

Bunun ardından, siyasal bir sığınak oluşturmak amacıyla Mekkeli Müslümanların Medine'ye hicret etmelerine karar verildi. Bir gece arka pencereden kaçarak Mekke'yi terk eden son kişi Muhammed oldu. Muhammed, Medine'de mesajını engelsiz bir şekilde duyurma

imkânı buldu. Medinelilerin neredeyse tamamı bir yıl içinde İslamiyet'e geçti. O günlerde Muhammed 52 yaşını doldurmuştu.

Muhammed, Mekke'deki yıllarda kendi ailesi ve kabilesi tarafından reddedilmişti. Birkaç istisna dışında O'na inananlar çoğunlukça yoksul ve mütevazî insanlardı. Toplumun diğer kesimleri O'nunla alay ediyor, tehdit ediyor, aşağılıyor ve saldırıyordu.

Muhammed ilk günlerde peygamberlik çağrısının reddedilmesinden korkuyordu ve kendisinden hiç de emin değildi. Hatta bir ara, Kureyş'in ilahlarını bile kabul etme raddesine gelmişti. Bununla birlikte bütün karşıtlıklara göğüs gerdi ve kendisine bağlı takipçilerden oluşan bir topluluğa kavuştu.

Muhammed, Mekke'de gerçekten barışçıl mı davrandı?

Birçok yazara göre, Muhammed'in Mekke'deki on yıllık tanıklığı barışçıldı. Bir anlamda bu doğrudu. Ne var ki Kur'an'ın Mekke'de inen surelerinde fiziksel şiddet buyrulmadığı halde, bunun kastedildiği belliydi. İlk vahiyler, Muhammed'in komşuları hakkında dehşet verici bir kınama dili kullanıyor, dini reddedenleri ahirette korkunç ıstırapların beklediği bildiriliyordu.

Mekke'de inen ceza ayetlerinin işlevlerinden biri, Kureyşli Araplar tarafından reddedilen Muhammed'i tasdik etmektir. Örneğin Kur'an, Müslümanları alaya alanların hem bu dünyada hem de ahirette cezalandırılacağını söyler. Müminler cennetteki koltuklarında lüks içinde oturup şarap içerek cehennemde yanan kâfirleri seyrederken güleceklerdir (S83:29-36).

Bu ceza ayetleri, hiç kuşkusuz Mekke'deki çatışma alevlerini körükledi. Müşrikler duyduklarından kesinlikle hoşlanmadılar.

Muhammed yalnızca sonsuz azabı vaaz etmekle kalmıyor, İbn İshak'ın hadislerine göre, müşrik Mekkelileri öldürme niyeti resulün zihninde daha o günlerde şekilleniyordu. Onlara şöyle diyordu: "Ey Kureyşliler, beni dinliyor musunuz? Canımı elinde tutan sayesinde sizi katledeceğim."

Daha sonra, Muhammed Medine'ye kaçmadan hemen önce Kureyşli bir grup kendisine geldi ve onu reddedenleri ölümle tehdit ettiğine

dair suçlamada bulundu: “Muhammed... eğer onu takip etmezseniz, katledileceğinizi ve ölümden dirildikten sonra cehennem ateşinde yanaçağınızı söylüyor.” Muhammed bunun doğru olduğunu, “Öyle diyorum” sözleriyle onayladı.

Müslüman ümmet, Mekke’de alaylara ve aşağılamalara maruz kaldıktan sonra peygamberleri Muhammed’in rehberliğinde hasımlarına karşı savaşa girmeye hazırlandı.

Bu kısımlarda Muhammed’in, kendisini ve mesajını reddedenlere şiddet uygulamak için dönüşüne bakacağız.

Zulümden katliama

Arapça ‘sıkıntı, zulüm, ayartı’ anlamlarına gelen *fitne* sözcüğü, Muhammed’in askeri bir lidere dönüşme sürecini anlamak için hayati önem taşır. Bu sözcük, ‘ayartmak, baştan çıkarmak, sınavlara sokmak, yoldan çıkmak’ gibi anlamlara gelen *fatana* teriminden türemiştir. Temel anlamı, bir metali ateşle sınamak ve arıtmaktır. *Fitne*, ikna sözcüğünün olumlu ve olumsuz anlamlarını içererek ya ayartma ya da imtihana sokma fiillerini ima eder. Bu yolda maddi ya da başka saikler dahi sunulabilir.

Fitne, İlk Müslüman ümmetinin kâfirlerle yaşadığı deneyimleri tanımlayan temel bir ilahiyat kavramına dönüştü. Muhammed, Kureyşlileri fitneye başvurmakla suçluyordu. Hakaret, iftira, işkence, dışlama, ekonomik baskılar ve diğer saikler bu suçlamanın içeriğini oluşturuyordu. Amaç Müslümanları İslamiyet’ten çıkarmak ya da İslamiyet’in iddialarını sulandırmaktı.

Cihatla ilgili ilk Kur’an ayetleri, savaşın ve insanları öldürmenin tek amacının, *fitneyi* ortadan kaldırmak olduğunu açık bir dille vurguluyordu:

Size karşı savaşanlarla siz de Allah yolunda savaşın, fakat aşırılığa sapmayın; Allah aşırılığa sapanları sevmez.

Onları yakaladığınız yerde öldürün; sizi çıkardıkları yerden siz de onları çıkarın. Fitne öldürmekten daha kötüdür.

....

Fitne ortadan kalkıncaya ve din yalnız Allah’ın oluncaya kadar onlarla savaşın; fakat vazgeçerlerse, artık zalimlerden başkasına

saldırılmak yoktur.
(S2:190-93)

Müslümanlara *fitne uygulamanın*, öldürmekten daha kötü olması, çok önemli bir kavram haline gelmiştir. Mekke'deki bir kervana haram ayında (Arap kabile geleneğine göre yağmalamanın yasak olduğu dönem) saldırdıktan sonra aynı ifade tekrar kullanılacaktır (S.2:217). Kâfirlerin kanını dökmek, Müslümanları inançlarından döndürmek kadar kötü değildir.

2. suredeki bu metinde önemli olan başka bir ifadeyse, "*Fitne* ortadan kalkıncaya kadar onlarla savaşın" denilmesidir. Medine'de ikinci yıl sırasında gerçekleşen Bedir Muharebesinde da aynı vahiy gelmiştir (S9:39).

İki kez inen bu *fitne* vahiyleri, insanların İslamiyet'e girmelerine engel olan ya da Müslümanların dinden çıkmalarına sebep olan her şeyin mazeret olarak kullanılmasına yol açtı. İnsanlarla savaşmak ve onları öldürmek ne kadar feci olsa da İslamiyet'i engellemek ve altını oymak ondan daha kötü görülüyordu.

İslami âlimler *fitne* kavramını genişleterek kâfirliği de dâhil ettiler. Böylece, "kâfirlik öldürmekten daha kötüdür" gibi bir anlam ortaya çıktı.

Bu şekilde anlaşıldığında "fitne öldürmekten daha kötüdür" ifadesi, Müslümanlara müdahale edilip edilmediğine bakılmaksızın, Muhammed'in mesajını reddeden bütün kâfirlerle savaşmak ve onları öldürmek için evrensel bir buyruğa dönüştü. Büyük tefsirci İbn Kesir'in belirttiği gibi, kâfirler için sırf 'inanmamak' dahi öldürülmelerinden daha büyük bir kötülük haline geldi. Böylece kâfirliği ortadan kaldırmak ve İslamiyet'i bütün dinlerden üstün kılmak için savaşmanın temeli atılmış oldu (S2:193; S8:39).

"Bizler mağduruz!"

Muhammed, Kur'an'daki bu metinler aracılığıyla Müslümanların mağduriyetini vurguluyordu. Savaşı ve istilayı haklı göstermek için kâfir düşmanların suçlu olduklarını ve saldırıyı hak ettiklerini iddia ediyordu. Müslümanların mağduriyeti şiddete ne kadar çok gerekçe gösterilirse, düşmanlarının suçluluğu o kadar büyüyor ve onlara verilen ceza o kadar şiddetleniyordu. Allah, Müslümanların acılarının

“öldürmekten daha kötü” olduğunu ilan ettikten sonra, Müslümanların kendi mağduriyetlerini, düşmanlarına verdikleri cezalardan daha büyük görmeleri mecburiyete dönüştü.

Kur’an’a ve Muhammed’in *Sünnetine* dayanan bu ilahiyat kökü, Müslümanların kendi mağduriyetlerini neden tekrar ve tekrar saldırdıkları insanların mağduriyetinden daha büyük gördüklerini açıklar. Ahmed bin Muhammed’in, El Cezire televizyonunda Dr. Vefa Sultan ile yaptığı tartışmada sergilediği zihniyet budur. Dr. Sultan, Müslümanların masum insanları öldürdüğüne işaret eder. Dr. Sultan’ın iddialarıyla öfkelenen Ahmed bin Muhammed bağırıma başlar:

Mağdur olan biziz! Bizim masumlarımızın (Müslümanlar) sayısı milyonları buluyor ama sizin masumlarınız en fazla yüz kişidir, bin kişidir.

Bu mağduriyet zihniyeti, günümüzdeki Müslümanların çoğuna hâkimdir ve kendi eylemlerinin sorumluluğunu hafifletmektedir.

İntikam

Muhammed’in Medine’deki askeri gücü büyüdükçe ve zaferleri çoğaldıkça, yendiği düşmanlarına yaptığı muamele, cihatla ilgili motivasyonu hakkında çok şeyi açıklıyordu. Daha önce kendisine deve pisliği ve bağırsağı atan Ukbe’ye muamelesi, bunun bir örneğidir. Ukbe, Bedir Muharebesinde yakalandı ve hayatta kalmak için yalvararak, “Çocuklarıma kim bakacak, Ey Muhammed?” diye feryat etti. Aldığı cevap, “Cehennem!” oldu. Ardından Muhammed, Ukbe’yi öldürttü. Bedir Muharebesinden sonra, savaşta öldürülen Mekkelilerin cesetleri bir çukura atıldı. Muhammed gece yarısı çukurun başına giderek Mekkelilerle alay etti.

Bu olaylar Muhammed’in, kendisini tasdik etmek amacıyla kendisini reddedenlerden intikam aldığını gösteriyor. Ölümüne kadar dahi olsa son sözü söylemekte kararlıydı.

Muhammed’i reddedenler, O’nun suikast listesinin başındaydılar. Mekke’yi işgal eden Muhammed, katliam yapılmasına karşı çıktı. Bununla birlikte, öldürülmesi gereken küçük bir insan listesi vardı. Bu listede dinden çıkan üç kişi, Muhammed’e Mekke’de hakaret eden

bir adam ve bir kadın, O'nunla ilgili alaycı şarkılar söyleyen iki köle kız vardı.

Mekkelilerden oluşan hedef listesi, Muhammed'in reddedilmekten ne kadar tiksindiğini ortaya koyuyor. Dinden dönenlerin varlığı bir tür fitneydi, çünkü hayatta kaldıkları sürece, İslamiyet'ten çıkmanın mümkün olduğunu kanıtlıyorlardı. Aynı şekilde Muhammed'i aşağılayan ve O'nunla alay edenler de başkalarının inancını zayıflatma gücüne sahip oldukları için tehlike oluşturuyorlardı.

Gayrimüslimler için sonuçlar

İslami hukukta kâfirlerin reddedilmesinin kökü, Muhammed'in duygusal dünya görüşünde ve reddedilme karşısındaki tepkilerinde yatar.

Muhammed'in düşmanlığı ilk başlarda kendi kabilesine, yani müşrik Araplara odaklanmıştı. Muhammed'in kâfir Araplara muamelesinde belli bir eğilim olduğunu görebiliyoruz: Onların Müslümanlara verdiği sıkıntılar karşısında büyüyen öfke duygusu, imansızlığın bile tek başına *fitne* olduğu sonucunu doğurdu. Aynı eğilim, Muhammed'in Ehl-i Kitap'a yönelik tutumunda da görülüyordu. İslamiyet'i reddettikleri için onlara da suçlu damgası vuruldu, hâkimiyet altında yaşamaya ve ikinci sınıf muameleyle maruz bırakıldılar.

Muhammed, Mekke'yi işgal etmeden önce Mekke'ye hac yolculuğu yapacağına dair bir görünüm gördü. O günlerde bu imkânsızdı; çünkü Müslümanlar, Mekkelilerle savaş halindeydi. Muhammed bu görünümünden sonra Hudeybiye Antlaşmasını yaptı ve bu antlaşma yoluyla umre yolculuğu mümkün oldu. Antlaşmanın geçerlilik süresi on yıldır ve maddelerden birine göre, Muhammed velilerin izni olmadan gelenleri Mekke'ye geri gönderecekti. Köleler ve kadınlar bu maddenin kapsamı içindeydi. Bu antlaşma her iki tarafın ittifak kurmasına da izin veriyordu.

Muhammed antlaşmanın kendi üzerine düşen tarafına uymadı: Mekke'den gelerek karılarını ve kölelerini talep edenleri, Allah'ın yetkisini öne sürerek kaçakları teslim etmeden eli boş gönderdi. İlk vaka, erkek kardeşleri tarafından kurtarılmak üzere gelen Ümmü Gülsüm'dü. Muhammed, İbn İshak'ın rivayetine göre, "Allah yasakladı" diyerek kadını salıvermeyi reddetti (ayrıca bkz. S60:10).

60. sure, Müslümanların müşrikleri dost edinmemelerini buyurur. Gizlice Mekkelileri sevenlerin yoldan saptığını, çünkü müşriklerin tek arzusunun Müslümanları imandan saptırmak olduğunu öne sürer. 60. Surenin tamamı, “Birbirimize düşmanlık etmeyeceğiz, kötü niyet ve gizli planlar olmayacak” diyen Hudeybiye Antlaşmasının ruhuna aykırıydı. Bununla birlikte Müslümanlar, antlaşmanın Kureyş tarafından bozulduğunu iddia ederek Mekke’ye yaptıkları saldırıyı ve işgali savunmaya çalıştılar.

Allah o günlerden sonra müşriklerle hiçbir antlaşma yapılamayacağını ilan etti. "Allah ve Resulünden, antlaşma yapmış olduğunuz müşriklere karşı fesih bildirimidir!... Haram aylar çıkınca, müşrikleri bulduğunuz yerde öldürün..." (S9:3,5).

Bütün bu olaylar gayrimüslimlerin, tabiatları gereği antlaşma bozan ve sözünde durmayan kişiler olduğuna dair resmi bir İslami görüş oluşturdu (S9:7-8). Aynı zamanda Muhammed, Allah’tan gelen buyrukla müşriklerle antlaşma bozma hakkına sahip olduğunu iddia ediyordu. Onun, yüce bir yetkiyle antlaşmalarını çiğnemesi, haksızlık olarak görülüyordu.

Bu tür olaylar Muhammed’in gayrimüslimleri, Müslümanları imandan saptıranlar (*fitne* yapanlar) kategorisine indirgediğini gösteriyor. Böylelikle onlar, İslamiyet’i kabul etmeyi reddettikleri sürece, onlarla normal ilişkilerin kurulması imkânsız hale gelmiştir.

Sonraki kısımlarda Muhammed’in, öfkesini ve saldırganlığını nasıl Arabistan’daki Yahudilere yönelttiğini ve bunun doğurduğu trajik sonuçları ele alacağız. Muhammed’in, Arabistan’lı Yahudilerle ilişkileri, İslamiyet’in gayrimüslim politikasının temelini oluşturur. Sonraki bir bölümde inceleyeceğimiz gibi, Ehl-i Kitap için oluşturulan *zimmet* hukuku da buna dâhildir.

Muhammed'in Yahudilerle ilgili ilk görüşleri

Muhammed’in Yahudiler’le ilgili ilk iddiası, kendisinin birçok Yahudi peygamberin bulunduğu peygamberler zincirine dâhil olduğuydu. Mekke günlerinin sonlarında ve Medine döneminin başlangıcında, Yahudiler’le ilgili birçok ayet inmiş, onlara Ehl-i Kitap diye hitap edilmişti. O günlerde Kur’an, Muhammed’in mesajının onlar için bir hayır olarak indiğini söylüyordu (S98:1-8).

Muhammed bazı Hristiyanlarla da karşılaşmış ve onlara karşı cesaret verici davranmıştı. Hatice'nin Hristiyan kuzeni Varaka, Muhammed'i peygamber olarak nitelemişti. Ayrıca, Muhammed'in yolculuk ederken Bahira isimli bir keşişle karşılaştığı ve onun da Muhammed'i peygamber ilan ettiğine dair bir rivayet vardır. Belli ki Muhammed, Yahudilerin kendisini Allah'tan gelen "açık bir kanıt" (S98) olarak görececeklerini ve mesajına olumlu karşılık vereceklerini umuyordu. Gerçekten de Muhammed, kendisinin öğretisinin namaz ve *zekât*⁷ da dâhil olmak üzere Yahudi diniyle aynı olduğunu söylüyordu (S98:5). Hatta takipçilerine, dua ederlerken Kudüs'e doğru olacak şekilde Şam'a, 'Suriye'ye' dönmelerini buyurmuştu.

Muhammed, Medine'ye geldiği zaman, Müslümanlar ile Yahudiler arasında bir antlaşma yaptığına dair İslami bir rivayet vardır. Bu antlaşma, Yahudi dinini tanımaktadır – "Yahudilerin kendi dinleri, Müslümanların kendi dinleri vardır" – ve Yahudilerin Muhammed'e sadakat göstermelerini buyurmaktadır.

Medine'de Karşıtlık

Muhammed mesajını Medine'de yaşayan insanlara sunmaya başladı ama hiç beklenmedik bir direnişle karşılandı. İslami rivayete göre, bunun sebebi kıskançlıktı. Muhammed'in bazı vahiyleri Kutsal Kitap'la ilgili bilgiler içeriyordu. Hiç kuşkusuz rabbiler bu bilgilerdeki çelişkilere işaret ederek Muhammed'in yorumlarına karşı duruyorlardı.

İslam peygamberi, rabbilerin sorularından sıkıntı duyuyor, zaman zaman Kur'an ayetleriyle cevaplar iniyordu. Muhammed'e bir soru yöneltildiğinde, Kur'an'daki ayetlerin de gösterdiği gibi, bunları kendini tasdik etmek için birer fırsata dönüştürüyordu.

Muhammed'in en basit stratejilerinden biri Yahudilerin, işlerine gelen ayetleri söylediklerini, diğer ayetleri ise gizlediklerini iddia etmektir (S36:76; S2:77). Allah'tan gelen başka bir cevaba göre ise Yahudiler, Kur'an ayetlerini anladıkları halde bile bile tahrif ediyorlardı (S2:75).

---

7. İslamiyet'in beş şartından biri olan zekât, yıllık dini vergidir.

Rabbilerin Muhammed ile yaptıkları görüşmeler, İslami rivayete göre gerçek diyaloglar ve Muhammed'in iddialarına makul cevaplar içermiyordu. Bunlar İslamiyet'i ve Müslümanların imanını yok etmek için ortaya atılan birer *fitneden* ibaretti.

İnkarcıların düşman ilahiyatı

Muhammed'in Yahudilerle yaptığı görüşmeler, onlara karşı düşmanlığının büyümesine neden oluyordu. Geçmişte bazı Kur'an ayetleri, Yahudilerden bazılarının mümin olduklarını söylese dahi, daha sonra inen ayetler Yahudi soyunun tümüyle lanetlendiğini ve çok azının gerçek mümin olduğunu iddia ediyordu (S4:46).

Kur'an geçmişte bazı Yahudilerin, günahlarından ötürü maymunlara ve domuzlara dönüştürüldüğünü söylüyor (S2:65; S5:60; S7:166), Allah onları peygamber katilleri olarak nitelendiriyordu (S4:155; S5:70). Allah, antlaşmayı bozan Yahudileri lanetlediğini, onların kalplerini katılaştırdığını, böylece Müslümanların onlardan (birkaçı hariç) hep hainlik göreceklarını söylüyordu (S5:13). Allah'ın sözünden döndükleri ve yeryüzünde fesat çıkardıkları için zararlı çıkacaklardı (S2:27).

Muhammed Medine'de, kendisinin Yahudilerin yanılğalarını düzeltmek için gönderildiği sonucuna varmıştı (S5:15). İlk Medine döneminde, Muhammed'in vahiyleri, Museviliğin geçerli olduğunu öne sürüyordu (S2:62). Ne var ki bu ayetin hükmü, S3:85 tarafından kaldırılmıştır. Muhammed, kendisinin gelişyle Museviliğin hükmünün son bulduğunu, getirdiği İslamiyet'in son din, Kur'an'ın ise son vahiy olduğu sonucuna varmıştı. Bu mesajı reddedenlerin hepsi, "ziyan edenler" olacaktı (S3:85). Yahudilerin ve Hristiyanların artık eski dinlerine bağlı kalmaları makbul değildi. Muhammed'i kabul etmeleri ve Müslüman olmaları gerekiyordu.

Muhammed, Kur'an ayetlerinde Museviliğe karşı geniş çaplı bir ilahiyat saldırısı başlattı. Bunun sebebi, mesajını Yahudilerin reddetmesi nedeniyle yaşadığı derin güceniklikti. Mekte'deki müşriklere takındığı tavrı, Yahudilere karşı da takınarak kendisini tasdik etme yoluna gitmekteydi. Bununla yetinmeyip daha da ileri gidecek ve tavrını saldırganlığa dönüştürecekti.

Reddedilme şiddete dönüşüyor

Muhammed, Medine’de Yahudilere gözdağı vermek ve sonra da ortadan kaldırmak için bir kampanya başlattı. Bedir Muharebesinde müşrikler üzerinde kazandığı zaferin verdiği cesaretle Yahudilerin Kaynuka kabilesini ziyaret ederek onları Allah’ın intikamıyla tehdit etti. Sonra Kaynuka Yahudilerini kuşatmak için bir bahane bularak onları Medine’den sürdü.

Muhammed bunun ardından Yahudileri hedef alan suikastlar düzenledi. Takipçilerine, “Elinize geçirdiğiniz her Yahudi’yi öldürün” diye talimat verdi. Yahudilere ise *aslim taslam*, yani “İslamiyet’i kabul edin, güvende olun” diye tebliğde bulundu.

Muhammed’in anlayışında muazzam bir değişiklik olmuştu. Artık sadece İslamiyet’i destekleyip onurlandıran gayrimüslimler mülk hakkına sahip olacaktı. Bunun dışında kalan her şey fitneydi ve onlarla savaşmak için bahaneydi.

Muhammed’in, Medineli Yahudilerle uğraşma görevi henüz tamamlanmamıştı. Onun dikkatini çeken diğer kabile Beni Nadir oldu. Nadir kabilesinin tamamı, antlaşmalarını bozmakla suçlandılar, saldırıya uğradılar ve uzun bir kuşatmanın ardından Medine’den sürüldüler. Mal varlıkları Müslümanlara ganimet olarak kaldı.

Muhammed bunun ardından oradaki son Yahudi kabilesi olan Beni Kurayza’yı kuşatma altına aldı. Bunun Cebrail’den gelen bir buyruk olduğunu iddia ediyordu. Yahudiler şartsız olarak teslim olduktan sonra 600 ile 900 kadar Yahudi erkek Medine çarşısında başları kesilerek katledildi. Yahudi kadınlar ve çocuklar, ganimet olarak Müslümanların arasında paylaştırıldı ve köleleştirildi.

Ancak Muhammed’in, Arabistanlı Yahudilere yönelik düşmanlığı son bulmamıştı. Medine’yi Yahudilerden arındırdıktan sonra Hayber’e saldırı düzenledi. Hayber kampanyası, Yahudilere ikili bir seçenek teklifiyle başladı: Ya Müslüman olacaklar ya da öleceklerdi. Bununla birlikte Müslümanlar, Hayberli Yahudileri yenilgiye uğrattıktan sonra üçüncü bir seçenek müzakere edildi: Şartlı teslimiyet. Böylece Hayberli Yahudiler, ilk zimmiler haline geldi (bkz. Bölüm 6).

Muhammed’in Yahudilerle ilişkilerini incelemeyi tamamladık.

Bu önemli bir konudur çünkü Kur'an, Hristiyanları ve Yahudileri Ehl-i Kitap kategorisinin temsilcileri olarak görür. Dolayısıyla Kur'an'da ve Muhammed'in hayatında Yahudilere yapılan muamele, çağlar boyunca Hristiyanlara yapılan muamele için emsal oluşturmuştur.

Muhammed'in reddedilme karşısındaki üç tepkisi

Muhammed'in peygamberlik görevinde nasıl birçok kez reddedildiğini gördük. Hem aile şartlarında hem Mekke'deki toplumunda hem de Medinelî Yahudiler tarafından reddedilmişti.

Aynı zamanda, onun reddedilme karşısında verdiği tepkileri de gözlemledik. Muhammed'in ilk tepkileri *kendini reddetmek* olmuştu. İntihar düşüncelerine kapılmış, cinli olduğundan korkmuş ve umutsuzluğa düşmüştü.

Ayrıca reddedilme korkusuyla mücadele ettiğini gösterecek şekilde kendini tasdik etmek için uğraş veriyordu.⁸ Bu uğraşlar, Allah'ın düşmanları cehennemde yakacağı iddialarını, her peygamberin Şeytan tarafından kandırıldığını öne sürerek potansiyel utanç kaynaklarını örtbas etme çabalarını, Muhammed'in vahiylerine uyanların hem bu dünyada hem de ahirette kazananlar olacağını söyleyen ayetleri içeriyordu.

En sonunda *saldırgan* tepkiler baskın çıktı. Gayrimüslimlerle savaşmak, onları yenerek *fitneyi* ortadan kaldırmak düşüncesi, bir öğretî haline geldi.

Muhammed'in tepkileri, kendini reddetmeyle başlayarak kendini tasdik etmeye ve en sonunda saldırılara dönüştü. Kendisi yetim olan Muhammed, çocukları yetim bırakan Muhammed'e dönüştü. Cinlere tutsak olmaktan korktuğu için intiharı düşünen, kendisiyle ilgili kuşkuları olan Muhammed, sonunda en büyük reddediciye dönüştü. Tüm diğer inançları bastırarak kendi inancını üstün kılmak için savaşmayı dayatır hale geldi.

---

8. Reddedilme ve reddedilme karşısındaki tepkilerin bir incelemesi için bkz. Noel and Phyl Gibson, *Evicting Demonic Squatters and Breaking Bondages*.

Muhammed'in duygusal dünya görüşünde kâfirlerin yenilmesi ve aşağılanması, takipçilerinin hislerini iyileştirecek ve öfkelerini dindirecekti. 'İslami barış' sağlamak için savaşmak, Kur'an'da şöyle tanımlanıyordu:

Onlarla savaşın ki, Allah onları sizin elinizle cezalandırsın,
onları rezil rüsvâ etsin, sizi onlara karşı başarılı kılsın,
inanınların yüreklerine su serpsin, kalplerindeki öfkeyi
yatıştırın. Allah dilediğinin tövbesini kabul eder. Allah
bilmekte, hikmetle yönetmektedir. (S9:14-15)

Muhammed ve takipçileri, ilk günlerde Mekkeli müşrikler tarafından gerçek bir zulüm görmüşlerdi. Bununla birlikte, Medine'de iktidara kavuşan Muhammed, Müslümanların zulüm yapmasına, kâfirlere ve alaycılara – müşrikler, Yahudiler ya da Hristiyanlar – şiddet uygulanmasına, onların susturulmalarına ve boyun eğdirilmelerine izin verdi. Muhammed kendisini, dinini ve cemaatini reddedenleri tümüyle ortadan kaldırmak amacıyla ideolojik ve askeri bir program oluşturdu. Daha sonra, bu programın başarısının kendisinin peygamberliğini tasdik ettiğini ve haklı çıkardığını öne sürdü.

Bütün bu gelişmeler olurken, Muhammed'in Müslümanlar üzerindeki kontrolü giderek sertleşiyordu. Mekke'deki günlerde Kur'an, Muhammed'in sadece bir "uyarıcı" olduğunu belirtiyordu, oysa Medine'ye göç ettikten sonra o, müminlerin komutanına dönüştü. Kur'an'a göre, "Allah ve resulü" bir konuda hüküm verdikten sonra müminlere sorgusuz sualsiz itaat düşüyordu (S33:36) ve Allah'a itaat etmenin yolu, resulüne itaat etmekten geçiyordu (S4:80).

Muhammed'in, Medine döneminde yürürlüğe koyduğu buyruklar, günümüzdeki birçok Müslümanın hayatında *şeriat* aracılığıyla travmalar yaratmaktadır. Örneğin bir *şeriat* kanununa göre, bir erkek karısını üç kez "Boş ol" diyerek boşayabilirdi. Ancak bu çift yeniden evlenmek isterse, kadın ilk önce başka bir erkekle evlenmeli, onunla cinsel beraberliği olmalı ve ondan boşanmalıydı. İlk eşyle evlenmesinin tek yolu buydu. Bu kanun Müslüman kadınlara tarifi imkânsız acılar yaşatmıştır.

Kur'an, Muhammed'in peygamberlik rolündeki süreci bizlere göstermektedir. Muhammed'in son derece şahsi bir belgesi olan Kur'an, reddedilme karşısında onun büyüyen düşmanlığını ve

saldırganlığını, öte yandan takipçilerinin hayatlarını kontrol etmekle ilgili güçlenen tutkusunu gözler önüne sermektedir. İleri dönemde gayrimüslimlere yönelik dayatmalar – susturma, suçluluk ve minnet – Muhammed’in, reddedilmeye karşı gösterdiği tepkilerin gelişmiş haliydi. “Allah’tan başka ilah yoktur ve Muhammed onun resulüdür” diye *şehadet* getirmeyen herkesin şiddetle bastırılması ve yola getirilmesi gerekecekti.

Muhammed’in reddedilme karşısında gösterdiği tepkileri, hem de bunları başkalarına dayatarak ve kendini tasdik ederek düşmanları üzerinde başarı kazanma gayretini ele aldık.

"En iyi örnek"

Bu bölümde, Muhammed’in belli başlı niteliklerini öğrendik. Her ne kadar İslamiyet’te insanlık için en iyi örnek olarak gösterilse de reddedilmenin onu nasıl etkilediğini ve hatta kendisinde derin bir hasar yarattığını gördük. Kendini reddetme, kendini tasdik etme, kontrolcülük ve saldırganlık içeren tepkiler veriyordu. Onun reddedilme karşısındaki tepkileri hem kendisine hem de bugüne kadar birçok kişiye zarar vermiştir.

Muhammed’in şahsi geçmişi önemlidir, çünkü hem *şeriat* hem de onun dünya görüşü aracılığıyla bunlar dünya problemleri haline gelmiştir. Böylelikle bir Müslüman, ruhsal yönden Muhammed’in karakterine ve örneğine bağlanmış olur. Bu bağ *kelime-i şehadet* getirilerek ve *ezan* okunan her yerde İslamiyet’in âdetlerine uyularak ortaya konulur. Öyle ki, dünyaya gelen Müslüman bir bebeğin ilk duyduğu şey, kulağına okunan *kelime-i şehadettir*.

Kelime-i şehadet, Muhammed’in Allah’ın resulü olduğunu ilan eder. Böylece Allah’ın sözü olarak Kur’an’ın, Allah’ın resulü olan Muhammed’e indirildiğini tasdik eder. *Kelime-i şehadeti* tasdik etmek, Kur’an’ın Muhammed hakkında söylediklerine razı olmaktır. Bu da resulü örnek alma mecburiyetini, kendisini takip etmeyenlere yönelik tehditlerini ve lanetlerini, kendisinin mesajını kabul etmeyip takibi reddedenlere karşı durmayı ve savaş vermeyi içerir.

Kelime-i şehadet esasen ruh alemine – bu karanlık dünyanın güçlerine, kötülüğün göksel yerlerdeki ruhsal ordularına karşı bir ilandır (Efesliler 6:12). Mümin kişi bu ilanla, Muhammed’in örneğine uyma antlaşması yapmakta, Muhammed ile arasında bir ‘can bağı’

kurmaktadır (bkz. Bölüm 7). Böylece mümin ile Muhammed arasında ruhsal bir bağ kurulur. Bu antlaşma bağı, Muhammed'e meydan okuyan ve onu bağlayan ahlaksal ve ruhsal problemleri Müslüman müminlere dayatmak için ruhsal güçlere ve ordulara izin verir. Bu problemler, İslami *şeriat* sayesinde İslami toplumların kültürlerine derin bir şekilde işlemiş ve yer etmiştir.

Muhammed'in sünnetinin olumsuz yönlerinin, *kelime-i şehadet ve şeriat* yoluyla birçok Müslüman'ın hayatında nasıl tekrarlandığını ele aldık. Onun örneğinin ve öğretisinin bazı olumsuz yönleri aşağıda sıralanmıştır:

- şiddet ve savaş
- cinayet
- kölelik
- kısas ve intikam
- nefret
- kadınlara karşı nefret
- Yahudilere karşı nefret
- suistimal
- utanç ve insanları utandırmak
- gözdağı
- hile
- gücenme
- mağduriyet
- kendini haklı çıkarmak
- üstünlük duyguları
- Tanrı'yı yanlış temsil etmek
- başkalarına egemenlik taslamak
- tecavüz

Müslümanlar *kelime-i şehadet* getirdikleri zaman, Kur'an'ın ve sünnetin Mesih ve Kutsal Kitap hakkındaki iddialarını tasdik etmiş olurlar. Bunlar şöyledir:

- İsa Mesih'in çarımıhtaki ölümünü inkâr etmek
- Çarımıha karşı nefret
- İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu inkâr etmek (ve buna inananlara lanet okumak)
- Yahudilerin ve Hristiyanların, Kutsal Kitaplarını tahrif ettiklerine dair suçlamada bulunmak
- İsa Mesih'in, Hristiyanlığı yok etmek ve Muhammed'in *şeriatını* bütün dünyaya kabul ettirmek için döneceği iddiasında bulunmak

Bu fenalıklar gerçekten de ağır birer yükür. İslamiyet'i terk ederek İsa Mesih'i takip edenlerin yüzleştığı en büyük sıkıntılardan biri, bunları kararlı bir şekilde reddetmedikçe kendi canlarında bunlara dayanak vermektir. Mesih'e dönen Müslümanların, Hristiyan yaşamında zorluklarla ve güçlüklerle boğuşmalarının bir nedeni budur.

Muhammed'in resul statüsü açık ve net bir şekilde reddedilmedikçe, Kur'an'daki lanetler ve tehditler ruhsal dengesizliğe yol açacaktır. Muhammed'in, Mesih'in ölümüne ve Rab olduğuna dair karşıtlığı, İsa'nın takipçilerinin kolayca korkuya, savunmasızlığa ve güvensizliğe teslim olmalarına yol açacaktır. Bu durum, Mesih'in yolunda yürümeye ciddi bir şekilde engel oluşturacaktır.

Bu nedenle, bir kişi İslamiyet'ten çıktığı zaman Kur'an'ı, Muhammed'in örneğini, öğretişini, *kelime-i şehadetin* içerdiği bütün vasiyetleri ve lanetleri net bir dille reddetmeli ve terk etmelidir. Sonraki bölümde İsa Mesih'in hayatına bakarak bunu nasıl yapacağımızı öğrenecek, Muhammed'in örneğinden özgür olmanın etkili anahtarlarını sunacağız.

5

Kelime-i şehadetten Özgürlük

“Bir kimse Mesih’teyse, yeni yaratıktır.”

2. Korintliler 5:17

Bu kısımlarda, İsa Mesih’in reddedilme deneyimlerine verdiği karşılık üzerinde duracağız. İsa Mesih’in hayatı, Muhammed’in hayatından daha büyük bir reddedilme öyküsüydü ve bu durum çarşıta zirveye ulaştı. Muhammed, zulme intikamla karşılık veriyordu: Mesih’in verdiği karşılık ise tamamen farklıydı ve bu gerçek İslamiyet’ten özgür olmanın anahtarını içeriyor.

Zor bir başlangıç

Muhammed’e benzer şekilde, İsa Mesih’in aile şartları ideal olmaktan çok uzaktı. Doğumunda gayrimeşruluğun utancı vardı (Matta 1:18-25). Son derece mütevazı bir ortamda, bir ahırda dünyaya gelmişti (Luka 2:7). Kral Hirodes, doğumundan sonra O’nu öldürmeye çalışmıştı. Ondan sonra da bir mülteci olarak Mısır’a kaçmak zorunda kalmıştı (Matta 2:13-18).

İsa Mesih sorgulanıyor

İsa Mesih otuz yaşlarında öğretim hizmetine başladığı zaman, büyük bir düşmanlıkla karşılaştı. Muhammed’e benzer şekilde, Yahudi din adamları, İsa Mesih’i sorularla sıkıştırarak O’nun yetkisine meydan okumaya ve sabote etmeye çalıştılar:

İsa oradan ayrılınca, din bilgileriyle Ferisiler O’nu şiddetle sıkıştırarak birçok konuda ağzını aramaya başladılar. Ağzından

çıkacak bir sözle O'nu tuzağa düşürmek için fırsat kolluyorlardı. (Luka 11:53-54)

Bu sorular şu konularla ilgiliydi:

- İsa Mesih neden Şabat gününde insanlara yardım ediyordu: bu sorunun amacı, O'nun Kutsal Yasa'yı çiğnediğini göstermekti (Markos 3:2; Matta 12:10)
- İsa Mesih, yaptığı şeyleri hangi yetkiyle yapıyordu (Markos 11:28; Matta 21:23; Luka 20:2)?
- Bir erkeğin karısını boşaması Yasa'ya uygun muydu (Markos 10:2; Matta 19:3)?
- Sezar'a vergi vermek Yasa'ya uygun muydu (Markos 12:15; Matta 22:17; Luka 20:22)?
- En büyük buyruk neydi (Matta 22:36)?
- Mesih'in kimin oğluydu (Matta 22:42)?
- İsa Mesih'in babası kimdi (Yuhanna 8:19)?
- Ölümünden sonra diriliş var mıydı (Matta 22:23-28; Luka 20:27-33)?
- Mucize talepleri (Markos 8:11; Matta 12:38; 16:1).

İsa Mesih, soruların yanı sıra aşağıdaki suçlamalara hedef oldu:

- Cinli olmak, Şeytan'a ait olmak, Şeytan'ın gücüyle mucizeler yapmak (Markos 3:22; Matta 12:24; Yuhanna 8:52; 10:20)
- Öğrencilerinin Şabat'ı tutmamaları (Matta 12:2), temizlik kurallarına uymamaları (Markos 7:2; Matta 15:1-2; Luka 11:38).
- Geçersiz tanıklık vermek (Yuhanna 8:13).

Reddedenler

İsa Mesih'in hayatına ve öğretişine baktığımız zaman birçok farklı birey ve grup tarafından reddedildiğini görüyoruz:

- Kral Hirodes, bebek İsa'yı öldürtmeye çalıştı (Matta 2:16)

- Nasıra'da kendi halkı O'na gücendi (Markos 6:3; Matta 13:53-58) ve O'nu uçurumdan atarak öldürmeye kalktı (Luka 4:28-30).
- Aile üyeleri O'nu, aklını kaçırmış olmakla suçladılar (Markos 3:21).
- Takipçilerinin çoğu O'nu terk etti (Yuhanna 6:66).
- Kalabalık bir grup O'nu taşlamaya kalktı (Yuhanna 10:31).
- Din adamları O'nu öldürmek için kumpas kurdular (Yuhanna 11:50).
- Yakın çevresinden biri olan Yahuda'nın ihanetine uğradı (Markos 14:43-45; Matta 26:14-16; Luka 22:1-6; Yuhanna 18:2-3).
- Baş öğrencisi Petrus, O'nu üç kez inkâr etti (Markos 14:66-72; Matta 26:69-75; Luka 22:54-62; Yuhanna 18).
- Birkaç gün önce Mesih adayı olarak sevinç çılgınlıklarıyla karşılandığı Yeruşalim şehrinde kalabalık bir grup, bu kez O'nun çarmıha gerilmesini talep etti (Markos 15:12-15; Luka 23:18-23; Yuhanna 19:15).
- Din adamları tarafından yumruklandı, yüzüne tükürüldü, aşağılandı (Markos 14:65; Matta 26:67-68).
- Muhafızlar ve Romalı askerler tarafından aşağılandı ve taciz edildi (Markos 15:16-20; Matta 27:27-31; Luka 22:63-65, 23:11).
- Yahudi ve Romalı yetkililerin huzurunda iftiralara uğradı ve ölüme mahkûm edildi (Markos 14:53-65; Matta 26:57-67; Yuhanna 18:28 vd.).
- Romalıların en aşağılayıcı idam yöntemiyle çarmıha gerildi. Bu yöntem, Yahudilerin gözünde Tanrı'nın lanetine uğramak anlamına geliyordu (Yasa'nın Tekrarı 21:23).
- İki haydut arasında çarmıha gerilen İsa, ölüm acıları çekerken hakaretlere uğradı (Markos 15:21-32; Matta 27:32-44; Luka 23:32-36; Yuhanna 19:23-30).

İsa Mesih'in reddedilme karşısındaki tepkisi

Bütün bu reddedilme deneyimlerine baktığımız zaman, İsa Mesih'in saldırgan ya da şiddet içeren bir karşılık vermediğini görüyoruz. İsa intikam peşinde değildir.

Bazen İsa, kendisine yönelik suçlamalar karşısında sessiz kalmakla yetinirdi. Özellikle çarمیhtan önceki suçlamalara hiçbir karşılık vermemesi, herkesçe bilinen bir tepki olmuştur (Matta 27:14). İlk kilise bunu, Mesih'le ilgili bir peygamberliğin gerçekleşmesi olarak görüyordu:

O baskı görüp eziyet çektiyse de ağzını açmadı. Kesime götürülen kuzu gibi, Kırkıcıların önünde sessizce duran koyun gibi açmadı ağzını. (Yeşaya 53:7)

İnsanlar İsa Mesih'in kendisini kanıtlamasını istedikleri zaman O bunu bazen reddeder, bazen de bir soruyla karşılık vermeyi tercih ederdi (örneğin, Matta 21:24; 22:15-20).

Kendisiyle çekişmek isteyen kişilerle söz kavgalarına girmezdi:

Çekişip bağırmayacak, Sokaklarda kimse O'nun sesini duymayacak. Ezilmiş kamışı kırmayacak, Tüten fitili söndürmeyecek ve sonunda adaleti zafere ulaştıracak. (Matta 12:19-20, Yeşaya 42:1-4'ten alıntı)

İsa Mesih'i taşlamak ya da öldürmek isteyenler olduğunda O yer değiştirmekle yetinirdi (Luka 4:30). Ancak çarمیha götüren olaylarda İsa kasıtlı olarak ölüme yürüdü.

O'nun bu tepkileri, reddedilme deneyimiyle ayartıldığında bu ayartıya teslim olmadığını ve reddedilme tuzağına gösteriyordu.

İbraniler mektubu, Mesih'in tutumunu şöyle ifade ediyor:

Çünkü başkâhinimiz zayıflıklarımızda bize yakınlık duyamayan biri değildir; tersine, her alanda bizim gibi denenmiş, ama günah işlememiştir (İbraniler 4:15)

Müjde kitaplarında gördüğümüz İsa Mesih, son derece kendinden emin ve endişesizdir. Kendisine karşı gelenlere saldırmaya ve onları mahvetmeye ihtiyaç duymamıştır. İsa sadece reddedilme karşısında olumlu bir tepki göstermekle kalmamış, öğrencilerine de reddedilme karşısında nasıl davranmaları gerektiğine dair bir ilahiyat çerçevesi

sunmuştur. Bu ilahiyatın anahtar unsurları, bölümün ilerleyen kısımlarında tanımlanacaktır.

İki reddedilme öyküsü

Dünyanın en büyük iki dininin kurucuları olan İsa Mesih ile Muhammed, şiddetli reddedilme deneyimlerine göğüs germişlerdir. Doğumlarında ve çocukluk şartlarında yaşanan bu deneyimler, aile üyeleriyle ve din adamlarıyla ilişkilerinde devam etmiştir. Her ikisi de deli ve cinli olmakla suçlanmış, aşağılanmış. Her ikisi de ihanete uğramıştır. Her ikisi de hayatı tehdit altında yaşamışlardır.

Bununla birlikte, bu olağanüstü benzerliklerden çok daha büyük bir fark vardır. Bu fark, iki dinin kurulma şekli üzerinde muazzam bir etki yaratmıştır. Muhammed'in hayat öyküsü, reddedilme karşısında insanlığın tipik olumsuz tepkileriyle doludur. Kendini reddetme, kendini tasdik etme ve saldırganlık gibi tepkilerin hepsini onun hayatında görmek mümkündür. Bunlara karşın, İsa Mesih'in hayatı bambaşka bir yönde ilerlemiştir. İsa insanları reddetmek yerine reddedilmeyi kucaklayarak onu alt etmiştir. Böylelikle, Hristiyan inancına göre reddedilmenin gücünü yenmiş ve acısına şifa vermiştir. Eğer Muhammed'in hayatı, *şeriatın* hapsedici mirasını anlamının anahtarlarını içeriyorsa, İsa Mesih'in hayatı gerek İslamiyet'i terk eden insanlar gerekse *şeriat* şartlarında yaşayan Hristiyanlar için özgürlüğün ve şifanın anahtarlarını ne büyük ölçüde sunar!

Sonraki kısımlarda İsa'nın, hem Mesih hem de Kurtarıcı görevinin ışığında reddedilmeyi nasıl anladığını inceleyeceğiz. Bu ışıkta, bizleri reddedilmenin acı sonuçlarından nasıl özgür kılabileceğini göreceğiz.

Reddedilmeyi Kucaklamak

İsa Mesih reddedilmenin, Tanrı'nın Mesih'i olarak kendi görevinin esas kısmını oluşturduğunu net bir şekilde ortaya koydu. Tanrı'nın tasarısı, reddedilen Mesih'i bütün yapının köşe taşı olarak kullanmaktı:

Yapıcıların reddettiği taş, İşte köşenin baş taşı oldu... (Markos 12:10, Mezmur 118:22-23'ten alıntı; ayrıca bkz. Matta 21:42)

İsa Mesih, Yeşaya kitabındaki acı çeken kuldur. İnsanlar O'nun acılarıyla günahlarından kurtulup huzura kavuşur (örneğin 1. Petrus 2:21dev ve Elçilerin İşleri 8:32-35):

İnsanlarca hor görüldü, Yapayalnız bırakıldı. Acılar adamıydı,
Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Eşenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk. (Yeşaya 53:3-5).

Bu tasarının odak noktası çarmıhtır. İsa Mesih öldürüleceğini tekrar ve tekrar söylüyordu:

İsa, İnsanoglu'nun çok acı çekmesi, ileri gelenler, başkâhinler ve din bilginlerince* reddedilmesi, öldürülmesi ve üç gün sonra dirilmesi gerektiğini onlara anlatmaya başladı. Bunları açıkça söylüyordu... (Markos 8:31-32; ayrıca bkz. Markos 10:32-34; ve ayrıca bkz Markos 10:32-34; Matta 16:21; 20:17-19; 26:2; Luka 18:31; Yuhanna 12:23).

Şiddeti reddetmek

İsa Mesih hayati tehdit altında olduğu zaman dahi kaba kuvvet kullanımını tekrar ve tekrar açık bir dille kınadı:

O zaman İsa ona, "Kılıcını yerine koy!" dedi. "Kılıç çekenlerin hepsi kılıçla ölecek. (Matta 26:52)

İsa Mesih çarmıha giderken, ölüm pahasına bile olsa görevini savunmak için kaba kuvvete başvurmaya reddetti:

İsa "Benim krallığım bu dünyadan değildir" diye karşılık verdi. "Krallığım bu dünyadan olsaydı, yandaşlarım, Yahudi yetkililere teslim edilmemem için savaşmışlardı. Oysa benim krallığım buradan değildir." (Yuhanna 18:36)

İsa Mesih kilisenin gelecekte çekeceği acılardan söz ederken kılıç getirmekten söz etti:

Yeryüzüne barış getirmeye geldiğimi sanmayın! Barış değil, kılıç getirmeye geldim. (Matta 10:34)

Bu sözler bazen İsa'nın şiddete onay verdiğini iddia etmek için kullanılır. Oysa bu sözler, Mesih'e iman ettikleri için aileleriyle araları

açılan Hristiyanlar hakkında kullanılmıştır. Nitekim, Luka'daki metinde kılıç yerine "ayrılık" terimi geçmektedir (Luka 12:51). Buradaki "kılıç", aile üyeleri arasındaki ayrılığı temsil eden simgesel bir terimdir. İsa Mesih'in gelecekteki zulümler hakkında verdiği tavsiyede söz edilen "kılıç", Hristiyanların maruz kalacağı zulme işaret etmektedir. Bu durumda, kılıç kullanacak olanlar Hristiyanlar değildir. Tersine, tanıklıklarından ötürü onlara karşı kılıç kullanılacağı bildirilmektedir.

İsa Mesih'in şiddeti reddetmesi, Tanrı'nın halkını kurtarmak için gelecek olan Mesih'le ilgili beklentilere uymuyordu. Bu beklentiye sahip olanlar, kurtuluşun hem ruhsal hem de askeri ve siyasal alanda gerçekleşeceğini umuyorlardı. İsa Mesih ise krallığının bu dünyadan olmadığını belirterek siyasal boyutu reddediyordu. İnsanlara, Sezar'ın hakkını Sezar'a, Tanrı'nın hakkını Tanrı'ya vermelerini öğretiyordu (Matta 22:21). Tanrı'nın Egemenliğinin coğrafi olmadığını, insanların içinde yer alacağını söylüyordu (Luka 17:21).

İsa Mesih, Tanrı'nın Egemenliğinde hangi siyasal makamda olmak – ne tarafa oturmak—istediklerini tartışan öğrencileriyle yüzleşirken, Tanrı'nın Egemenliğinin, insanların birbirine egemen olmaya çalıştığı siyasal krallıklara benzemediğini söyledi. Tanrı'nın Egemenliğinde birinci olmak isteyen, sonuncu olmalıydı (Matta 20:16, 27). Takipçileri de hizmet edilmeyi değil hizmet etmeyi düşünmeliydi (Markos 10:43; Matta 20:26-27).

İlk kilise, İsa Mesih'in şiddet hakkındaki öğretilerini ciddiye aldı. Örneğin kilisenin ilk yüzyıllarında imanlılar, askerlik de dâhil olmak üzere bazı mesleklerde çalışmayı reddettiler. Eğer bir Hristiyan asker olursa, adam öldürmesine izin yoktu.

Düşmanlarınızı sevmek

Reddedilme karşısında verilebilecek en feci tepkilerden biri saldırganlıktır. Saldırganlığın arkasında reddedilme deneyiminin yarattığı düşmanlık vardır. Ancak İsa Mesih'in öğretisi şöyledir:

- İntikam artık kabul edilemez – kötü eylemlere kötülükle değil, iyilikle karşılık verilmelidir (Matta 5:38-42).
- Başkalarını yargılamak yanlıştır (Matta 7:1-5).

- Düşmanlara karşı nefret değil, sevgi duyulmalıdır (Matta 5:44).
- Yumuşak huylular yeryüzünü miras alacaktır (Matta 5:5).
- Barış yapanlara Tanrı'nın oğulları denilecektir (Matta 5:9).

Bunlar, öğrencilerin dinleyip de unuttukları lafta kalan öğretiler değildi. İsa Mesih'in takipçileri, İncil'deki mektuplarında büyük denemeler ve düşmanlıklar karşısında bu ilkelerin onlara rehberlik edeceğini söylemişlerdi:

Şu ana dek aç, susuz, çıplamız. Dövülüyoruz, barınacak yerimiz yok. Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz. İftiraya uğrayınca tatlılıkla karşılık veriyoruz. Şu ana dek adeta dünyanın süprüntüsü, her şeyin döküntüsü olduk (1. Korintliler 4:11-13; ayrıca bkz. 1. Petrus 3:10; Titus 3:1-2; Romalılar 12:14-21).

Elçiler imanlılara, İsa Mesih'in bizzat kendi örneğini gösteriyorlardı (1. Petrus 2:21-25). Bu öyle etkiliydi ki, ilk kilisenin yazılarında Matta 5:44'teki "düşmanlarınızı sevin" ayeti, Kutsal Kitap'ın en sık aktarılan metni olmuştu.

Zulme hazırlıklı olmak

İsa Mesih takipçilerine zulmün kaçınılmaz olduğunu öğretti. Onlar kırbaçlanacak, nefrete ve ihanete hedef olacak, hatta katledileceklerdi (Markos 13:9-13; Luka 21:12-19; Matta 10:17-23).

İsa Mesih öğrencilerini, mesajını insanlara duyurma konusunda eğitirken, reddedilmeyle karşılaşacaklarını belirtti. Muhammed'in Müslümanları, acılara şiddetle ve hatta katliamla karşılık vermeyi buyuran örneğinin ve öğretişinin karşısında, İsa Mesih öğrencilerine sadece oradan ayrılırken ayaklarındaki tozu silkmelerini öğretmiştir. Başka bir deyişle buldukları yerden ayrılırken, hiçbir kötülüğü ya da kirliliği yanlarında götürmemeleri, sadece yollarına devam etmeleri gerekmektedir (Markos 6:11; Matta 10:14). Böylelikle husumetle değil esenlikle ayrılacaklar ve diledikleri esenlik kendilerine geri dönecektir (Matta 10:13-14).

İsa Mesih bu öğretiş, Samiriyeli bir köy halkı tarafından bizzat reddedildiği zaman örnekledi. Öğrencileri Samiriyelilerin üzerine

gökten ateş yağdırmak istediklerinde, İsa Mesih öğrencilerini azarladı ve yoluna devam etti (Luka 9:54-56).

İsa öğrencilerine zulümle karşılaştıklarında başka bir yere kaçmalarını öğretti (Matta 10:23). Kaygılanmalarına gerek yoktu çünkü Kutsal Ruh onlara ne söylemeleri gerektiğini gösterecekti (Matta 10:19-20; Luka 12:11-12, 21:14-15). Aynı şekilde, korkuya da kapılmamalıydılar (Matta 10:26,31).

İsa Mesih'in öğretisinin dikkat çekici bir yönü, takipçilerinin zulmü sevinçe karşılamalarının gerektiği idi, çünkü böyle yapmakla peygamberlerin yürüdüğü yolda yürümüş olacaktı:

İnsanoğlu'na bağlılığınız yüzünden insanlar sizden nefret ettikleri, sizi toplum dışı edip aşağıladıkları ve adınızı kötüleyip sizi reddettikleri zaman ne mutlu size! O gün sevinin, coşkuyla zıplayın! Çünkü gökteki ödülünüz büyüktür. Nitekim onların ataları da peygamberlere böyle davrandılar. (Luka 6:22-23; ayrıca bkz. Matta 5:11-12)

Bu mesajın, ilk kilise tarafından Mesih'e bağlılıklarından ötürü yürekte benimsendiğine dair bolca kanıt vardır:

Doğruluk uğruna acı çekseniz bile, ne mutlu size! İnsanların "korktuğundan korkmayın, ürkmeyin." ... (1. Petrus 3:14; ayrıca 2 Korintliler 1:5; Filipililer 2:17-18; 1. Petrus 4:12-14).

İsa Mesih öğrencilerine, zulümle birlikte sonsuz yaşama kavuşacaklarını ama sonraki hayata dair bu vaadi almak için bu hayatta sadık kalmaları gerektiğini söyleyerek teşvik etti (Markos 10:29-30, 13:13).

Barışmak

Hristiyan anlayışına göre, insanlığın temel sorunu günahdır. İnsanları Tanrı'ya ve birbirlerine karşı yabancılaştıran budur. Günah sorunu sadece itaatsizlik sorunu değildir; Tanrı'yla ilişkinin kopmasıdır. Adem ve Havva, Tanrı'ya itaatsizlik ettikleri zaman O'na sırt çevirmiş oldular. Tanrı'ya güvenmek yerine yılanı dinlemeyi seçtiler. Tanrı'ya sırt çevirdiler; hem O'nu hem de O'nunla ilişkiyi reddettiler. Sonuç olarak Tanrı, onları reddetti ve huzurundan kovdu. Böylelikle günahın getirdiği lanetlere maruz kaldılar.

Tanrı, insanlığın kendisiyle doğru ilişki kurabilmesi için İsrail tarihinde Musa aracılığıyla bir antlaşma sağladı ama insanlar buyrukları çiğneyerek kendi yollarında yürüdüler. İtaatsizlik içerisinde Tanrı'yla ilişkiyi reddettiler ve yargıya maruz kaldılar. Tanrı onları tümüyle reddetmedi ama onların şifası için bir planı vardı. Hem onların hem de dünyanın kurtuluşu için bir tasarıya sahipti.

İnsanlar Tanrı'yı reddettikleri halde Tanrı onları nihai olarak reddetmedi. O'nun yüreği, yarattığı insanlar için atıyordu ve onları kendisiyle barıştırmak için bir planı vardı. İsa Mesih'in insan bedeni alarak gelmesi ve çarmıhtaki ölümü, bu planın gerçekleşmesini, bütün insanlığın kurtuluşu ve Tanrı'yla şifa verici bir ilişkiye kavuşmalarını sağladı.

İnsanlığın Tanrı'yı reddetmekle ilgili derin probleminin ve bunun getirdiği yargının çözümü çarmıhtır. İsa Mesih'in, çarmıh yoluyla reddedilmeye teslim olması, reddedilmeyi alt etmenin anahtarını sağlar. Reddedilmenin gücü, her yerde insanların yüreklerinde tetiklediği tepkilerdedir. İsa Mesih saldırganların nefretini soğurarak ve dünyanın günahları için kurban olup kendi canını vererek reddedilmenin gücünü alt etmiş ve onu sevgiyle yenmiştir. İsa'nın gösterdiği bu sevgi, Tanrı'nın kendi yarattığı dünyaya yönelik sevgisinden başka bir şey değildir.

"Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu'nu verdi. Öyle ki, O'na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. (Yuhanna 3:16)

İsa Mesih, Tanrı'yı reddeden insanlığın hak ettiği cezayı, çarmıhtaki ölümüyle kendi üzerine aldı. Mesih kendisine iman eden herkesin bağışlanması ve sonsuz yaşama kavuşması için ölüm cezasını kendisi çekti. Böylelikle İsa, reddedilmenin de cezasını çekerek onun gücünü alt etmiş oldu.

Tevrat'ta kurban edilen hayvanların kanı, günaha kefarettir. Hristiyanlar İsa'nın çarmıhtaki ölümünün anlamını ortaya koymak için bu temsili kullanırlar. Yeşaya peygamberin acı çeken kulla ilgili ezgisinde ifade edilen budur:

Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk... Ne var

ki, RAB onun ezilmesini uygun gördü, Acı çekmesini istedi. Canını suç sunusu* olarak sunarsa Soyundan gelenleri görecektir ve günleri uzayacak. RAB'in istemi onun aracılığıyla gerçekleşecek... Bundan dolayı ona ünlüler arasında bir pay vereceğim, Ganimeti güçlülerle paylaşacak. Çünkü canını feda etti, başkaldıranlarla bir sayıldı. Pek çoklarının günahını o üzerine aldı, Başkaldıranlar için de yalvardı. (Yeşaya 53:5, 10, 12)

Elçi Pavlus, Romalılara yazdığı mektuptaki etkili bir metinde, Mesih'in kurbanının bize, reddedilmenin tam tersi olan barışmayı nasıl sağladığını ve böylece reddedilmeye nasıl son verdiğini ortaya koyar:

Çünkü biz Tanrı'nın düşmanlarıyken Oğlu'nun ölümü sayesinde O'nunla barıştıksa, barışmış olarak Oğlu'nun yaşamıyla kurtulacağımız çok daha kesindir. Yalnız bu kadar da değil, bizi şimdi Tanrı'yla barıştırmış olan Rabbimiz İsa Mesih aracılığıyla, Tanrı'nın kendisiyle de övünüyoruz. (Romalılar 5:10-11)

Bu barışma insanlardan, meleklerden ve cinlerden gelen mahkûmiyetle ilgili bütün hak taleplerini de iptal eder (Romalılar 8:38):

Tanrı'nın seçtiklerini kim suçlayacak? Onları aklayan Tanrı'dır. Eminim ki, ne ölüm, ne yaşam, ne melekler, ne yönetimler, ne şimdiki ne gelecek zaman, ne güçler, ne yükseklik, ne derinlik, ne de yaratılmış başka bir şey bizi Rabbimiz Mesih İsa'da olan Tanrı sevgisinden ayırmaya yetecektir. (Romalılar 8:33, 38-39)

Sadece bu kadarla kalmayıp, Hristiyanlara bir de barıştırma hizmeti emanet edilmiştir. Bu hizmet hem başkalarına barıştırma sunarak hem de çarmıhın bildirisini ve reddedilmeyi yok eden gücünü ilan ederek gerçekleştirilir:

Bunların hepsi Tanrı'dandır. Tanrı, Mesih aracılığıyla bizi kendisiyle barıştırdı ve bize barıştırma görevini verdi. Şöyle ki Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi

Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz:
Tanrı'yla barışın. (2 Korintliler 5:18-20)

Diriliş

Muhammed'in 'vahiylerinin' ve çok sayıda ifadelerinin tekrarlanan teması, kendini tasdik etme ve haklı çıkma arzusuuydu. Düşmanlarını iman akidesine teslim olmaları için zorlayarak bunu kendisi için başardı. Böylelikle insanlar, ya onun rehberliğinin ve yetkisinin altına girdiler ya da zimmi olmaya mecbur bırakıldılar. Üçüncü alternatif ölümdü.

İsa Mesih'in göreviyle ilgili Hristiyan anlayışında haklı çıkmak vardır ama bu Mesih tarafından kendisi için gerçekleştirilmemiştir. Acı çeken Mesih'in rolü, kendisini alçaltmak ve reddedilmeyi kucaklamaktır. Mesih'in haklı çıkması, dirilişiyle ve göğe yükselmesiyle gerçekleşmiş, böylelikle ölümün bütün gücü yenilmiştir:

Geleceği görerek Mesih'in ölümden dirilişine ilişkin şunları söyledi: 'O, ölümler diyarına terk edilmedi, bedeni çürümedi.' Tanrı, İsa'yı ölümden diriltti ve biz hepimiz bunun tanıklarıyız. O, Tanrı'nın sağına yüceltilmiş, vaat edilen Kutsal Ruh'u Baba'dan almış ve şimdi gördüğünüz ve işittiğiniz gibi, bu Ruh'u üzerimize dökmüştür. Böylelikle bütün İsrail halkı şunu kesinlikle bilsin: Tanrı, sizin çarmıha gerdiğiniz İsa'yı hem Rab hem Mesih yapmıştır." (Elçilerin İşleri 2:31-36)

Elçi Pavlus'un Filipililer'e yazdığı mektupta geçen ünlü bir metin, İsa Mesih'in kendisini nasıl alçalttığını ve gönüllü kul rolüne nasıl razı olduğunu ortaya koyar. İsa'nın itaati, ölüme bile boyun eğmesini sağladı. Ama Tanrı onu en yüce ruhsal mevkiye çıkardı. Bu zaferi kazandıran Mesih'in kendi gayreti değil, Mesih'in çarmıhtaki muazzam kurbanını Tanrı'nın haklı çıkarmasıydı:

... Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sımsıkı sarılacak bir hak saymadı.

Ama kul özünü alıp insan benzeyişinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı.

Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı.

Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin

(Filipililer 2:4-10)

Öğrenci olarak çarmıhı örnek almak

Hristiyanlar için İsa Mesih'i takip etmek, O'nun ölümüyle ve dirilişiyle özdeşleşmek anlamına gelir. Hem İsa hem de takipçileri, Mesih'le birlikte ölmeye zorunluluğunu tekrar ve tekrar dile getirir. Buna göre eski yaşam tarzına ölmek, Mesih'in sevgi ve barıştırma yolunda yeni bir hayata dirilmek gerekir. Artık kendimiz için değil, Tanrı için yaşamamız gerekir. Hristiyanlar acı çekme deneyimini, Mesih'in acılarına ortak olmak olarak görürler. Buna göre denemeler, sonsuz yaşam yolunda sınavlardan geçmek anlamına gelir. Bunlar birer yenilgi nişanı değil, gelecekteki zaferin nişanlarıdır. Sadık imanlıları haklı çıkaracak olan, bu dünyanın zalim güçleri değil, bizzat Tanrı'nın kendisidir.

Öğrencileriyle birlikte halkı da yanına çağırıp şöyle konuştu:

"Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, çarmıhını yüklenip beni izlesin. Canını kurtarmak isteyen onu yitirecek, canını benim ve Müjde'nin uğruna yitiren ise onu kurtaracaktır. (Markos 8:34-35; ayrıca bkz 1 Yuhanna 3:14, 16; 2 Korintliler 5:14-15; İbraniler 12:1-2)

Muhammed çarmıha karşıdır

Şimdiye kadar öğrendiğimiz şeylerin ışığında ve ruhsal bir dünyada yaşadığımız gerçeğinin bilinciyle, Muhammed'in haçlardan nefret ettiğini öğrenmek şaşırtıcı değildir. Bir *hadise* göre, Muhammed evinde çarmıha benzer bir nesne görse, onu parçalamış.⁹

---

9. W. Muir, *The Life of Muhammad*, cilt. 3, syf. 61, not 47.

3. bölümde gördüğümüz gibi Muhammed'in çarmıh nefreti, İslami İsa'nın yeryüzüne döndüğü zaman çarmıhı yok edeceği ve Hristiyanları yeryüzünden silip atacağı iddiasında görülebilir.

Günümüzde Muhammed'in çarmıh düşmanlığını paylaşan çok sayıda Müslüman vardır. Dünyanın birçok yerinde Hristiyan haçları, Müslümanlar tarafından nefretle karşılanmakta, yasaklanmakta ve yok edilmektedir.

Canterbury Başpiskoposu George Carey, 1995 yılında Suudi Arabistan'a zorunlu iniş yaptığı zaman boynundaki haçı çıkarmaya mecbur bırakılmıştır. Bu olay Piskoposluğun haber servisinde David Skidmore tarafından anlatılmıştır:

Carey Kahire'den Sudan'a uçarken, Suudi Arabistan'da zorunlu iniş yapmak durumunda kaldı. Kızıldeniz'in sahil şehri olan Cidde'ye yaklaşırken, Carey'e bütün dini simgelerini çıkarmasını söylediler. Rahip üstlüğü ve göğsündeki haç da bunlara dâhildi.

Ne var ki Müslümanlar tarafından reddedilen çarmıh, Hristiyanlar için özgürlüğümüzün temsilidir.

Bu kısımlarda, İsa Mesih'i takip etme kararını ifade eden bir duaya, İslamiyet'in gücünden ve *kelime-i şehadet* antlaşmasından özgür kılan bir duaya, özgürlükle ilgili birkaç tanıklığa yer vereceğiz. Bu dualar, İslamiyet'i terk ederek Nasıralı İsa'yı takip etmeyi seçen insanlar için olduğu kadar, İslamiyet'in bütün ilkelerinden ve gücünden özgür olmayı arzulayan kişiler içindir.

İsa Mesih'i takip etmek

Bu duayı sesli olarak okuyarak İsa Mesih'i takip etme kararınızı onaylayabilirsiniz. Duayı okumadan önce dikkatlice gözden geçirerek söyleyeceğinizden emin olun.

Bu duanın aşağıdaki iki unsuru içerdiğine dikkat edin:

1. *İki itiraf:*

- Ben bir günahkârım ve kendimi kurtaramam.
- Yaratıcı olan tek Tanrı var ve O günahlarımın karşılığında ölmesi için Oğlu İsa'yı gönderdi.

2. *Dönmek* (tövbe etmek). Günahlarımdan ve her türlü kötülükten dönüyorum.
3. *Af dilemek*. Özgürlük, sonsuz yaşam ve Kutsal Ruh için dilekte bulunuyorum.
4. *Teslimiyetimi değiştirmek*. İsa Mesih'i hayatımın Rab'bi olarak kabul ediyorum.
5. *Söz vermek ve adanmak*. Hayatımı İsa Mesih'e teslim ederek O'na hizmet etme sözü veriyorum.
6. Mesih'teki *kimliğimi* ilan ediyorum.

İsa Mesih'i Takip Etme İlanı ve Duası

Her şeye gücü yeten Baba'ya, Yaratan tek Tanrı'ya inanıyorum.

Tüm diğer sözde 'tanrıları' reddediyorum.

Tanrı'ya karşı ve insanlara karşı günah işlediğimi kabul ediyorum. Böyle yaparak Tanrı'ya itaatsizlik ettim, O'na ve yasalarına başkaldırdım.

Ben kendimi günahlarımdan kurtaramam.

Tanrı'nın Oğlu İsa'nın, ölümden dirilen Mesih olduğuna iman ediyorum. Mesih benim yerime çarmıhta öldü ve benim günahlarımın cezasını O çekti. Benim için ölümden diriltildi.

Ben bugün günahlarımdan dönüyorum.

İsa Mesih tarafından çarmıhta sağlanan bağışlama armağanını kabul ediyorum.

Bu bağışlama armağanını şimdi alıyorum.

Tanrı'yı Babam olarak kabul etmeyi seçiyorum ve O'na ait olmayı diliyorum.

Sonsuz yaşam armağanını istiyorum.

Hayatımın haklarını İsa Mesih'e teslim ediyorum ve bugünden itibaren O'nu hayatımın Rab'bi olarak davet ediyorum.

Tüm diğer ruhsal bağlılıkları reddediyorum. Özellikle kelime-i şehadeti ve benim üzerimdeki bütün iddialarımı reddediyorum.

Şeytan'ı ve bütün kötülükleri reddediyorum. Kötü ruhlarla ve kötülüğün ilkeleriyle yaptığım Tanrı yoluna aykırı bütün antlaşmaları iptal ediyorum.

Tanrı yoluna aykırı şekilde benim üzerimde yetki kullanan insanlarla aramdaki bütün bağları reddediyorum.

Atalarımın benim adıma yaptığı ve benim üzerimde etkisi olan Tanrı yoluna aykırı bütün antlaşmaları reddediyorum.

İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'dan gelmeyen her türlü psişik ve ruhsal yetenekleri reddediyorum.

Vaat edilen Kutsal Ruh armağanını diliyorum.

Baba Tanrı, beni lütfen özgür kıl ve değiştir, öyle ki sadece Seni yücelteyim.

Seni onurlandırabilmem ve başkalarını sevebilmem için bende Kutsal Ruh'un ürünü oluştur.

İnsan tanıkların ve bütün ruhsal yetkilerin huzurunda, kendimi İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'ya adıyorum ve teslim ediyorum.

Ben cennetin vatandaşı olduğumu ilan ediyorum. Benim koruyucum Tanrı'dır. Kutsal Ruh'un yardımıyla İsa Mesih'e teslim oluyorum ve hayatımın her gününde sadece O'nu Rabbim olarak takip etmeyi seçiyorum. Amin.

Özgürlük tanıklıkları

Bu bölümdeki duaları kullanarak özgür olan bazı insanların tanıklıkları şöyledir:

Bir öğrenci yetiştirme kursu

Kuzey Amerika'daki bir ruhsal hizmet, İslamiyet'ten gelen ve İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul eden insanlar için yoğun bir eğitim programı düzenliyordu. Kurs koordinatörleri katılımcıların, Mesih'in öğrencisi olma sürecinde bazı kalıcı sıkıntılarla boğuştuklarını gördüler. Bu kitaptaki *kelime-i şهادeti* reddetme dualarını keşfettiler ve kurs katılımcılarının hepsini İslamiyet'i birlikte reddetmek için duaya davet ettiler. Katılımcılar rahatlığa kavuşarak büyük bir sevinçle karşılık verdiler. "Neden kimse bize İslamiyet'i reddetmemiz gerektiğini söylemedi? Bunu şimdiye kadar

çoktan yapardık!” dediler. O günden itibaren İslamiyet’i reddetmek, eğitim programlarının temel bir parçası oldu.

Kelime-i şehadeti reddeden Ortadoğulu Hristiyanlar

Ortadoğu’da İslamiyet’i terk ederek *kelime-i şehadeti* reddettikten sonra tanıklık veren iki Hristiyan şöyle diyor:

Ben kendimi gerçekten özgür hissediyorum. Adeta boynumdaki bir boyunduruğun kırıldığını ve ondan kurtulduğumu hissettim. Bu dua harikadan da öte. Sanki bir hayvanın kafesten salınması gibi bir şey bu. Özgürlüğü hissediyorum.

Benim buna fazlasıyla ihtiyacım vardı ve sanki zihnimde olan bitenleri biliyor gibiydiniz. Duayı okurken tarifi imkânsız, tuhaf bir rahatlama geldi. Sanki ağır bir yükten kurtulmuş ve tümüyle özgürlüğe kavuşmuştum. Ne kadar rahatladım anlatamam!

Gerçekle karşılaşma

Kelime-i şehadeti (ya da *zimmi* statüsünü) reddetmek için kendinizi hazırlamanın ilk adımı, belli bazı ayetleri düşünmektir. Biz bunu dualarımızın temelini oluşturan önemli bir gerçeği onaylamak için yaparız. Buna “gerçekle karşılaşma” deriz.

Yuhanna ve Yuhanna kitabındaki şu ayetler, Kutsal Yazı’nın hangi gerçeğine güvenmemizi ve nasıl dua etmemizi sağlıyor?

Tanrı’nın bize olan sevgisini tanıdık ve buna inandık. Tanrı sevgidir. Sevgide yaşayan Tanrı’da yaşar, Tanrı da onda yaşar. (1 Yuhanna 4:16)

[İsa Mesih şöyle dedi:] Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun. (Yuhanna 3:16)

Bu ayetler bize, Tanrı’nın sevgisinin reddedilmeyi alt ettiğini öğretir.

Şu iki ayet bizim benimseyip dua edebileceğimiz hangi ilahi gerçeği öğretiyor?

Çünkü Tanrı bize korkaklık ruhu değil, güç, sevgi ve özdenetim ruhu vermiştir. (2 Timoteos 1:7)

Çünkü sizi yeniden korkuya sürükleyecek kölelik ruhunu almadınız, oğulluk ruhunu aldınız. Bu ruhla, "Abba, Baba!" diye sesleniriz. Ruh'un kendisi, bizim ruhumuzla birlikte, Tanrı'nın çocukları olduğumuza tanıklık eder. Eğer Tanrı'nın çocuklarıysak, aynı zamanda mirasçısıyız. Mesih'le birlikte yüceltmek üzere Mesih'le birlikte acı çekiyorsak, Tanrı'nın mirasçısıyız, Mesih'le ortak mirasçılarız. (Romalılar 8:15-17)

Bu ayetler bize, korkuların bizim mirasımız olmadığını, mirasımızın Tanrı'da saklı olduğunu öğretir.

Şu iki ayet, iman ve duaya dönebileceğimiz hangi gerçeği bize öğretiyor?

[İsa Mesih şöyle dedi:] Gerçeği bileceksiniz ve gerçek sizi özgür kılacak. (Yuhanna 8:32)

Mesih bizi özgür olalım diye özgür kıldı. Bunun için dayanın. Bir daha kölelik boyunduruğuna girmeyin. (Galatyalılar 5:1)

Bu ayetler bize özgürlük içinde yaşamaya çağrıldığımızı öğretiyor.

Şu iki ayet bize, güvenip dua edebileceğimiz hangi gerçeği öğretiyor?

Bedeninizin, Tanrı'dan aldığınız ve içinizdeki Kutsal Ruh'un tapınağı olduğunu bilmiyor musunuz? Kendinize ait değilsiniz. Bir bedel karşılığı satın alındınız; onun için Tanrı'yı bedeninizde yüceltin. (1 Korintliler 6:19-20)

Kardeşlerimiz Kuzu'nun kanıyla Onu yendiler. (Vahiy 12:11)

Bu ayetler bize, bedenlerimizin zulme ve baskıya değil, Tanrı'ya ait olduğunu, kan bedelimizin ödendiğini öğretir.

Şu ayet bize benimseyip dua edebileceğimiz hangi Kutsal Kitap gerçeğini öğretir?

Artık ne Yahudi ne Grek, ne köle ne özgür, ne erkek ne dişi ayrımı var. Hepiniz Mesih İsa'da birsiniz. (Galatyalılar 3:28)

Bu ayet bize, Tanrı'nın huzurunda erkekler ile kadınlar olarak hepimizin eşit olduğunu ve bir grubun diğerinden üstün olmadığını öğretir.

Şu metinler bize inanıp dua etmemiz gereken hangi ilahi gerçeği öğretir?

Bizi her zaman Mesih'in zafer alayında yürüten, O'nu tanımanın güzel kokusunu aracılığımızla her yerde yayan Tanrı'ya şükürler olsun! Çünkü biz hem kurtulanlar hem de mahvolanlar arasında Tanrı için Mesih'in güzel kokusuyuz. (2 Korintliler 2:14-15)

Bana verdiğin yüceliği onlara verdim. Öyle ki, bizim bir olduğumuz gibi bir olsunlar. Ben onlarda, sen bende olmak üzere tam bir birlik içinde bulunsunlar ki, dünya beni senin gönderdiğini, beni sevdiğin gibi onları da sevdiğini anlasın. (Yuhanna 17:22-23)

[İsa şöyle dedi:] Ardımdan gelmek isteyen kendini inkâr etsin, her gün çarmihını yüklenip beni izlesin. (Luka 9:23)

Bu ayetler bize, önde gelen özelliklerimizin aşağılanmak ya da alt seviyede bulunmak değil, Mesih'in zaferi, Mesih'in sevgisinde birlik ve çarmih olduğunu öğretir.

Şu ayetler bize, benimseyip dua edebileceğimiz hangi Kutsal Yazı gerçeğini öğretir?

[İsa Mesih şöyle dedi:] Size gerçeği söylüyorum, benim gidişim sizin yararınızdır. Gitmezsem, Yardımcı size gelmez. Ama gidersem, O'nu size gönderirim. O gelince günah, doğruluk ve gelecek yargı konusunda dünyayı suçlu olduğuna ikna edecektir. (Yuhanna 16:7-8)

[İsa Mesih şöyle dedi:] Ne var ki O, yani Gerçeğin Ruhu gelince, sizi tüm gerçeğe yöneltecek. (Yuhanna 16:13)

Bu ayetler bize, gerçeğin açıklanması için Kutsal Ruh'un gücüne sahip olduğumuzu öğretir.

Şu ayet bize, iman edip dua edebileceğimiz hangi gerçeği öğretir?

Gözümüzü imanımızın öncüsü ve tamamlayıcısı İsa'ya dikelim. O kendisini bekleyen sevinç uğruna utancı hiçe sayıp çarmihıta ölüme katlandı ve Tanrı'nın tahtının sağında oturdu. (İbraniler 12:2)

Bu ayet bize, utancı yenme konusunda İsa Mesih'i takip etme yetkimizin olduğunu öğretir.

Şu ayet bize, güvenip dua edebileceğimiz hangi ilahi gerçeği öğretir?

Ancak gördüklerinizi unutmamaya, yaşamınız boyunca aklınızdan çıkarmamaya dikkat edin ve uyanık olun. Bunları çocuklarınıza, torunlarınıza anlatın. (Yasa'nın Tekrarı 4:9)

Bu ayet bize, kendimizi ve çocuklarımızı ruhsal konularda eğitime hakkımız ve sorumluluğumuz olduğunu öğretir.

Şu ayetler bize, benimseyip dua edebileceğimiz hangi ruhsal gerçeği öğretir?

Dil ölüme de götürebilir, yaşama da; Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır. (Özdeyişler 18:21)

Ve şimdi ya Rab, onların savurduğu tehditlere bak! Senin sözünü tam bir yüreklilikle duyurmak için biz kullarına güç ver. (Elçilerin İşleri 4:29)

Sevgi haksızlığa sevinmez, gerçek olanla sevinir. (1 Korintliler 13:6)

Kim İsa'nın Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça kabul ederse, Tanrı onda yaşar, o da Tanrı'da yaşar. (1 Yuhanna 4:15)

Onun için cesaretinizi yitirmeyin; bu cesaretin ödülü büyüktür. (İbraniler 10:35)

Bu ayetler bize, Mesih'te gerçeği sevgiyle ve cesaretle söyleme yetkimiz olduğunu öğretir.

Şu ayetler bize, iman edip dua edebileceğimiz hangi Kutsal Yazı gerçeğini öğretir?

İnsanların tanıklığını kabul ediyoruz, oysa Tanrı'nın tanıklığı daha üstündür. Çünkü bu, Tanrı'nın tanıklığıdır, kendi Oğlu'yla ilgili olarak yaptığı tanıklıktır (1 Yuhanna 5:9)

Kardeşlerimiz... ettikleri tanıklık bildirisiyle Onu yendiler. (Vahiy 12:11)

Bu ayetler bize, gerçeğin sözüne tamamen güven duyabileceğimizi öğretir.

Şu ayetler bize benimseyip dua edebileceğimiz hangi ilahi gerçeği öğretir?

Son olarak Rab'de, O'nun üstün gücüyle güçlenin. İblis'in hilelerine karşı durabilmek için Tanrı'nın sağladığı bütün silahları kuşanın. (Efesliler 6:10-11)

Olağan insanlar gibi yaşıyorsak da, insansal güce dayanarak savaşıyoruz.

Çünkü savaşımızın silahları insansal silahlar değil, kaleleri yıkan tanrısal güce sahip silahlardır. Safsataları, Tanrı bilgisine karşı diklenen her engeli yıkıyor, her düşünceyi tutsak edip Mesih'e bağımlı kılıyoruz. (2 Korintliler 10:3-5)

Bu ayetler bize, silahsız ve savunmasız olmadığımızı, Mesih'te ruhsal silahlarımız olduğunu öğretir.

Şu ayet bize güvenebileceğimiz ve dua edebileceğimiz ne öğretir?

Kardeşlerim, çeşitli denemelerle yüz yüze geldiğinizde bunu büyük sevinçle karşılayın. (Yakup 1:2; ayrıca bkz. Filipililer 1:29)

Bu ayet bize, Mesih'in adında acılara katlanmayı sevinçle karşılamamız gerektiğini öğretir.

Şu ayetler bize, benimseyip dua edebileceğimiz hangi ruhsal gerçeği öğretir?

[İsa Mesih şöyle dedi:] "Bu dünya şimdi yargılanıyor. Bu dünyanın egemeni şimdi dışarı atılacak. Ben yerden yukarı kaldırıldığım zaman bütün insanları kendime çekeceğim. (Yuhanna 12:31-32)

Bu ayetler bize çarmıhın, Şeytan'ın gücünü yok ettiğini ve bizi Mesih'teki özgürlüğe yaklaştırdığını öğretir.

Bu ayetler bize, benimseyip dua edebileceğimiz hangi Kutsal Kitap gerçeğini öğretir?

Sizler suçlarınız ve benliğinizin sünnetsizliği yüzünden ölüyken, Tanrı sizi Mesih'le birlikte yaşama kavuşturdu. Bütün suçlarımızı O bağışladı. Kurallarıyla bize karşı ve aleyhimizde olan yazılı antlaşmayı sildi, onu çarmıha çakarak ortadan kaldırdı. Yönetimlerin ve hükümlerinin elindeki silahları alıp onları çarmıhta yenerek açıkça gözler önüne serdi. (Koloseliler 2:13-15)

Bu ayetler bize çarmıhın, Tanrı yoluna aykırı bütün antlaşmaları iptal ettiğini ve onların gücünü yok ettiğini öğretir.

Duaya başlamadan önce, dualarımızın ve ilanlarımızın güçlü ve etkili olduğunu anlamamız gerekir. Tanrı'nın sizi tümüyle özgürlüğe kavuşturmayı istediğini bilerek O'nunla aynı düşüncede olun. İsa Mesih'in sizi kabul ettiği ve kötü olanın bütün kısıkaçlarından özgür kılmak istediği gerçeğini ruhunuzda kabul edin. İslamiyet'in antlaşmalarına ait yalanlarla yüzleşmek ve bunları reddetmek için kararlı olun.

Bu dua *kelime-i şهادeti* reddetme duasıdır. Bu duayı ayakta okumak iyi olur.

Kelime'i şهادeti reddederek gücünü kırma duası ve ilanı

Muhammed'in öğrettiği ve örneklediği sahte teslimiyeti reddediyorum.

Muhammed'in Tanrı'nın resulü olduğuna dair sahte inancı reddediyorum ve terk ediyorum.

Kur'an'ın Tanrı'nın Sözü olduğu iddiasını reddediyorum.

Kelime-i şهادeti ve her türlü okunuşunu reddediyorum ve terk ediyorum.

El-Fatiha'yı reddediyorum. Bu duanın, Yahudilerin Tanrı'nın gazabı altında olduğuna ve Hristiyanların sapkınlık yaptığına dair iddialarını reddediyorum.

Yahudi nefretini reddediyorum. Onların Kutsal Kitap'ı tahrif ettiği iddiasını reddediyorum.

Tanrı'nın Yahudileri reddettiği iddiasını reddediyorum ve bunun bir yalan olduğunu ilan ediyorum.

Kur'an okumayı reddediyorum ve Kur'an'ın benim hayatım üzerinde yetkisini kırıyorum.

Muhammed'in örneğine dayalı olan her türlü sahte ibadeti reddediyorum.

Muhammed'in Tanrı'yla ilgili bütün sahte öğretişlerini reddediyorum. Tanrı'nın Kur'an'daki Allah olduğu iddiasını reddediyorum.

[Şii geçmişten gelenler için: Ali ile on iki halifeyle bütün bağlarımı koparıyorum ve onları reddediyorum. Hüseyin ve İslam şehitleri için her türlü yas tutmayı reddediyorum.]

Doğumumla birlikte İslamiyet'e yapılan adanmayı ve aynı zamanda atalarımın adanmasını reddediyorum.

Muhammed'in örneğini özellikle reddediyorum ve terk ediyorum. Şiddeti, gözdağını, nefreti, gücenmeyi, hileyi, üstünlüğü, tecavüzü, kadın tacizini, hırsızlığı ve Muhammed'in işlediği bütün günahları reddediyorum.

Utancı reddediyorum ve terk ediyorum. Mesih İsa'da hiçbir mahkûmiyet olmadığını ve Mesih'in kanının benim bütün utancımı kaldırdığını ilan ediyorum.

İslamiyet'ten kaynaklanan her türlü korkuyu reddediyorum ve terk ediyorum. İslamiyet'ten ötürü korkulara teslim olduğum için Tanrı'nın affını diliyorum. Her alanda Rabbim İsa Mesih'in Babası olan Tanrı'ya güvenmeyi seçiyorum.

İnsanlara beddua okumayı reddediyorum ve terk ediyorum. Ben bereket kaynağı olmayı seçiyorum.

Cinlerle aramdaki her türlü bağı koparıyorum ve reddediyorum. Karın hakkındaki İslami öğretiyi reddediyorum. Kötü ruhlarla aramdaki her bağlantıyı koparıyorum.

Tanrı'nın Sözü'nü yolumdaki ışık olarak benimseyip Kutsal Ruh'un izinde yürümeyi seçiyorum.

Muhammed'i Allah'ın resulü olarak takip ederken Tanrı yoluna aykırı her ne yaptysam Tanrı'dan af diliyorum.

İsa Mesih'in gelişiyile birlikte, dünyadaki bütün insanları Muhammed'in şeriatına döndüreceğine ilişkin küfrü reddediyorum ve terk ediyorum.

Ben yalnızca İsa Mesih'i takip etmeyi seçiyorum.

İsa Mesih'in Tanrı'nın Oğlu olduğunu açıkça ilan ediyorum. İsa çarmıhta benim günahlarım için öldü ve kurtuluşum için ölümden

dirildi. Mesih'in çarmıhı için Tanrı'yı övüyorum. Ben çarmıhımı yüklenmeyi ve Mesih'i takip etmeyi seçiyorum.

İsa Mesih'in herkesin Rab'bi olduğunu ilan ediyorum. Mesih gök ve yer üzerinde her şeye hakimdir. O benim hayatımın Rabbi'dir. Mesih'in ölülerle dirileri yargılamak için tekrar geleceğini ilan ediyorum. Mesih'e teslim oluyorum, ne gökte ne de yerde Mesih'ten başka beni kurtaracak bir isim olmadığını ilan ediyorum.

Bana yeni bir yürek, yani Mesih'in yüreğini vermesi için Baba Tanrımı davet ediyorum. Söylediğim her sözde ve yaptığım her şeyde bana rehberlik etmesi için dua ediyorum.

Sahte ibadetin her türlüünü reddediyorum. Yaşayan Tanrı'ya, yani Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'a ibadet etmek için bedenimi sunuyorum.

Amin.

6

Zimmetten özgürlük

“Üstün bir anlam taşıyan serpmelik kan”

İbraniler 12:24

Bu bölümde İslami hakimiyet altına giren gayrimüslimlere yönelik İslami politika ve muamele üzerinde duracağız. Hristiyanlar ve Yahudiler de dâhil olmak üzere bu insanlar, İslamiyet'te *zimmi* olarak bilinir.

Zimmet antlaşması

Papa Benedict, 2006 yılında ünlü Regensburg vaazını verdi. Muhammed'in, 'imanı kılıçla yayma buyruğuna' değinen Bizans İmparatoru Manuel II Palaeologus'un sözlerini aktardı.

Papa'nın yorumları, Müslümanların öfkeli tepkilerine neden oldu. Vaazının ardından dünya çapında patlak veren kargaşalarda 100'den çok insan öldü. En ilginç tepkilerden biri, Suudi Arabistan'ın baş müftüsü Şeyh Abdul Aziz el-Şeyh'den geldi. Bir basın toplantısı yapan müftü, İslamiyet'in zorbalıkla yayılmadığını söyledi. Bundan ötürü İslamiyet'i suçlamanın yanlış olduğunu çünkü gayrimüslimler üçüncü bir seçenekleri olduğunu öne sürdü: “Birinci seçenek İslamiyet, ikincisi kılıç, üçüncüsü ise kendi topraklarında kalmalarına izin verilen insanların teslim olarak cizye ödemeleri ve böylece Müslümanların koruması altında kendi dini icaplarını yerine getirmeleridir.”

Baş müftü, okurlarına Muhammed'i örnek gösterdi. “Kur'an'ı ve Sünneti okuyanlar, gerçekleri anlayacaklardır” dedi.

Müftünün verdiği üç seçenek şöyledir:

1. İslamiyet'i kabul etmek;

2. Kılıç — ölmek ya da öldürmek; veya
3. İslami kuvvetlere teslim olmak.

İlk iki seçenek, aşağıdaki ifadenin sahibi olan Muhammed'e dayanmaktadır:

Allah'tan başka ilâh olmadığına, Muhammed'in, Allah'ın elçisi olduğuna şehâdet edinceye, namazı kılıp zekâtı verinceye kadar insanlarla savaşmam bana emrolundu. Bunları yaparlarsa, - İslâm'ın hakkı olanlar hariç- canlarını, mallarını benden korumuş olurlar...

Bununla birlikte bu buyruk, Muhammed'in üçüncü bir seçenek tanıdığı diğer ifadelerle yumuşatılmıştır. İslamiyet ya da kılıç seçeneklerinin üçüncüsü *cizye* diye bilinen haraçtır:

Allah'ın adında ve Allah'ın yolunda savaşın.

Allah'ı inkâr edenlerle savaşın. Mukaddes bir savaş yapın...

Müşrik düşmanlarınızla karşılaştığınızda, onları üç eyleme davet edin.

Şayet bunlardan birine yanaşırlarsa, siz de kabul edin ve onlara herhangi bir zarar vermekten kaçının.

Onları İslamiyet'e davet edin; şayet buna yanaşırlarsa onları kabul edin ve savaşı kesin...

Eğer İslamiyet'i kabul etmeyi reddederlerse, onlardan *cizye* alın.

Eğer *cizye* ödemeye yanaşırlarsa, bunu kabul edin ve ellerinizi onlardan çekin.

Eğer *cizye* ödemeyi reddederlerse, Allah'tan yardım dileyin ve onlarla savaşın.

Cizye mecburiyeti, Kur'an'daki bir ayete de dayanır:

Ehl-i kitap'tan Allah'a ve âhîret gününe inanmayan, Allah ve resulünün yasakladığını yasak saymayan ve hak dine uymayan kimselerle, yenilmiş olarak ve kendi elleriyle *cizye* verinceye kadar savaşın. (S9:29)

İslami yönetime boyun eğen toplumlar, İslami hukuk gereğince *zimm*et antlaşmasını kabul etmiş sayılırlar. Bu antlaşmaya göre, gayrimüslimler iki şartta tabidirler 1) Müslümanlara yıllık *cizye*

ödemesini yapmalıdırlar ve 2) mağlup, mahcup ve rüsva bir tavır takınmalıdırlar.

İslam tefsircisi İbn Kesir, S9:29'dan söz ederken şöyle demiştir: "Müslümanlar, zimmileri onurlandırıp onları Müslümanlardan yukarı görmemelidir, çünkü onlar sefil, rezil ve rüsva haledirler." İbn Kesir'e göre, onların sefaleti şeriatın yasalarıyla garanti altına alınmış, "sürekli rezil, aşağılık ve itibarsız" bir halde olmaları sağlanmıştır.

Şeriat, *zimmet* antlaşmasına boyun eğmenin karşılığında gayrimüslimlerin, fetihten önceki dinlerine bağlı kalmalarına izin verir. Bu şartlar altında yaşayan gayrimüslimlere *zimmi* denilir.

Zimmet sistemi, Kur'an'daki iki ilahiyat ilkesinin siyasal sonucudur.

1. İslamiyet tüm diğer dinlere galip gelmelidir:

Bütün dinlerin üzerindeki yerini alsın diye resulünü doğru yol rehberi ve hak din ile gönderen O'dur. Buna tanık olarak da Allah yeter. (S48:28)

2. Müslümanlar İslamiyet'in, doğru ile yanlış hakkındaki öğretişini zorla uygulamalıdırlar:

Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emredersiniz, kötülükten alıkoyarsınız ve Allah'a inanırsınız. (S3:110)

Cizye

İslami *şeriat* hukukuna göre, *zimmet* antlaşması uyarınca gayrimüslimlere, canları Müslümanlar tarafından esirgenen insan muamelesi yapılır. Bu muamele, İslamiyet'ten önceki döneme ait bir âdetti. Ele geçirilip sağ bırakılan insanlar, size başlarını borçlu olurlardı. Bundan ötürü yıllık kelle vergisi olarak *cizye* alınır ve bu vergi yetişkin zimmi erkekler tarafından İslami devlete ödenirdi. Yetkili İslami kaynaklara göre bu vergi zimmilerin, kendi kanlarına karşılık ödedikleri fidyeydi. *Cizye* sözcüğü, telafi, tazminat ya da haraç anlamına gelir. İslami sözlükçüler bu terimi şöyle açıklıyorlar:

... Müslüman bir hükümete tabi olan özgür gayrimüslümlerden alınan vergi (*zimmet* antlaşması), onların katledilmemeleri

karşılığında âdeta bir telafidir ve korunmalarını garanti altına alır.¹⁰

On dokuzuncu yüzyılın Cezayirli tefsircilerinden Muhammed bin Yusuf Etafeyyiş, S9:29 tefsirinde bu ilkeyi açıklamıştır:

Şöyle denilir: o (*cizye*) kanları karşılığında bir tazmindir. Onların katledilmemiş olmalarının telafisidir... Amacı öldürme ve köleleştirme görevlerine (*vecibe*) vekalet etmektir... Bu tazmin, Müslümanların yararınadır.

William Eton, 1798'de yayınlanan *19. Yüzyıl başında Osmanlı İmparatorluğu* isimli eserinde şöyle bir açıklama yapmıştır:

Onların kendi ifadelerine göre Hristiyan kulların, o yıl kafalarının vücutlarının üzerinde kalmasına izin verilmesi karşılığında ödenen kelle vergisidir (*cizye*).

İtaatsizliğin cezası

İslami hukuka göre, *zimmet* antlaşmasına itaatsizlik etmenin ağır bir cezası vardı. Eğer bir *zimmi*, *cizye* vergisini ödemezse ya da zimmilere dayatılan kurallara uymazsa, bunun cezası *cihadı* yeniden başlatmaktı. Yani, savaş şartları anlamına geliyordu bu: *zimmilerin* varlıkları yağmalanacak, kadınları köleleştirilip tecavüze uğrayacak, erkekleri öldürülecekti (ya da kılıç zoruyla Müslüman yapılacaktı).

Zimmet antlaşmasının ünlü bir örneği, Ömer Antlaşması olarak bilinir. Bu antlaşmanın bir maddesi, Suriyeli Hristiyanlar tarafından kendilerine cihat cezası uygulanması hakkındadır:

Güvenlik ve korunma karşılığında kendimize ve dinimizin takipçilerine koyduğumuz şartlar bunlardır. Sizin yararınıza kendimiz için belirlediğimiz bu vaatleri çiğnersek, o zaman zimmetimiz bozulmuş demektir ve bu durumda isyancılara ve başkaldıranlara nasıl muamele ediyorsanız, aynısını bize de yapma hakkınız vardır.

Ibn Kudame de aynı noktaya dikkat çekti. Eğer bir gayrimüslim *zimmet* antlaşmasının şartlarını yerine getirmezse, o *zimmi* canından ve mal varlığından olacak demektir:

---

10. Edward W. Lane, *Arabic-English Lexicon*.

Koruma altındaki bir şahıs, koruma antlaşmasını çiğnerse, kelle vergisini (*cizye*) ödemeyi reddeder ve toplumun kanunlarına tabi olmazsa... kendi canını da malını da Müslümanlara helalliğine teslim etmiş demektir.

Çoğu *zimmi* toplumların geçmişi katliamlar, tecavüzler ve yağmalarla dolu tarihsel olaylara sahne olmuştur. Bu olaylar gayrimüslimleri sürekli gözdağının hedefinde tutmuş, *zimmetin* psikolojik ve ruhsal esaretini bütün topluma dayatmıştır. İki örnek vermek mümkündür:

- 1066 yılında 3000 kadar Granadalı Yahudi, Müslümanlar tarafından katledilmiştir. Müslüman sultanın hizmetinde, Granada veziri olarak hizmet eden Samuel ha-Nagid isimli bir Yahudi vardı. Onun yerine aynı göreve oğlu Yusuf ha-Nagid getirildi. Bu Yahudilerin başarıları, gayrimüslimlerin Müslümanlar'a hâkim oldukları bahanesiyle *zimmet* şartlarının ihlali olarak görüldü. *Zimmet* kuralları gerekçe gösterilerek kışkırtılan halk, Yahudilere karşı dini bir ayaklanma çıkardı ve bu da katliamla sonuçlandı. Kuzey Afrikalı hukukçu al-Maghili daha sonra şöyle yazacaktı: “Yahudiler sultana hizmet eden önemli bir mevkiyi işgal ettikleri zaman (*zimmi*) statülerine karşı daimî bir isyana kalkışmış olurlar ve bu statü artık onları koruyamaz.” Başka bir deyişle, onların kanı helaldir.
- 1860 yılında, 5000'den fazla Şamlı Hristiyan katledildi. Buna yol açan gerekçe, Avrupalı yöneticilerin siyasal baskısı altında olan Osmanlıların, *zimmet* kanunlarını feshetmeleriydi. Şamlı Müslüman vaizler, gayrimüslimlerin iyileştirilmiş statülerine dış biliyorlardı ve Hristiyanların, artık *zimmete* tabi olmadıkları gerekçesiyle korumalı statülerini kaybettiklerini ilan ettiler. Bunun ardından patlak veren katliamlar, klasik cihat sürecinin uygulamaya konulmasıydı. Erkekler öldürüldü, kadınlar ve çocuklar köleleştirildi. Esir alınan kadınlara tecavüz edildi ve mülkler yağmalandı. Bazı Hristiyanlar, İslamiyet'e geçerek canlarını kurtardılar.

Rahatsız edici bir adet

Cizye vergisi, her yetişkin erkek tarafından yıllık ödenirdi ve bunun ardından belli bir adete yer verilirdi. *Zimmi* erkekler, yirminci yüzyıla kadar Müslüman dünyasında bu adete tabi oldular.

Cizye ödemesi adeti bir Müslümanın, zimmi kişinin boynuna vurma işareti yapmasıyla yerine getirilirdi. Bu adetin başka bir türü ise, boynuna ip bağlanan *zimminin* yerde sürüklenmesiydi. Bu adetler *zimminin*, ölümden ya da kölelikten kurtulmak için canı karşılığında vergi verdiğini temsil ediyordu. Yıllık *cizye* ödemesi yapan *zimmi*, kellesini kaybetmekten kurtulmuş oluyordu.

Hem Müslüman hem de gayrimüslim kaynaklar, dokuzuncu yüzyıldan yirminci yüzyıla dek Fas'tan Buhara'ya kadar bu adetin birçok uygulamasına yer vermiştir. Yemen ve Afganistan gibi bazı Müslüman ülkelerde, Yahudilerin İsrail'e göç ettiği 1940'ların sonundan 1950'lerin başına kadar devam eden bu adetin yeniden uygulanması için birçok radikal Müslüman çağrıda bulunmaktadır.

Boyun vurmanın temsili olan *cizye* ödemesi, (2. Bölümde incelenen) 'kan antlaşması' ya da 'kan yemini' olarak düşünülebilir. Bu antlaşmaya göre, katılımcı, kendi infazını canlandırarak antlaşmanın şartlarını çiğnediği taktirde öleceğini ortaya koymuş olur. Bu tür yeminler, gizli cemiyetlere ve okült gruplara katılım törenlerinde yüzyıllardır kullanılmıştır. Törenlere katılan insanları, itaate ve teslimiyete tabi kılmak için psikolojik ve ruhsal güçleri vardır.

Cizye adeti *zimminin*, canını borçlu olduğu *zimmet* antlaşmasının şartlarını çiğnediği taktirde kellesini kaybetmeye razı olduğunu temsil etmektedir. Kişi kendisine karşı beddua ederek, "Antlaşmanın şartlarını çiğnediğim taktirde benim başımı alabilirsin" demektedir. *Zimmi* kişi, halka açık bu adetle birlikte, antlaşmayı bozduğu taktirde ölüm cezasına mahkûm olduğunu önceden ilan etmektedir.

Bu kısımlarda, *zimmet* sisteminin, gayrimüslimler üzerindeki psikolojik etkisini ele alacağız.

Mütevazi minnetarlık

Klasik İslam hukukuna göre gayrimüslimler, kendi canlarını esasen Müslüman fatihlere borçludur. Bu nedenle alt seviyede bulunmanın

tevazusuyla minnettar bir tutuma sahip olmalıydılar. İslam tefsircileri bu konuda son derece açık ve nettir.

Gayrimüslimleri aşağı seviyeye ve çaresizliğe mahkûm etmek üzere tasarlanmış birçok şeriat kuralı vardır. Örneğin:

- *Şeriat* mahkemelerinde *zimmilerin* şahitliği kabul edilmezdi: bu durum onları her türlü zulüm karşısında savunmasız kıları.
- *Zimmi* evleri Müslümanların evlerinden daha alçak olmalıydı.
- *Zimmilerin* ata binmeleri ve başlarını Müslümanlardan daha yukarıda tutmaları yasaktı.
- *Zimmiler* halka açık yollarda Müslümanlara yol vermeye ve onların geçmesi için yolun kenarına çekilmeye mecburlardı.
- *Zimmilerin* kendilerini savunmalarına izin yoktu. Müslümanlardan gelecek olan şiddet eylemlerine karşı savunmasızdılar.
- Gayrimüslümlerin dini simgelerinin ve törenlerinin halk arasında sergilenmesi yasaktı.
- Yeni kiliseler yapılamaz, hasarlı kiliseler onarılamazdı.
- İslamiyet'in eleştirilmesi yasaktı.
- *Zimmiler* farklı giyinmeli, elbiselerinin renkleri ve biçimleri ayırt edici olmalıydı.
- Müslüman erkekler *zimmi* kadınlarla evlenebilirdi ama çocuklarını Müslüman olarak yetiştirmek zorundaydılar. Bununla birlikte Müslüman bir kadın, *zimmi* bir erkekle evlenemezdi.
- Gayrimüslim toplumlara uygulanan başka çok sayıda aşağılayıcı ve ayrımcı kanunlar vardı.

Bu tür kanunlar Kur'an'ın buyurduğu gibi, 'mağlup olmanın' sosyal ve hukuki ifadeleri olarak anlaşılırdı (S113:29).

Zimmet sistemi, hâkim olduğu gayrimüslim toplumları aşağılamak ve küçük düşürmek için tasarlanmıştı. On sekizinci yüzyılın Faslı

tefsircilerinden İbn Acibe, bu sistemi tanımlarken esas amacının insan canını öldürmek olduğunu söylemişti:

[*Zimmi* kişiye], canını, talihini ve arzularını öldürmesi buyruluyor. Her şeyden çok yaşam sevgisini, önderliğini ve onurunu öldürmelidir. [*Zimmi* kişi] canının özlemlerini tersine çevirmeli, tamamen teslim olana kadar taşıyacağından büyük bir ağırlık yüklenmelidir. Ondan sonra onun kaldıramayacağı hiçbir şey olmayacaktır. Boyun eğmeye ya da kudrete karşı kayıtsız olacaktır. Yoksulluk da zenginlik de onun için aynı şey olacaktır. Övgü de hakaret de onun için aynı şey olacaktır. Üstün çıkmak da yenik düşmek de aynı şey olacaktır. Kaybolmak da bulunmak da aynı şey olacaktır. Her şey aynı olduğunda canı teslim olacak ve vermesi gerekeni gönül rızasıyla verecektir.

Aşağı seviye psikolojisi

Zimmet terimi, *zimmet* antlaşmasının yarattığı bütün şartların tamamını tanımlar. Cinsiyetçilik ve ırkçılık gibi, '*zimmet* altında olmak' da sadece hukuki ve sosyal yapılarla değil, aşağı seviyede olmanın minnettarlığını, kulluk etme rızasını ve hâkimiyete tabi olan toplumun hayatta kalma gayretini yansıtan psikolojiyle ifade edilir.

Orta çağın İberyalı büyük Yahudi alimi Musa bin Meymun'un ifade ettiği gibi, "Gencimiz de yaşımız da aşağılanmaya teslim olup bunu adet edindik..." Yirminci yüzyılın başlarında Sırp coğrafyacı Jovan Cvijic, Türklerin ve Müslüman Arnavutların hâkimiyetinde, kuşaktan kuşağa geçen zorbalığa uğrama korkusunun, Balkanlar'daki Hristiyan nüfusunu kökten değiştirdiğini ifade etmişti:

[Onlar] efendilerine makbul olmaya, kendilerini onların önünde alçaltmaya ve onları memnun etmeye adayan alt seviyenin kul sınıfı olmaya alıştılar. Bu insanlar sıkı ağızlı, sır küpü, kurnaz kişilere dönüşerek insanlara güvenlerini tamamen kaybettiler. İkiyüzlülüğe ve rüsvalığa alıştılar çünkü şiddetli cezalardan kaçınmak ve hayatta kalmak için bu tutuma muhtaçtılar.

Zulmün ve zorbalığın yarattığı direk etki, bütün Hristiyanlarda korku ve endişeydi. Makedonya'da insanların şöyle dediğini

duydum: “Rüyalarımızda bile Türkler’den ve Arnavut’lardan kaçıyoruz.”

Zimmet ehlinin aşağılanması, Müslümanların üstünlük hissini pekiştiriyor, *zimmelerin* hayatta kalmalarına izin verdikleri ve onların mallarına el koymaktan kaçındıkları için kendilerini cömert hissetmelerini sağlıyordu. Hristiyanlığa geçen bir İranlı bana şöyle dedi: “Hristiyanlık hâlâ alt seviyedeki insanların dini olarak görülüyor. İslamiyet efendilerin ve hâkimlerin dini, Hristiyanlık ise kölelerin dinidir.”

Zimmet ehlinin dünya görüşü, gayrimüslimler için aşağılayıcı olduğu kadar Müslümanlar için de zararlıdır. Müslümanlar eşit rekabet etmeyi öğrenme imkânı bulamayacakları şartlar oluşturarak kendilerine zarar verirler. Ekonomik koruma politikaları, bir ulusun ekonomisinin çökmesine neden olabilir. Aynı şekilde, *zimmet* ehlinin dini koruma altında olması, Müslümanların sahte bir üstünlük hissine bel bağlamalarına neden olmuş, bu durum onları zayıflatmış, kendileri ve etraflarındaki dünyayla ilgili gerçek bir anlayışa kavuşmalarına engel olmuştur.

Zimmet sistemi, her iki tarafta da nesilden nesle aktararak müzminleşen tutumlar oluşturmuştur. Köleliğin feshedilmesinin ardından uzun yıllar geçtiği halde ırkçılığın devam etmesi gibi, *zimmet* düzeni ve *cizye* vergisi de uzak geçmişte kaldığı halde *zimmet* anlayışı Müslümanlar ile diğer insanlar arasındaki ilişkileri boğmaya ve zedelemeye devam etmektedir.

Zimmet psikolojisi, *şeriat* hükmünün altına girmemiş olan toplumları dahi etkileyebilir. Akademik araştırmaları zedeleyebilir, siyasi söyleve hasar verebilir. Örneğin, batılı siyasetçilerin büyük bir kısmı İslamiyet’i övmüş, huzur dini olduğunu ilan etmiş ve aynı zamanda minnetlerini ifade etmişlerdir. Bu tür övgü ve minnet ifadeleri, *zimmet* ehlinin İslami hâkimiyete verdiği karşılıkların aynısıdır.

Dini zulüm ve *zimmet* antlaşmasının dönüşü

On dokuzuncu ve yirminci yüzyıllarda Avrupalı güçler, *zimmet* sistemini yumuşatması ya da kaldırması için Müslüman dünyayı zorlamaya başlamıştı. Bununla birlikte geçen yüzyılda küresel bir *şeriat* uyanışı oldu. Bu uyanışın bir parçası olarak, *zimmet* kanunları ve dünya görüşü Müslüman dünyasına geri dönmeye başladı.

Hristiyanlara ve diğer gayrimüslimlere karşı önyargı, gözdağı ve ayrımcılık ikliminde artış oldu. Laik bir anayasayla kurulan ama daha sonra İslami devlet olduğunu ilan eden Pakistan, bunun bir örneğidir. Orada *şeriat* mahkemeleri yeniden kurulmuş, gayrimüslimlere ayrımcılık yapan bir küfür kanunu yürürlüğe konulmuştur. *Şeriatı* canlandırma girişimi, Pakistanlı Hristiyanlara yönelik zulümleri artırmıştır.

Günümüz dünyasında, *şeriat* nerede canlansa, orada Hristiyanlar ve diğer gayrimüslimler için hayat zorlaşmaktadır. Hristiyanların zulüm gördüğü beş ülkeden dördü, İslamiyet'in hâkimiyetindedir. Bu ülkelerde Hristiyanlara zulüm biçimleri, ibadet binalarının kısıtlanması gibi baskılar, *şeriat* uyanışının bir parçası olan *zimmet* kanunlarıyla desteklenmektedir.

Bu kısımlarda *zimmet* antlaşmasının zararlı ruhsal etkisine ve onu reddetmenin neden zorunlu olduğuna değineceğiz.

Ruhsal bir çözüm

Muhammed'in yaşamı, derin reddedilme deneyimleriyle biçimlenmiş, bunlar yaralı ve gücenik bir ruh, mağdur zihniyeti, şiddet ruhu ve insanlara hâkim olma arzusu oluşturmuştu. Onun *cihat* çağrılarının ardında, başkalarını ezerek serbest kalmak isteyen ezilmiş bir ruhsallık vardı. Aşağılayıcı *zimmet* sistemi, bunun bir sonucuydu.

Bunun tersine İsa Mesih, reddedilmiş ama gücenmeyi, şiddete sarılmayı, başkalarına hâkim olmayı ve yaralı bir ruha teslim olmayı reddetmiştir. O'nun çarmıhı ve ölümden dirilişi, reddedilmeyi ve karanlığın güçlerini alt etmiştir. Hristiyanlar *zimmet* mirasından özgür olmak için Mesih'in çarmıhına gelebilirler.

Zimmetten özgürlük tanıklıkları

Zimmet antlaşmasını reddetme duası ederek özgürlüğe kavuşan insanların verdiği bazı tanıklıklar şöyledir:

Soyacağından gelme korkular

Dua ettiğim bir kadın, hayatının çeşitli alanlarında korkuyla mücadele ediyordu. Ataları 1860'ta büyük bir Hristiyan soykırımının

gerçekleştığı Suriye'nin Şam kentinde *zimmi* olarak yaşamışlardı. *Zimmet* antlaşmasını reddetmek için dua etmesini teşvik ettiğim zaman korkunun gücü kırıldı ve günlük hayatındaki korkulardan büyük oranda özgür oldu.

Soykırım mirasından özgürlük

Ermeni kökenli bir adamın ataları, Yunan isimlerini kullanarak soykırımı atlatıp İzmir'den Mısır'a kaçtılar. Aradan yüz yıl geçtikten sonra, göçmenlerin soyundan gelen bu adam her gün ezici korkularla boğuşuyordu. Bütün kapıları ve pencereleri kilitlediğinden defalarca emin olmadan evden çıkamıyordu. Ancak geçmiş soykırımın travmalarıyla özdeş olan soyacağından gelen korkuyu reddedip özgürlük duası ettiği zaman derin bir ruhsal şifaya ve özgürlüğe kavuştu.

Müslümanlara daha etkili bir şekilde hizmet etmek

Yeni Zelandalı bir kadın, *zimmet* antlaşmasını ve *zimmi* statüsünü reddettikten sonra Müslümanlara yönelik hizmetinin nasıl değiştiğini anlattı:

Seminerinizde *zimmet* duasını ettikten sonra kişisel bir ilişkideki korku ve gözdağından derin bir şekilde özgür oldum. Aynı zamanda Müslümanlara daha etkili bir şekilde müjdelediğimi fark ettim. 1989'dan beri Müslümanlara müjdeliyorum... Sizin seminerlerinize katılan başka bir kişi, *zimmeti* reddettikten sonra Ortadoğulu kadınlara çok daha etkili bir şekilde müjdeliyor.

Korkudan cesarete: müjdeleme eğitimi

Arapça konuşan bir Hristiyan grubu, bir Avrupa ülkesini turist olarak dolaşan Müslümanlara müjdelemeye hazırlanırken bu kitaptaki duaları kullanmış. Özgür bir ülkede yaşayan bu Hristiyanlar, yine de imanlarını paylaşmaktan korkuyorlarmış. *Zimmet* konusu, yüreklerini açarak korkudan şifa bulma ihtiyacını ortaya çıkarmış. Bir önder bunu, "sizin adınıza yapılan antlaşma yüzünden korku içinde yaşıyor" diyerek açıkladı. Bu insanlar, *zimmet* antlaşmasını ayrıntılarıyla görüştükten sonra özgürlük duası ettiler ve *zimmeti* reddettiler. Programın son gününde onlardan biri şöyle bir tespitte bulundu:

Sonuçlar şaşırtıcıydı. Katılımcıların hepsi, hiçbir istisna olmadan bunun temel bir hizmet eğitimi konusu olduğunu, derin bereketler ve gerçek özgürlük için bir fırsat bulduklarını söylediler. *Zimmet* antlaşmasını reddetme ve İsa Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'le yapılan antlaşmayı ilan etme olanağına kavuştular. İsa Mesih'in kanı sayesinde bu antlaşmadan duayla özgür olduğumuz için Tanrı'ya şükrediyoruz.

Kıpti bir Hristiyan, Müslümanlara müjdelemek için özgürlüğe kavuşuyor ve kuvvet buluyor

Kıpti bir Hristiyan avukat şöyle bir tanıklık verdi:

İslami bir ülkedeki hukuk eğitimimin esas bir parçası olarak dört yıl boyunca *şeriatı* inceledim. *Zimmet* kuralları da dâhil olmak üzere *şeriat* altında yaşayan Hristiyanların nasıl aşığalandığına ayrıntılarıyla tanık oldum. Ancak bu tür öğretilerin benim karakterim üzerinde oluşturduğu şahsi etkiyi anlamama engel olan bir şey vardı. Ben adanmış bir Hristiyan'dım ve Rab İsa Mesih'i seviyordum ama Müslüman arkadaşlarımı gücendiririm diye onların önünde İsa'nın Rabbim olduğunu söyleyemiyordum.

Zimmet statüsüyle ilgili bir tanıtıma katıldığım zaman kendi ruhsal halimin ışığa çıktığını hissettim. İç varlığımdaki derin hüsranslar birer birer açığa çıkıyordu. Atalarımın ülkesini işgal edip orada yaşayan Müslümanların üstünlüğünü seve seve savunduğum birçok vakayı hatırladım. Uzun yıllar boyunca *zimmi* olmanın itibarsızlığını kabul etmiş ve hatta hayatıma uygulamıştım. Duaya yöneldim ve anında Mesih'teki büyük özgürlüğe kavuştum.

Aynı gece eve döndüm ve yakın bir Müslüman dostumu aradım. İsa Mesih'in onu sevdiğini ve çarمیhta onun için öldüğünü söyledim. O günden beri Müslümanlara yönelik hizmetim çok etkili oldu. Birçoklarının İsa Mesih'i Rab ve Kurtarıcı olarak kabul ettiklerini gördüm.

Zimmet antlaşmasını reddetmenin nedenleri

Bu bölümü takip eden ilanları ve duaları birkaç nedenle okumak isteyebilirsiniz:

- Siz ya da atalarınız, İslami bir hâkimiyet altında gayrimüslimler olarak yaşamış, *zimmet* antlaşmasını kabul etmiş ya da cihat ve *zimmet* ilkelerinden etkilenen şartlara maruz kalmış olabilirsiniz.
- *Cihadın* yarattığı ya da *zimmet* şartlarının oluşturduğu tacizlerden ötürü şahsi ya da aile tarihiniz travmatik olayların etkisi altında kalmış olabilir. Bu olayları duymamış bile olabilirsiniz ama aile geçmişinizin bir parçası olarak bunlarla ilgili kuşkularınız olabilir.
- İslami *cihat* tehdidi altında kalmış olabilirsiniz ve geçmişinizde İslamiyet'in hâkimiyetinde yaşamadığınız halde korkudan ve gözdağından özgür olmak isteyebilirsiniz.
- Siz ya da atalarınız Müslüman olarak yaşamış, dolayısıyla *zimmet* antlaşmasına ve onun bütün sonuçlarına katkıda bulunmuş olabilirsiniz.

Bu dualar, *zimmet* antlaşmasını bütün ruhsal sonuçlarıyla iptal etmek ve hayatınız üzerindeki yetkisine son vermek için tasarlanmıştır. Bunlar aynı zamanda İslami bir devlette yaşayan bir *zimmi* olarak size ya da atalarınıza yönelik bütün lanetlere karşı koyup onları kırmak için tasarlanmıştır. Bu duaları okurken, geçmişte bu bilgiye sahip olmadığınız için üzüntü duyabilirsiniz ama Tanrı'nın Sözündeki gerçeğe bağlı olduğunuzu ifade edebilirsiniz. Bunlar zimmetin her türlü olumsuz ruhsal etkilerinden özgürlüğe kavuşmanız için tasarlanmıştır. Bu etkileri şöyle sıralamak mümkündür.

- yaralar
- korkular
- gözdağı
- utanç
- suçluluk duyguları
- aşağılık hisleri
- kendinizden nefret ve kendinizi reddetme
- insanlardan nefret etme
- depresyon

- hile
- aşağılanma
- kabuğa çekilme ve tecrit
- sessizlik

Şimdi *zimmet* antlaşmasını reddetme duasına geleceğiz. Bu dua günümüzde kendisi ya da ataları İslami hakimiyet altında yaşamış olan Hristiyanları özgür kılmak için tasarlanmıştır.

Gerçekle karşılaşmak

Önceki bölümde bunu yapmadıysanız, *zimmet* antlaşmasını reddetme duasını okumadan önce, 5. bölümdeki ‘gerçekle karşılaşma’ ayetlerini sesli okuyun.

Zimmeti reddetme duası, bütün katılımcılar tarafından birlikte ayakta okunmalıdır.

Zimmeti Reddetme ve Gücünü Kırma İlanı ve Duası

İtiraf duası

Sevgiyle dolu Tanrı, günah işlediğimi ve sana sırt çevirdiğimi itiraf ediyorum. Tövbe ederek Kurtarıcım ve Rabbim İsa Mesih’e dönüyorum. Özellikle başkalarına gözdağı verdiğim, onlara alt seviye muamelesi yapıp aşağıladığım zamanlar için lütfen beni affet. Gururum için beni affet. Başkalarını taciz edip onlara egemenlik tasladığım zamanlar için beni affet. Bunların hepsini İsa Mesih’in adında reddediyorum.

Ey Rabbimiz İsa Mesih’in Babası Tanrım, İsa’nın çarmıhta kazandığı bağışlama armağanı için seni övüyorum. Beni kabul ettiğin için sana teşekkür ediyorum. Çarmıh aracılığıyla seninle ve diğer insanlarla barıştığım için sana teşekkür ediyorum. Senin çocuğun olduğumu ve Tanrı’nın Egemenliğinin mirasçısı olduğumu bugün ilan ediyorum.

İlanlar ve Terk Etmeler

Baba, korkuya teslim olmadığımı ve senin sevginin çocuğu olduğuma dair seninle aynı fikirdeyim. İslamiyet’in Muhammed tarafından

öğretilen taleplerini reddediyorum ve terk ediyorum. Kuran'ın Allah'ına teslimiyetin her türlüünü reddediyorum ve yalnızca Rabbimiz İsa Mesih'in Tanrısına taptığımı ilan ediyorum.

Atalarımın zimmet antlaşmasına ve ilkelerine teslim olmakla işledikleri günahları reddediyorum ve onların günahları için senin affını diliyorum.

Benim ve atalarım tarafından İslami ümmete ve ilkelere teslim olmakla yapılan bütün antlaşmaları iptal ediyorum ve feshediyorum.

Zimmeti ve bütün şartlarını tümüyle reddediyorum. Cizye ödemekle ilgili olan boyna vurma adetini, temsil ettiği her şeyle birlikte reddediyorum. Bu adetin temsil ettiği kafa kesmeyi ve ölümü özellikle reddediyorum.

Zimmet antlaşmasının Mesih'in çarmıhına çivilendiğini ilan ediyorum. Zimmet yenilmiş ve açıkça gözler önüne serilmiştir. Benim üzerimde hiçbir gücü ya da hakkı yoktur. Zimmet antlaşmasının ruhsal ilkelerinin, Mesih'in çarmıhında açığa çıkarıldıklarını, silahlarının alındığını, yenik düştüklerini ve aşağılandıklarını ilan ediyorum.

İslamiyet'e yönelik sahte minnet duygularını reddediyorum.

Sahte suçluluk duygularını reddediyorum.

Hileyi ve yalanları reddediyorum.

İsa Mesih'le ilgili imanım hakkında sessiz kalmamı gerektiren bütün anlaşmaları reddediyorum.

Zimmet ya da İslamiyet hakkında sessiz kalmamı gerektiren bütün anlaşmaları reddediyorum.

Ben konuşacağım ve sessiz kalmayacağım.

"Gerçeğin beni özgür kılacağını"¹¹ ilan ediyorum ve hayatımı İsa Mesih'te özgür bir insan olarak sürdürmeyi seçiyorum.

İslamiyet'in adında bana ve aileme yönelik bütün bedduaları reddediyorum ve iptal ediyorum. Atalarıma yönelik bütün bedduaları reddediyorum ve iptal ediyorum.

---

11. Yuhanna 8:32.

Özellikle ölüm lanetini reddediyorum ve gücünü kırıyorum. Ölüm, senin benim üzerimde hiçbir yetkin yoktur!

Bu lanetlerin benim üzerimde hiçbir yetkisi olmadığını ilan ediyorum.

Ruhsal mirasım olarak İsa Mesih'in bereketlerini talep ediyorum.

Gözdağı karşısında teslim olmayı reddediyorum. İsa Mesih'te cesur olmayı seçiyorum.

Manipülasyonu ve kontrolü reddediyorum.

Tacizi ve şiddeti reddediyorum.

Korkuyu reddediyorum. Reddedilme korkusunu reddediyorum. Malımı mülkümü kaybetme korkusunu reddediyorum. Yoksulluk korkusunu reddediyorum. Köleleşme korkusunu reddediyorum. Tecavüz korkusunu reddediyorum. Tecrit edilme korkusunu reddediyorum. Ailemi kaybetme korkusunu reddediyorum. Ölüm ve öldürülme korkusunu reddediyorum.

İslamiyet korkusunu reddediyorum. Müslümanlar'dan korkmayı reddediyorum.

Halk arasında bulunma ve siyasal faaliyetlere katılma korkusunu reddediyorum.

İsa Mesih'in herkesin Rab'bi olduğunu ilan ediyorum.

Hayatımın her alanında Rabbim olarak İsa Mesih'e teslim oluyorum. Benim evimin Rab'bi İsa Mesih'tir. Şehrimin Rab'bi İsa Mesih'tir. Ulusumun Rab'bi İsa Mesih'tir. Bu ülkedeki bütün halkların Rab'bi İsa Mesih'tir. İsa Mesih'e Rabbim olarak teslim oluyorum.

Aşağılanmayı reddediyorum. Mesih'in beni kabul ettiğini ilan ediyorum. Sadece O'na kulluk etmeyi seçiyorum.

Utancı reddediyorum. Çarmıh aracılığıyla bütün günahlarımdan temizlendiğimi ilan ediyorum. Utancın benim üzerimde hakkı yoktur ve ben Mesih'le birlikte yücelik içinde egemenlik süreceğim.

Ya Rab, benim ve atalarımın Müslümanlara yönelik her türlü nefretini bağışla. Müslümanlara ve diğer insanlara yönelik her türlü nefreti reddediyorum. İsa Mesih'in Müslümanları ve dünyadaki bütün insanları sevdiğini ilan ediyorum.

Kilisenin günahlarından ve kilise önderlerine yanlış bir şekilde tabi olmaktan tövbe ediyorum.

Yabancılaşmayı reddediyorum. İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın beni affettiğini ve kabul ettiğini ilan ediyorum. Ben Tanrı'yla barıştım. Ne yerde ne de gökte hiçbir güç Tanrı'nın tahtının önünde beni suçlayamaz.

Babamız Tanrı'ya, tek Kurtarıcım İsa Mesih'e ve bana hayat veren Kutsal Ruh'a övgülerimi ve şükranımı ilan ediyorum.

Rabbim İsa Mesih'e diri bir tanık olmak için kendimi adıyorum. Çarmıhtan utanmıyorum. Dirilişten utanmıyorum.

Ben yaşayan Tanrı'nın, İbrahim'in, İshak'ın ve Yakup'un Tanrısının çocuğu olduğumu ilan ediyorum.

Tanrı'nın ve Mesih'inin zaferini ilan ediyorum. Baba Tanrı'nın yüceliği için her dizin çökeceğini ve her dilin İsa Mesih'in Rab olduğunu söyleyeceğini ilan ediyorum.

Zimmet sistemini uyguladıkları için Müslümanları başışlıyorum.

Baba Tanrı, beni lütfen zimmetten, zimmet ruhundan ve zimmet antlaşmasıyla ilgisi olan her türlü Tanrı karşıtı ilkedden özgür kıl.

Beni şimdi Kutsal Ruh'unla doldurman, üzerime İsa Mesih'in egemenliğinin bütün bereketlerini dökmen için dua ediyorum. Senin Sözüünü net bir şekilde anlayabilmem ve hayatımın her alanına uygulayabilmem için bana lütfet. Bana vaat ettiğin gibi umut ve yaşam sözleri başışla. Bana Müslümanlara karşı derin bir sevgi ve İsa Mesih'in sevgisini onlarla paylaşabilmem için tutku ver.

Bunları Rabbim ve Kurtarıcım İsa Mesih'in adında ilan ederek diliyorum.

Amin.

7

Yalan Söylemek, Sahte Üstünlük ve Beddua

“Dil ölüme de götürebilir, yaşama da.
Konuşmayı seven, dilin meyvesine katlanmak zorundadır.”
Özdeyişler 18:21

Yalandan özgürlük

Bu kısımlarda İslamiyet'in yalan söyleme hakkındaki öğretisi üzerinde düşünecek ve yalanları reddetmeyi seçeceğiz.

Gerçek değerlidir

İslami *cihat* aleyhinde konuştuğu gerekçesiyle Endonezya'da iftiralarla hapse atılan Pastör Damanik, gerçek hakkında şöyle demişti:

... gerçek çok zor ve çok pahalı olduğu halde bizim başka bir seçeneğimiz yoktur. Yüksek bedeli ödemeye razı olmalıyız. Bunun alternatifi, gerçekle vedalaşmaktır. Gerçeği seven insan, demir iradeli olabilmek için sıkı bir mücadele vermeli, aynı zamanda pak ve şeffaf (cam gibi) bir yüreğe sahip olmalıdır. Demir irade güçlüdür; eğilmesi mümkün değildir. Gerçeğe bağlılık yolundan asla sapmaz. Cam yürek, kişinin kendi menfaatinden ve şahsi gündeminden temizlenip arınmıştır. Gerçeği seven kişi, tıpkı cam gibi hassastır, dünyadaki adaletsizlik ve sahtelikten ötürü kolaylıkla kırılabilir. Bu hassas yüreklilik bir zayıflık değil, kuvvet ve kudret işaretidir. Böyle bir yürek güçlü iradeli ve keskin diliyle etrafındaki yalanlara ve

sahtekârlığa karşı sesini çıkarabilir. Yüreği sessiz ya da sakin kalamaz. Yüreği her zaman adaletsizliğe karşı mücadeleye doludur.

Tanrı'nın gerçekten yana olması, O'nunla ilişkiye girmemiz için temel oluşturur. Tanrı ilişki kurmak ister: kendisini insanlıkla ilişkilere adar.

Şeriat kültürü

Kur'an'a ve İslamiyet'in öğretilerine göre, belli durumlarda yalana izin vardır. Bölüm 3'te, yalana nasıl izin verildiğini ve hatta bazen zorunlu olduğunu gördük.

Kur'an'da Allah'ın bile insanları aldattığı, yanlış yönlendirdiği yazılıdır:

Allah, dilediğini saptırır, dilediğini de doğru yola iletir. O, mutlak güc sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir. (S14:4).

Şeriat hukukunun uygun gördüğü yalan türleri şöyledir:

- Savaşta yalan söylemek
- Kocaların karılarına yalan söylemesi
- Kendini savunmak için yalan söylemek
- Ümmeti savunmak için yalan söylemek
- Müslümanların, tehlikede olduklarına inandıkları zaman kendilerini korumak için söyledikleri yalan (*takiyye*). Bu durumda bir Müslüman kendi imanını bile inkâr yoluna gidebilir (S16:106).

Bu dini değerler, İslami kültürlere derinlemesine nüfuz etmiştir.

Gerçekle karşılaşma

İslamiyet'in aksine bir Hristiyan'ın imanını inkâr etmesine izin yoktur:

"İnsanların önünde beni açıkça kabul eden herkesi, ben de göklerdeki Babam'ın önünde açıkça kabul edeceğim. İnsanların önünde beni inkâr edeni, ben de göklerdeki Babam'ın önünde inkâr edeceğim." (Matta 10:32-33)

İsa şöyle dedi: "Evet'iniz evet, 'hayır'ınız hayır olsun." (Matta 5:37)

Tanrı, Yaratılış 17'de İbrahim'le ne oluşturuyor?

Antlaşmamı seninle ve soyunla kuşaklar boyunca, sonsuza dek sürdüreceğim. Senin, senden sonra da soyunun Tanrısı olacağım. Bir yabancı olarak yaşadığın toprakları, bütün Kenan ülkesini sonsuza dek mülkünüz olmak üzere sana ve soyuna vereceğim. Onların Tanrısı olacağım. (Yaratılış 17:7-8)

89. Mezmur'a göre Tanrı, Davut'la ne oluşturuyor?

Dedin ki, "Seçtiğim adamla antlaşma yaptım, Kulum Davut'a şöyle ant içtim: 'Soyunu sonsuza dek sürdüreceğim, Tahtını kuşaklar boyunca sürekli kılacağım.'" (Mezmur 89:3-4)

Okuduğunuz bu iki metin, Tanrı'nın kendi halkıyla sadık antlaşmalar yaptığını gösteriyor.

Aşağıdaki metinlerde Tanrı'nın, ilişkiye dayalı hangi iki vasfını görüyorsunuz?

Tanrı insan değil ki, yalan söylesin; İnsan soyundan değil ki, Düşüncesini değiştirsin. O söyler de yapmaz mı? Söz verir de yerine getirmez mi? (Çölde Sayım 23:19)

Şükredin RAB'be, çünkü O iyidir, sevgisi sonsuzdur. (Mezmur 136:1)

[Yahudiler'den söz ederken] ... İsraililer Müjde'yi reddederek sizin uğrunuzda Tanrı'ya düşman oldular; ama Tanrı'nın seçimine göre, ataları sayesinde sevilmeaktedirler. Çünkü Tanrı'nın armağanları ve çağrısı geri alınamaz. (Romalılar 11:28-29)

Tanrı'nın seçtiği kişilerin iman etmeleri, Tanrı yoluna uygun gerçeği anlamaları için Tanrı'nın kulu ve İsa Mesih'in elçisi atanan ben Pavlus'tan selam! Elçiliğim, yalan söylemeyen Tanrı'nın zamanın başlangıcından önce vaat ettiği sonsuz yaşam umuduna dayanmaktadır (Titus 1:1-2)

Tanrı da amacının değişmezliğini vaadin mirasçılarına daha açıkça belirtmek istediği için vaadini antla pekiştirdi. Öyle ki, önümüze konan umuda tutunmak için Tanrı'ya sığınan bizler, Tanrı'nın yalan söylemesi olanaksız olan bu iki değişmez şey

aracılığıyla büyük cesaret bulalım. Canlarımız için gemi demiri gibi sağlam ve güvenilir olan bu umut, perdenin arkasındaki iç bölmeye geçer. (İbraniler 6:17-19)

Tanrı'nın güvenilirliği hakkı için diyorum ki, size ilettiğimiz söz hem "evet" hem "hayır" değildir... O'nda yalnız "evet" vardır. Çünkü Tanrı'nın bütün vaatleri Mesih'te "evet"tir. Bu nedenle Tanrı'nın yüceliği için Mesih aracılığıyla Tanrı'ya "Amin" deriz. (2 Korintliler 1:18-20)

Tanrı, ilişkilerinde değişmezdir ve sadıktır. O daima sözünde durur.

Levililer'e göre, Tanrı insanlardan ne istiyor?

RAB Musa'ya şöyle dedi: "İsrail topluluğuna de ki, 'Kutsal olun, çünkü ben Tanrınız RAB kutsalım'" (Levililer 19:1-2)

Kutsal Kitap'ın gerçek Tanrısı, bizlerden kendisi gibi kutsal olmamızı istiyor.

Aşağıdaki üç ayete göre, hayatlarımızda Tanrı'nın kutsallığını nasıl gösteririz?

Çünkü sevgini hep göz önünde tutuyor, Senin gerçeğini yaşıyorum ben. ¹² (Mezmun 26:3)

Ruhumu ellerine bırakıyorum, Ya RAB, sadık Tanrı, kurtar beni. (Mezmun 31:5)

Ya RAB, esirgeme sevecenliğini benden! Sevgin, sadakatin hep korusun beni! (Mezmun 40:11)

Bizler Tanrı'nın kutsallığını gerçeğe bağlı kalarak ve gerçekte yaşayarak gösterebiliriz. Çünkü Tanrı gerçektir ve kendi Sözüne sadıktır. Şeytan bizim yüreklerimize yalanlar koymayı sevdiği halde Tanrı'nın gerçeği bizleri korur.

Davut'un şu mezmuruna göre, gerçek bize ne yapar?

Nitekim suç içinde doğdum ben, Günah içinde annem bana hamile kaldı. Madem sen gönülde sadakat istiyorsun, Bilgelik öğret bana yüreğimin derinliklerinde. Beni mercanköşkotuyla

---

12. Burada 'gerçek' diye çevrilen sözcük, 'sadakat' anlamına da gelir.

arıt, paklanayım, Yıka beni, kardan beyaz olayım. (Mezmunur 51:5-7)

Bu mezmur, gerçeğın bizi temizlediğini ifade eder.

Şu ayete göre, İsa Mesih'in hayatını dolduran neydi?

Söz, insan olup aramızda yaşadı. O'nun yüceliğini Baba'dan gelen, lütuf ve gerçeikle dolu biricik Oğul'un yüceliğini gördük. (Yuhanna 1:14)

İsa Mesih gerçeikle doluydu.

Biz nerede yaşamaya çağrıldık?

Ama gerçeği uygulayan kişi yaptıklarını, Tanrı'ya dayanarak yaptığını göstermek için ışığa gelir. (Yuhanna 3:21)

Biz gerçekte yaşamaya çağrıldık

Aşağıdaki iki ayete göre, Tanrı'yı sadece hangi şekilde tanıyabiliriz?

Tanrı ruhtur, O'na tapınanlar da ruhta ve gerçekte tapınmalıdırlar." (Yuhanna 4:24)

İsa, "Yol, gerçek ve yaşam Ben'im" dedi. "Benim aracılığım olmadan Baba'ya kimse gelemmez. (Yuhanna 14:6)

İsa Mesih bizlere, Tanrı'ya yalnızca gerçek aracılığıyla gelebileceğimizi söyler. (Müjde kitaplarında İsa, 78 kez "Size doğrusunu söyleyeyim" der.)

Elçi Pavlus'un aşağıdaki metnine göre, Mesih'in yoluna aykırı olan şey nedir?

Çünkü biliyoruz ki, Yasa doğrular için değil, yasa tanımayanlarla asiler, tanrısızlarla günahkârlar, kutsallıktan yoksunlarla kutsala karşı saygısız olanlar, anne ya da babasını öldürenler, katiller, fuhuş yapanlar, oğlancılar, köle tüccarları, yalancılar, yalan yere ant içenler ve sağlam öğretiyeye karşıt olan başka ne varsa onlar için konmuştur. (1 Timoteos 1:9-11)

Elçi Pavlus, yalan söylemenin Mesih'in yoluna karşıt olduğunu açıklıyor.

Hileyi reddetme duası, bütün katılımcılar tarafından ayakta ve sesli okunmalıdır.

Hileyi Reddetme İlanı ve Duası

Göksel Baba, gerçeğin Tanrısı olan sana teşekkür ediyorum, çünkü sen ışığınla en karanlık geceyi aydınlatırsın. Ben bugün karanlıkta yaşamayı değil, senin ışığında kalmayı seçiyorum.

Lütfen beni söylemiş olduğum bütün yalanlar için affet. Ben doğru olanı yapmak yerine sık sık rahat ve kolay yolu seçtim. Ya Rab, dudaklarımı Tanrı yoluna aykırı olan her şeyden arındır. Bana gerçeği duymaktan zevk alan bir yürek, gerçeği başkalarına söylemeye hazır bir ağız ver.

Lütfen bana gerçeğe güvenmek ve yalanları reddetmek için cesaret ver.

Bugün hayatımın her gününde yalana başvurmayı reddediyorum ve terk ediyorum.

Takiyye de dâhil olmak üzere İslamiyet'in yalan söylemeyi haklı çıkarmak için kullandığı bütün öğretileri reddediyorum. Yalanın ve hilenin her türlüsüne sırt çevirmeyi seçiyorum. Yalnızca gerçekte yaşamayı seçiyorum.

İsa Mesih'in yol, gerçek ve yaşam olduğunu ilan ediyorum. O'nun gerçeğinin koruması altında yaşamayı seçiyorum.

Güvenliğimin sende olduğunu ve gerçeğin beni özgür kılacağını ilan ediyorum.

Göksel Baba, bana lütfen senin gerçeğinin ışığında nasıl yaşamam gerektiğini göster. Senin gerçeğine dayanarak söyleyeceğim sözleri bana sen ver ve yürüyeceğim yolu sen göster.

Amin.

Sahte üstünlükten özgürlük

Bu kısımda İslamiyet'in, bazı insanları diğerlerinden üstün gören öğretileri üzerinde düşünecek ve bunları Kutsal Kitap'ın öğretileriyle karşılaştıracamız. Ardından sahte üstünlük duygularını reddetmeyi seçeceğiz.

İslamiyet'in üstünlük iddiası

İslamiyet'in üstünlükle ilgili olarak, kimin 'en hayırlı' olduğu hakkında büyük bir vurgusu vardır. Kur'an Müslümanların, Hristiyanlardan ve Yahudiler'den daha hayırlı olduğunu söyler:

Siz, insanlar için ortaya çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emredersiniz, kötülükten alıkoysunuz ve Allah'a inanırsınız. Ehl-i kitap da inanmış olsalardı elbette onlar için hayırlı olurdu; içlerinden inananlar da var, fakat çoğu yoldan çıkmıştır. (S3:110)

İslamiyet'in diğer dinlere hükmedeceği iddia edilir:

Bütün dinlerin üzerindeki yerini alsın diye resulünü doğru yol rehberi ve hak din ile gönderen O'dur. Buna tanık olarak da Allah yeter. (S48:28)

İslamiyet'te aşağı seviyede olmak utanç vericidir. Muhammed'in, üstünlüğü fazlaca vurguladığı birçok *hadis* vardır. Tirmizi'nin bildirdiği bir *hadise* göre, Muhammed kendisinin dünyaya gelen bütün insanlardan üstün olduğunu söylemiştir:

Övünmek için söyleyiorum, ama ben (dünyada ve ahirette) Âdemoğullarının efendisiyim. Kıyamet günü yer yarıldığında ondan ilk çıkacak olan benim. İlk olarak şefaati kabul olunacak da benim. O gün livâü'l-hamd sancağı elimde olacak ve onun altında Âdem ve ondan sonra gelenler (müminler) bulunacak.

İslamiyet dini, Arap kültürünü derinden etkilemiş, bin yıldan fazla bir süre onu biçimlendirmiştir. Arap kültüründe onur ve utanç kavramları çok önemlidir. İnsanlar başkalarından aşağı seviyede görünmekten nefret ederler. Anlaşmazlık içinde olan insanlar, gücenklikle hareket ederek birbirlerini aşağılamak için ellerinden geleni yaparlar.

Eğer bir kişi İslamiyet'i terk eder ve İsa Mesih'i takip etmeye karar verirse, kendisini başkalarından üstün hissettiren, bundan beslenen ve utanmaktan korkan duygusal dünya görüşünü reddetmelidir.

Gerçekle karşılaşma

Yılan, Aden bahçesinde Havva'yı ayartarak onun Tanrı gibi olabileceğini söyledi. Havva yılanın kulak verip onun isteğini yerine getirdi. Böylece Adem ve Havva günaha düştü. Aşağıdaki metin bize, üstün olma arzusunun tehlikesine ilişkin neler öğretiyor?

Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi."

Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız."

(Yaratılış 3:2-5)

Üstünlük arzusu insanlar için bir tuzaktır. Başkalarından üstün olmak isteyen insanlar, bu dünyada büyük acılara ve felaketlere neden olurlar.

İsa Mesih'in takipçileri zaman zaman aralarında kimin en iyi olduğuna dair bir soru sordular. Yakup ile Yuhanna, İsa Mesih'in egemenliğinde en saygın mevkide kimin olacağını bilmek istedi. İnsanların çoğu, Yakup ve Yuhanna gibi en iyi konumların ya da en yüksek mevkilerin peşindedirler. Peki İsa Mesih bu konuda ne dedi?

Zebedi'nin oğulları Yakup ile Yuhanna İsa'ya yaklaşıp, "Öğretmenimiz, bir dileğimiz var, bunu yapmanı istiyoruz" dediler.

İsa onlara, "Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz?" diye sordu.

"Sen yüceliğine kavuşunca birimize sağında, ötekimize de solunda oturma ayrıcalığını ver" dediler...

Bunu işiten on öğrenci Yakup'la Yuhanna'ya kızmaya başladılar.

İsa onları yanına çağırıp şöyle dedi: "Bilirsiniz ki, ulusların önderleri¹³ sayılanlar, onlara egemen kesilir, ileri gelenleri de onlara ağırlıklarını hissettirirler. Sizin aranızda böyle

---

13. İsa Mesih burada bütün ulusların önderlerinden söz etmektedir.

olmayacak. Aranızda büyük olmak isteyen, ötekilerin hizmetkârı olsun. Aranızda birinci olmak isteyen, hepinizin kulu olsun. Çünkü İnsanoğlu bile hizmet edilmeye değil, hizmet etmeye ve canını birçoğları için fidye olarak vermeye geldi."

(Markos 10:35-45)

İsa Mesih onların bu arzusuna yanıt olarak, kendisini gerçekten takip etmek isteyen öğrencilerin, insanlara hizmet etmeyi öğrenmeleri gerektiğini söyler.

Üstünlük hissini tehlikesi, kaybolan oğul öyküsünde de ortaya çıkar (Luka 15:11-32). 'İyi oğul' kendisinin üstün olduğunu düşünüyordu ve kaybolan oğulun dönüşünde babasının şenliğine katılmadı. Bu nedenle, babası onu azarladı. Tanrı'nın gözünde gerçek başarıya götüren yol, insanlara hizmet etmeyi arzulamak, onlara tepeden bakmamak ve egemenlik taslamamaktır.

Filipililer 2. bölümdeki harika metinde, kendimizi başkalarından üstün görme eziyetinden bizi özgür kılan anahtar nedir?

Böylece Mesih'ten gelen bir cesaret, sevgiden doğan bir teselli ve Ruh'la bir paydaşlık varsa, yürekte bir sevgi ve sevecenlik varsa, aynı düşüncede, sevgide, ruhta ve amaçta birleşerek sevincimi tamamlayın. Hiçbir şeyi bencil tutkularla ya da boş övünmeyle yapmayın. Her biriniz alçakgönüllülükle öbürünü kendinden üstün sayın. Yalnız kendi yararını değil, başkalarının yararını da gözetin.

Mesih İsa'daki düşünce sizde de olsun. Mesih, Tanrı özüne sahip olduğu halde, Tanrı'ya eşitliği sınımsız sarılacak bir hak saymadı. Ama kul özünü alıp insan benzeşiğinde doğarak ululuğunu bir yana bıraktı. İnsan biçimine bürünmüş olarak ölüme, çarmıh üzerinde ölüme bile boyun eğip kendini alçalttı. Bunun için de Tanrı O'nu pek çok yükseltti ve O'na her adın üstünde olan adı bağışladı.

Öyle ki, İsa'nın adı anıldığında gökteki, yerdeki ve yer altındakilerin hepsi diz çöksün ve her dil, Baba Tanrı'nın yüceltilmesi için İsa Mesih'in Rab olduğunu açıkça söylesin.

(Filipililer 2:1-11)

Kendimizi başkalarından üstün görme eziyetinden özgür olmanın anahtarı, İsa Mesih'in örneğidir.

İsa Mesih'in yüreği oldukça farklıdır. O egemenlik taslamayı değil hizmet etmeyi seçmiştir. Can almayı değil, kendi canını başkaları uğruna vermeyi seçmiştir. İsa Mesih çok pratik şekillerde kendisini alçaltmanın, 'ululuğunu bir yana bırakmanın' (Filipililer 2:7) hatta o günkü en aşağılayıcı idam yöntemi olan çarmıha dahi razı olmanın ne demek olduğunu bizzat göstermiştir.

Mesih'in gerçek takipçisi de aynısını yapar. Üstünlük hissinden hiçbir zevk almaz. Gerçek Mesih takipçisi utançtan ya da başkalarının kendisi hakkında ne düşündüğünden korkmaz, çünkü Tanrı'nın kendisini haklı çıkaracağına ve koruyacağına dair güven duyar.

Sahte üstünlük hissini reddetme duası, bütün katılımcılar tarafından ayakta ve sesli okunmalıdır.

Üstünlüğü Reddetme İlanı ve Duası

Baba, ben harika bir şekilde yaratılmışım, çünkü beni yaratan sensin. Beni sevdiğin ve sana ait olduğumu söylediğin için teşekkür ederim. İsa Mesih'i takip etme ayrıcalığı için sana teşekkür ederim.

Kendimi üstün hissetme arzusu taşıdığım için lütfen beni bağışla. Bu tür arzuları tümüyle reddediyorum ve terk ediyorum. Başkalarından daha iyi olduğumu hissetmenin rahatlığına sığınmayı reddediyorum. Herkes gibi ben de bir günahkârım ve sensiz hiçbir şey başaramam.

Ayrıca üstün bir gruba ya da geçmişe sahip olma duygularından tövbe ediyorum ve bunları reddediyorum. Bütün insanların senin gözünde eşit olduğunu itiraf ediyorum.

İnsanlara küçümseyici sözler söylediğim ve onları reddettiğim için tövbe ediyorum, bütün bu sözler için senin affına sığınıyorum.

İnsanları ırkına, cinsiyetine, zenginliğine ya da eğitimine bakarak değerlendirmeyi reddediyorum.

Senin huzurunda sadece Tanrı'nın lütfuyla durabileceğimizi kabul ediyorum. Kendimi her türlü insan yargısından ayırıyorum ve beni kurtarman için sadece sana umut bağlıyorum.

İslamiyet'in, doğruların üstünlüğüyle ilgili öğretisini, İslamiyet'in insanları başarılı kıldığını ve Müslümanların gayrimüslimlerden daha hayırlı olduğu iddiasını reddediyorum.

Erkeklerin kadınlardan üstün olduğu iddiasını reddediyorum ve terk ediyorum.

Göksel Baba, her türlü sahte üstünlük öğretisine sırtımı çeviriyorum ve bunun yerine sana hizmet etmeyi seçiyorum.

Ya Rab, başkalarının başarılarına sevinmeyi seçiyorum. Başkalarına yönelik her türlü kıskançlığı ve hasedi reddediyorum.

Ya Rab, sende kim olduğuma dair sağlam ve doğru bir değerlendirmede bulunabilmemi sağla. Senin gözüne nasıl görüldüğüme ilişkin bana gerçeği öğret. Beni nasıl bir kişi olarak yarattıysan, o halimden memnun olabilmeme yardımcı ol.

Amin

Bedduadan özgürlük

Bu kısımlarda İslamiyet'in, insanlara beddua etme adetine bakacağız, bu adeti reddedeceğiz ve bize karşı edilen bedduaları iptal edeceğiz.

İslamiyet'te beddua

İmanlılar Bölüm 2'deki kaynakları kullanarak, insanların birçok farklı tutsaklıktan özgür kılınmasına yardımcı olacak dua stratejileri geliştirebilirler. 'Önderler için Rehber' kısmında bu tür dua örnekleri vardır.

Bu kısımda belli bir İslami adeti ele alarak bunu reddetmek için bir dua sunacağız. Bu duaya yer vermemizin nedeni, Müslüman geçmiş olan bir Hristiyan'ın, bana bu adetin geçmişteki dini deneyiminin önemli bir kısmını oluşturduğunu ve ruhsal kudret taşıdığını söylemesiydi.

Kur'an, Mesih'in Tanrılığını kabul eden Hristiyanların lanetlendiğini ileri sürer: "Gelin, çocuklarımızı ve çocuklarınızı, kadınlarımızı ve kadınlarınızı, kendimizi ve kendinizi çağıralım, sonra da Allah'ın lâneti yalancıların üzerine olsun diye dua edelim" (S3:61). Ancak hadislerin, bedduayla ilgili çelişkili açıklamaları vardır. Bir yandan

çeşitli *hadisler* Muhammed'in, Yahudiler'i, Hristiyanlar'ı, karşı cinsi taklit eden erkekler ya da kadınlar da dâhil olmak üzere çeşitli insan gruplarını lanetlediğini bildirir. Öte yandan, lanetin tehlikelerine karşı uyarıda bulunan ve Müslümanların asla diğer Müslümanlar'a beddua etmemesi gerektiğini öne süren *hadisler* de vardır.

Bu çelişkili kayıtlardan ötürü İslam alimleri Müslümanların, insanlara beddua etmelerinin meşru olup olmadığı hakkında farklı fikirler ortaya atmışlardır. Ancak gayrimüslimlere beddua etmek, İslami kültürlerde oldukça yaygındır. Edward Lane 1836'da Mısır'daki okullu çocuklara, Hristiyanlara, Yahudilere ve İslamiyet'i inkâr eden herkese beddua etmenin öğretildiğini yazmıştır.¹⁴

Beddua adeti

Değişik ülkelerden gelen ve geçmişte Müslüman olan kişiler, camide toplu beddua faaliyetine katılmanın adetten olduğunu söylemişlerdir.

Bir arkadaşımız, cami hocasının Cuma namazını kıldırırken yönettiği bu faaliyetlerden birini aktarmıştır. Erkekler 'omuz omuza' vererek saf oluşturmuşlar, imamı tekrarlayarak hep birlikte İslamiyet'in düşmanlarına beddua etmeye başlamışlar. Bu lanetler ritüel bir şekilde yineleniyormuş. Arkadaşım beddua edenlerin duygusal bir zirve yaşadıklarını, nefret ve heyecan hislerinin çok güçlü olduğunu ve yoğun bir ruhsal enerji (bedenlerinden akan bir güç hissi) oluşturduğunu söyledi. Bu adet, babadan oğula geçiyor ve onların arasında bağ oluşturuyormuş. Kendisiyle babası arasında böyle bir bağ kurulduğunu ve hatta onun aracılığıyla da büyükbabası ve atalarıyla bağ kurulduğunu söyledi. Hepsisi de 'omuz omuza' vererek İslamiyet adına insanlara beddua ediyormuş.

Şimdi Hristiyan olan Suudi Arabistan'lı başka bir arkadaşım, oruç tutulan Ramazan ayındaki belli bir günü hevesle beklediğini, o gün binlerce erkeğin Mekke'deki Büyük Cami'de bir araya geldiğini söyledi. Büyük kalabalığın gayrimüslimlere lanetler ettiği o anı heyecanla beklemiş. Beddualara katılırken kendisi de ruhsal "enerjii" hissetmiş. İmam, kâfirlere beddualar yağdırırken gözyaşlarına boğulmuş. Orada bulunan herkes, imamın

---

14. Edward W. Lane, *An Account of the Manners and Customs of the Modern Egyptians*, syf. 276.

beddualarına destek oluşturarak enerjilerini ve nefretlerini birleştirip odaklamış.

Böyle bir adet İsa Mesih'in, bedduayı yasakladığı öğretişine aykırıdır (Luka 6:28). Hristiyanlar, insanlara beddua etmemeyi, bedduaya kutsamayla karşılık vermeyi öğrenirler. Böyle bir adet, ibadet eden kişiyle imam arasında ve birlikte beddua ettiklerinde babayla oğul arasında Tanrı'ya karşıt bir 'can bağı' kurar. Bu beddua deneyimleri, İsa Mesih'i tanımadığı çocukluk günlerinde arkadaşım üzerinde büyük bir etki yaratmış.

'Can bağı' ifadesi ne anlama gelir? Bir kişinin canının başkasına bağlanmış olduğu ve onların birbirinden özgür olmadıkları anlamına gelir. Can bağı, Bölüm 2'de ele almadığımız açık bir kapı ya da dayanaktır. Esasen can bağı, iki kişiyi birbirine bağlayarak ruhsal etkinin birinden diğerine geçmesini sağlar. Bazı can bağları iyidir ve gerçekten de bereket kaynağı olabilirler. Ana babayı çocuklara bağlayan Tanrı yoluna uygun bir can bağı böyle bir bağıdır ama diğerleri kötülük kaynağıdır.

Tanrı yoluna aykırı bir can bağı söz konusu olduğunda, o bağı koparmak önemlidir. Başkalarını bağışlamayan bir kişi, onunla arasındaki Tanrı yoluna aykırı can bağını canlı tutmaktadır.

Can bağları, Tanrı yoluna karşıt olabilir. Ne mutlu ki Hristiyanlar, Tanrı yoluna aykırı can bağlarını koparıp atabilirler. Bölüm 2'de bu süreç tanımlanmıştır: itiraf, reddetme, kırma, kovma ve en sonunda kutsama.

Lanet nasıl kırılır

Bir konferansta ders verirken, genç bir adam bana yaklaşıp yardım istedi. Ailesiyle birlikte Ortadoğu'daki bir ülkeye taşınmışlar ve orada müjdeleme eğitimi alıyormuş. Bununla birlikte, ailesi üst üste kazalar ve hastalıklarla boğuşmaya başlamış. Şartlar o denli zorlaşmış ki pes edip evlerine dönmeyi düşünmüşler. Genç adam evlerinin lanetli olabileceğini düşünmeye başlamış ama ne yapacağını bilememiş. Ona laneti nasıl kıracağını anlattım. O da bu tavsiyemi dikkate alıp evleri için yetkiyle dua etmiş ve bütün lanetleri kırmış. O günden itibaren ailesinin yaşadığı sıkıntılar son bulmuş ve evlerinde huzur içinde oturmaya başlamışlar.

Müslümanlara yönelik ruhsal hizmete katılan birçok kişi, Müslüman geçmişisi olan imanlılar da dâhil olmak üzere Müslümanların beddualarına hedef olmuştur. Bu beddualar Allah'ın adında edilebileceği gibi büyüye de başvurulabilir.

Eğer kendinizin ya da sevdiğiniz birinin lanetlendiğini düşünüyorsanız, laneti kaldırmanın dokuz adımını aşağıda bulabilirsiniz:

- Öncelikle, bütün günahlarınızı itiraf edin, bunlardan tövbe edin ve bütün hayatınızı İsa Mesih'in kaniyla örtün.
- Ardından evinizde bulunan Tanrı yoluna aykırı ve başka gayelere adanmış eşyaları kaldırın.
- Daha sonra kendiniz de dahil olmak üzere gerekçesi ne olursa olsun, bedduayı eden kişiyi affedin.
- İsa Mesih'teki yetkinizi onaylayarak talep edin.
- *"İsa Mesih'in adında bu laneti reddediyorum ve kırıyorum"* diyerek karanlığa ait her şeyin üzerinde İsa'nın mutlak yetkisini ve gücünü talep edin.
- Mesih'in çarmıhta tamamlanan işlerinden ötürü Mesih'te her türlü kötülükten özgür olduğunuzu ilan edin.
- Lanetle ilişkili olan her cene sizi, ailenizi ve evinizi terk etmesini buyurun.
- Bunun ardından kendinizi, ailenizi ve evinizi, duruma uygun Kutsal Kitap ayetleriyle her lanetin karşılığı olan bereketle kutsayın. Örneğin, "Ölmeyecek, yaşayacağım, RAB'bin yaptıklarını duyuracağım" (Mezmun 118:17).
- Sevgisi, kudreti ve lütfu nedeniyle Tanrı'yı övün.

Gerçekle karşılaşma

Aşağıdaki ayete göre, bizler lanetlerden nasıl özgür oluruz?

Tam bir bilgelik ve anlayışla üzerimize yağdırdığı lütfunun zenginliği sayesinde Mesih'in kanı aracılığıyla Mesih'te kurtuluşu, suçlarımızın bağışlanmasına kavuştuk. (Efesliler 1:7)

Bizler Mesih'in kanı sayesinde kurtulduğumuz için lanetlerden özgür oluruz.

Bir Hristiyanın, kötülüğün gücü üzerinde ne gibi bir yetkisi vardır?

“Ben size, yılanları ve akrepleri ayak altında ezmek ve düşmanın bütün gücünü alt etmek için yetki verdim. Hiçbir şey size zarar vermeyecektir.” (Luka 10:19)

Lanetler de dâhil olmak üzere Mesih'te, düşmanın bütün gücü üzerinde yetki sahibi olduğumuzu kabul etmeliyiz.

Aşağıdaki ayete göre İsa Mesih dünyaya neden gelmiştir?

Günah işleyen, İblis'tendir. Çünkü İblis başlangıçtan beri günah işlemektedir. Tanrı'nın Oğlu, İblis'in yaptıklarına son vermek için ortaya çıktı. (1 Yuhanna 3:8)

İsa Mesih bütün lanetler de dâhil olmak üzere Şeytan'ın gücünü, yok etmeye gelmiştir.

İsa'nın çarmıha gerilmesi, Yasanın Tekrarı 21:23'ündeki yasayı nasıl yerine getiriyor?

İbrahim'e sağlanan kutsama Mesih İsa aracılığıyla uluslara sağlansın ve bizler vaat edilen Ruh'u imanla alalım diye, Mesih bizim için lanetlenerek bizi Yasa'nın lanetinden kurtardı. Çünkü, "Ağaç üzerine asılan herkes lanetlidir" diye yazılmıştır. (Galatyalılar 3:13-14)

Yasanın Tekrarı 21:23'e göre, ağaca asılan bir kişi lanetlidir. İsa Mesih çarmıha gerilmekle, bizi lanetlerden özgür kılmak için kendisi lanetli olmuştur. Bizim kutsamaya kavuşmamız için kendisi bizim yerimize laneti üstlenmiştir.

Aşağıdaki ayet, hak edilmemiş lanetle ilgili ne diyor?

Öteye beriye uçuşan serçe ve kırlangıç gibi, hak edilmemiş lanet de tutmaz. (Özdeyişler 26:2)

Bu ayet çarmıhta akıtılan kanın ve özgürlüğün korumasını talep ederek bunu içinde bulunduğumuz duruma uyguladığımızda lanetlerden özgür olduğumuzu ve korunduğumuzu bize hatırlatır.

Aşağıdaki ayet, Mesih'in kanının lanetler üzerindeki gücü hakkında ne diyor?

Herkesin yargıcı olan Tanrı'ya, yetkinliğe erdirilmiş doğru kişilerin ruhlarına, yeni antlaşmanın aracısı olan İsa'ya ve Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşıyan serpmelik kana yaklaştınız. (İbraniler 12:24)

İsa Mesih'in kanı, kardeşi Kayin tarafından katledilen Habil'in kanından daha üstün bir anlam taşımaktadır. Mesih'in kanı, bizi hedef alan lanetlerden de daha üstün bir anlam taşımaktadır.

Luka 6'da ve Elçi Pavlus'un mektuplarında Hristiyanlara verilen olumlu buyruk ve örnek nedir?

"Ama beni dinleyen sizlere şunu söylüyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik yapın, size lanet edenler için iyilik dileyin, size hakaret edenler için dua edin." (Luka 6:27-28)

Size zulmedenler için iyilik dileyin. İyilik dileyin, lanet etmeyin. (Romalılar 12:14)

Kendi ellerimizle çalışıp emek veriyoruz. Bize sövenlere iyilik diliyoruz, zulmedilince sabrediyoruz. (1 Korintliler 4:12)

Hristiyanlar hem dostlarını hem de düşmanları kutsamaya çağrılmaktadır.

Aşağıdaki duanın amacı, beddua faaliyetine katılmanın etkilerinden ve başkalarının ettiği beddualardan özgür olmaktır. Bu dua Bölüm 2'deki ilkeleri uygular.

Beduaları Reddetme İlanı ve Duası

Atalarım, ana babam ve kendim tarafından İslamiyet'in adında insanlara beddua etme günahlarını itiraf ediyorum.

Atalarımı, babamı ve onları bu lanetlere sevk ederek bu günahları işlememe ve hayatımdaki sonuçlarına neden olan herkesi bağışlamayı ve serbest bırakmayı seçiyorum.

Bana ya da aileme beddua eden herkesi bağışlamayı seçiyorum.

Ya Rab, insanlara beddua ettiğim için beni affetmeni diliyorum.

Şimdi senin affını kabul ediyorum.

Ya Rab, senin affını temel alarak ben insanlara beddua ettiğim için kendimi bağışlamayı seçiyorum.

Beddua günahını ve bu günahın yarattığı her laneti reddediyorum.

İnsanlara yönelik nefreti reddediyorum.

Beddua adetinin insanlara karşı uyandırdığı yoğun duyguları reddediyorum.

Hayatımdaki (ve atalarım hayatlarındaki) bu güçleri, İsa Mesih'in çarmıhta sağladığı kurtarıyla kırıyorum.

Ya Rab, benim dâhil olduğum bütün bedduaları kaldırmanı ve lanetlediğim herkesi Tanrı'nın Egemenliğinin bereketleriyle kutsamanı diliyorum.

İsa Mesih'in adında bana karşı okunan bütün bedduaları reddediyorum ve kaldırıyorum.

Her türlü nefret ve lanet ruhunu reddediyorum ve kovuyorum. Hepinize İsa Mesih'in adında beni terk etmenizi buyuruyorum.

Bana ve aileme yönelik bütün lanetler için Tanrı'nın özgürlüğünü kabul ediyorum. Başkalarını kutsamak için esenliği, uysallığı ve yetkiyi kabul ediyorum.

Hayatımın her gününde dudaklarımı, övgü ve bereket sözlerine adıyorum.

İsa Mesih'in adında sağlık, sevinç ve yaşam dahil olmak üzere kendim ve ailem üzerinde Tanrı'nın Egemenliğinin bütün bereketlerini ilan ediyorum.

İnsanlara beddua etmek de dahil olmak üzere İslami adetlerde bana liderlik eden imamlarla ve diğer Müslüman liderlerle aramdaki Tanrı yoluna aykırı bütün ilişkileri, can bağlarını ve bağlantıları itiraf ediyorum ve reddediyorum.

Tanrı yoluna aykırı can bağlarını kurdukları ve devam ettirdikleri için bu liderleri affediyorum.

Tabi olduğum bütün Müslüman liderlerle Tanrı yoluna aykırı bu can bağlarını devam ettirdiğim için kendimi affediyorum.

Ya Rab, bu can bağlarını kurarken ve devam ettirirken işlediğim bütün günahlar için, özellikle de insanlara yönelik nefret ve beddua günahları için beni affetmeni diliyorum.

Şimdi Müslüman liderlerle aramdaki Tanrı yoluna aykırı her türlü can bağı ve bağlantıyı koparıp atıyorum ve kendimi onlardan (ya da isim) ve onları (ad isim) kendimden özgür kılıyorum.

Ya Rab, lütfen zihnimi Tanrı yoluna aykırı her türlü hatıradan temizle, öyle ki kendimi sana özgürce sunayım.

Tanrı yoluna aykırı bu can bağlarını devam ettirmeye çalışan bütün cinleri reddediyorum ve onların her türlü faaliyetini iptal ediyorum. İsa Mesih'in adında hepinize beni terk etmenizi buyuruyorum.

Ben kendimi yalnızca İsa Mesih'e bağlıyorum ve yalnızca O'nu takip etmeyi seçiyorum.

Amin.

8

Özgür bir Kilise

“Bende kalan ve benim kendisinde kaldığım kişi çok meyve verir.”

Yuhanna 15:5

Bu bölüm İslamiyet'ten gelen imanlılar (İGİ) için sağlıklı bir öğrenci yetiştirme yolunu ve sağlıklı bir kilise ortamı oluşturmayı desteklemek için öneriler sunar. Her öğrencinin, Tanrı'nın özel amaçlarına hizmet etmek için hazır ve istekli olması iyidir (2. Timoteos 2:20-21). Ama bunu başarmak için, onların olgunlaşmasını destekleyecek sağlıklı bir kilise ortamı olmalıdır. Bunu nasıl oluşturacağınızı düşünmeden önce, Mesih'e iman edenlerin karşılaştığı üç zorluğu ele alacağız: Mesih'ten ayrılarak İslamiyet'e dönmek, ürünsüz öğrencilik ve sağlıklı kiliseler.

Mesih'i Terk Etmek

Mesih'i takip etmek için İslamiyet'i bırakan bazı insanlar, yeniden İslamiyet'e dönüyor. Bunun birçok nedeni var. Nedenlerden biri, Müslüman ailenin ve arkadaşların, Hristiyanlığa geçen kişiyi reddetmelerinin sonucunda cemiyeti kaybetmenin yarattığı sancıdır. Başka bir neden ise İslamiyet'in, dinden çıkanların önüne koyduğu çok sayıda köstek ve engeldir. Bir diğer neden, direk zulme maruz kalmaktır.

Hristiyanların ve kilisenin yarattığı hayal kırıklığı, başka bir neden oluşturabilir. İslamiyet'i reddetmeye çalışan insanlar, etraflarındaki Hristiyanlar'dan yardım ve rehberlik almaya ihtiyaç duyarlar. Hristiyan topluluğu tarafından tam olarak kabul edilmeyi beklerken reddedilmeyle ve beklenmedik engellerle karşılaşabilirler. Kiliseler tarafından kabul görmeyebilirler. Bunun nedeni zimmilerin, dini terk eden kişilere yardım etmelerine engel olmak için İslamiyet'in yarattığı

korkudur. İslamiyet'i terk eden bir kişiye yardım etmek, Hristiyan toplumunu riske atar çünkü gayrimüslimlere sağlanan 'korumayı' ortadan kaldırır.

Mesih'i kabul eden kişinin Hristiyanlar tarafından reddedilmemesi için kilise *zimmet* antlaşmasını anlamalı; hem antlaşmayı hem de oluşturduğu yükü reddetmelidir. Kiliseler ve bireysel Hristiyanlar, ruhsal yönden *zimmetin* etkisine tutsak kaldıkları sürece, İslamiyet'i terk edenlere yardımcı olmamak için büyük bir ruhsal baskı altında olacaklardır. Bu sorunun çözümü kilisenin *zimmet* sistemine karşı direnmesi, onu reddetmesi ve terk etmesidir.

İnsanların Mesih'i terk etmelerinin başka bir nedeni, İslamiyet'in canları üzerindeki etkisinin devam etmesi, düşüncelerini ve insanlarla ilişkilerini biçimlendirmesidir. Bu nedenle, Hristiyan olarak yaşamaktansa İslamiyet'e dönüş yapmak insanlara daha kolay gelir. Yeni bir ayakkabı denemeye benzer bu: bazen eski ayakkabılar daha uyumludur ve kendinizi daha rahat hissetmenizi sağlar.

Ürünsüz öğrencilik

İkinci bir sorun ürünsüz öğrenciliktir. İslamiyet'ten gelen insanlar, güçlü duygusal ve ruhsal engellerle karşılaşabilir. Bunlar ruhsal gelişimi engeller. Yaygın sorunlar arasında korku, güvensizlik duygusu, para sevgisi, reddedilme hisleri, mağduriyet duygusu, güvenme, insanlara güvensizlik, duygusal acı, cinsel günah, dedikodu ve yalan vardır. Bunların hepsi insanların gelişimini durdurur.

Bu tür sorunların altında İslamiyet'in kontrolcü etkisi vardır. Örneğin İslamiyet'te, başkalarından üstün olma vurgusu vardır ve Müslümanların gayrimüslimlerden üstün oldukları düşünülür. Üstünlük kültüründe insanların, kendilerini başkalarından daha iyi görmeleri rahatlık hissi verir. Bu durum kilisede rekabete yol açar. Örneğin bir kişi önderliğe atandığı zaman diğerleri, kendileri atanmadığı için gücenirler. Üstün olma hissi, dedikodu kültürünü de besler ve bu durum diğer insanları aşağıya çekmenin yolunu açar. Başka bir sorun, güceniklik ruhudur. Bu ruhu güçlendiren, Muhammed'in reddedilme karşısındaki tepkisidir.

Iraklı genç bir adam, Hristiyanlığı benimsedi ve Kanada'ya iltica başvurusunda bulundu. Kiliselere katılmaya çalışıyor ama her gittiği yeni kilisede gücenecek bir şey buluyor, kiliseye gelenleri

ikiyüzlülükle suçluyordu. Bu adam kendisini tecrit ederek çok yalnız bir hayat sürmeyi seçti. Kendisi hala Hristiyan'dı ama Hristiyan toplumdaki tümüyle kopmuştu. Mesih'in öğrencisi olarak gelişimi de tamamen durmuştu ve iman hayatında olgunluk gösteremedi. Bu nedenle Mesih'te ürün veremedi.

Sağlıksız kiliseler

Yeni imanlıların önündeki en büyük sınavlardan biri, sağlıklı bir kilise bulmaktır. Kiliseler doğru kişiler için bir sayfiye yeri değil, günahkârlar için bir hastanedir. En azından, bunun böyle olması gerekir. Günahkârlar kiliseye aittir ama insanlar tıpkı bir hastanede hastalığa yakalanabileceği gibi, kilise üyeleri de iman hayatında olgunlaşmadıkları sürece, günahları ve sorunları giderek büyür ve bütün topluluğa zarar verecek hale gelir. Bu durum kiliseleri parçalar ve çökmesine neden olur. Sağlıksız Hristiyanlar nasıl sağlıksız kiliseler oluşturuyorsa, sağlıksız kiliseler de üyelerin sağlıklı olgunluğa kavuşmalarını zorlaştırır.

Eğer kilise üyeleri oturup pastör hakkında dedikodu yapıyorlarsa sonunda pastöre hasar verecekler ya da pastörsüz kalacaklardır. Bunun acısını herkes çekecektir. Kilise topluluğunda bölünmeler ve ayrılıklar patlak verecek, böyle bir kilisede pek az kişi önderlik yapmak isteyecektir. Başka bir örnek, kilise üyelerinin rekabetçi kafa yapısı, başkalarından üstün olma arzusudur. Bu da aynı şehirdeki kiliselerin birbirlerini yargılamasıyla sonuçlanacak, her kilise kendisini en iyi kilise olarak görecektir. Bu kiliseler birlikte çalışmanın muazzam bereketini yaşamak yerine birbirlerini Müjde'de emektaş olarak değil tehdit olarak görecektir.

Özgür kalma ihtiyacı

2. bölümde Şeytan'ın suçlayıcı olduğunu, en büyük stratejisinin de imanlıları suçlamak olduğunu belirtmiştik. Onları suçlayabilmek için onlara karşı 'yasal haklardan' istifade edecektir. Bu haklar itiraf edilmeyen günahlar, bağışlamama, bizi bağlayan sözler (yeminler, antlar, antlaşmalar), can yaraları ve soyacağından gelen lanetlerdir. Mesih'in öğrencileri, özgür olmak için bu 'yasal hakları' iptal etmeli, açık kapıları kapatmalıdır.

İsa Mesih, Matta 12:43-45'te kötü bir ruhun kişiden çıktıktan sonra tekrar o kişiye dönebileceğine dair bir benzetme anlatır. Hatta kötü ruh kendisinden beter yedi ruh daha çağırıp o kişinin durumunu eskisinden de korkunç bir hale getirecektir. İsa'nın kullandığı benzetme, boşaltılan, süpürülen ve yeniden işgal edilmeye hazırlanan bir evdir. Peki ruhlar bu evi nasıl yeniden işgal edecektir? Öncelikle, bir kapının açık bırakılmış olması, ikinci olarak da evin boş olması gerekir (Matta 12:44).

Burada iki sorun var:

1. Bir kapı açık bırakılmıştır.
2. Ev boş durumdadır.

Sağlıklı bir kilise oluşturmak için sağlıklı Hristiyanlar gerekir. Sağlıklı bir Hristiyan, özgürdür. Şeytan'ın kullanmak isteyeceği bütün açık kapıları kapatmalı, kovulan kötülüğün yerini iyi şeylerle doldurmalıdır.

Bütün kapılar kapatılmalıdır. Her biri! Ruhsal özgürlüğün önemli bir gereği, sadece tek bir kapıyı kapatmakla yetinmemektir. Hepsinin kapatılması gerekir. Evin arka kapısına en sağlam kilitleri takıp ön kapıyı ardına kadar açık bırakmanın hiçbir yararı yoktur. Şeytan'ın bir kişiye karşı kullandığı yasal hakkı iptal edersek ama diğer haklarla ilgilenmezsek, o kişi henüz özgür değil demektir.

Özgür olmak bir şeydir, özgür kalmak başka bir şeydir. Kapıları kapatmakla eşit derecede önemli olan diğer bir şey evi boş bırakmayıp doldurmaktır. Bunu yapmanın yolu, Kutsal Ruh'la dolmak için dua etmektir. Aynı zamanda Tanrı yoluna yaraşan bir hayat sürmek, canımızı iyi şeylerle doldurmaktır.

Bir kişinin tutsaklığının inandığı ve söylediği yalanlar olduğunu varsayalım. Kişinin bu yalanları reddetmesi ve buna ek olarak gerçeği kucaklayarak onun üzerinde derin düşünmesi, gerçekten zevk alması gerekir. O halde yalanlar dışarı atılmalı, gerçekler içeri alınmalıdır!

Farklı bir durum düşünün: Bir kişi nefret cininin etkisi altındadır, kötü eylemlerde bulunmakta, insanlara nefretle beddualar etmektedir. Nefret cini kovulduktan sonra kişinin yalnızca nefreti reddetmekle ve terk etmekle yetinmeyip insanları sevmeye ve onlara hayırduaları etmeye dayalı bir hayat tarzı kurması gerekir. İnsanları yıkmak yerine onları geliştirmeye yönelmelidir. Bunun için

alışkanlıklarını ve düşünce yapılarını değiştirmesi gerekecektir. Kilise topluluğunun, kişilerin özgür kalmalarına yardımcı olmakta temel bir rolü vardır. Kişilerin canlarını yenileyebilir, onları yeniden inşa edebilir ve değişmiş hayatlar sürmelerine yardımcı olabilir.

Elçi Pavlus bu süreçten mektuplarında sık sık söz eder. İmanlıların sevgide ve gerçekte gelişmeleri için sürekli dua etmekte ve gayret göstermektedir. İmanlıların bir zamanlar hangi durumda olduklarını daima hatırlamakta, onlara da bunu hatırlatmakta ve gelişmeleri için onları teşvik etmektedir.

Çünkü bir zamanlar biz de anlayışsız, söz dinlemez, kolay aldanan, türlü arzulara ve zevklere köle olan, kötülük ve kıskançlık içinde yaşayan, nefret edilen ve birbirimizden nefret eden kişilerdik. (Titus 3:3)

Ancak Mesih'in öğrencileri artık böyle yaşamak zorunda değildir. Bizler değiştirildik. Kusursuz olan ve Şeytan'a hiçbir yasal hak vermeyen İsa'ya daha çok benzer olmak üzere değiştirilmeye devam ediyoruz. Elçi Pavlus, Filipililere böyle yazmıştır:

Duam şu ki, sevginiz, bilgi ve her tür sezgiyle durmadan artsın. Öyle ki, üstün değerleri ayırt edebilesiniz ve böylece Tanrı'nın yüceltilip övülmesi için İsa Mesih aracılığıyla gelen doğruluk meyvesiyle dolarak Mesih'in gününde saf ve kusursuz olasınız. (Filipililer 1:9-11)

Sevgide ve bilgelikte gelişen, pak ve lekesiz bir hayat süren, Tanrı'yı yüceltecek ürünler veren bir öğrenciyi tanımlayan harika bir resim! Böyle bir kişi, sadece özgür kılınmakla kalmamıştır. Evini tehlikeli bir şekilde boş bırakmak yerine İsa Mesih'e ait iyi şeylerle doldurmaktadır.

Kilisenin ve pastörün önemli bir rolü, öğrencilerin böyle yaşamalarına, Şeytan'a bütün kapıları kapatmalarına ve Mesih'e ait iyiliklerle dolup taşmalarına yardımcı olmaktır.

Öğrenci yetiştirmek büyük bir çağrıdır ve bu konuda öğrenecek çok şey vardır. Biz burada, İslamiyet'in tutsaklığından özgür kalan öğrencilerin sağlıklı gelişimini nasıl destekleyebileceğimizi ele alacağız.

Şifa ve özgürlük

Biz bütün kapıları kapatmamız ve bütün dayanakları ortadan kaldırmamız gerektiğini vurgulamıştık. Bunlar İslamiyet'in direk etkisinden ötürü bir öğrencinin yaşamında yer etmiş olabilir. Burada sağlanan dua kaynakları, İslamiyet kapısının kapanmasını sağlayacaktır.

Bununla birlikte, Mesih'in öğrencilerinin hayatında, direk olarak İslamiyet'ten gelmeyen başka tutsaklıklar bulunabilir. Bunlar, 2. Bölümde açıklanan alanlardan herhangi biri nedeniyle olabilir: itiraf edilmeyen günah, bağışlamamak, can yaraları, sözler ve adetler, yalanlar, soyacağından gelen lanetler. Önceden Müslüman olan bazı kişilerin hayatlarında, aşağıdaki nedenlerin hasar verici etkilerini görmek mümkündür:

- İnsanları bağışlamamak
- tacizci babalar
- ailenin dağılması (boşanma, çok eşlilik)
- uyuşturucu bağımlılığı
- okült ve büyücülük
- cinsel travma (saldırı, tecavüz, akraba ile cinsel ilişki)
- şiddet
- soyacağından gelen lanetler
- öfke
- reddedilme ve kendini reddetme
- kadınların erkeklere yönelik nefreti ve güvensizliği
- erkeklerin kadınları hor görmesi

Bu alanların çoğu, İslamiyet'in kültür ve aile hayatı üzerindeki etkisiyle ağırlık kazanabilir. Ancak insanların, hayat boyu biriktirdikleri ruhsal yükleri de vardır. Hristiyan olgunluğuna erişmek için, sadece İslamiyet'ten değil, bunlardan da özgür kılınmamız gerekir.

Genç bir adam, bir aile şartından ötürü ciddi mide sorunları çekiyordu. Akrabalarının çoğu mide kanserinden ölüp gitmişti. İran'daki ve Avustralya'daki doktorlar, sürekli ilaç kullandığı için kansere yol açacak bir durumu olduğunu söylediler. Genç adam bu durumun, ailesindeki bir lanetten kaynaklanabileceğini seziyordu. Soyacağından gelen bu laneti reddederek gücünü kırdı ve kendisini yeniden Tanrı'ya adadı. Sonuç olarak tamamen şifa buldu ve bütün ilaçlardan kurtuldu. Bu olayın dikkat çekici yönü, genç adamın aynı zamanda kolayca strese girme ve kaygıya kapılma eğiliminden de özgür olmasıydı. Çok daha sakin bir ruh haline kavuşarak hayatındaki şartlar için Tanrı'ya daha çok güvenmeye başladı. Bu şifa ve özgürlük, pastörlüğün streslerine göğüs germeye hazırlanabilmesi için ciddi bir adım oldu.

Sağlıklı bir kiliseye sahip olmak için *bütün* açık kapıları kapatan ve *bütün* dayanakları ortadan kaldıran bir ruhsal hizmet yapısı olmalıdır. Bunlar, imanlılara sunulan pastörlük hizmetinin normal bir parçası olmalıdır.

Boşluklara Öğretiş Vermek

Eski ve harap bir ev hayal edin. Çatısı akıyor ve çatlaklarından gökyüzü görünüyor. Bir zamanlar cam olan pencereler kırılmış ve aralarından rüzgâr giriyor. Kapılar menteşelerinden çıkmış, yerde duruyor. İçeride duvarlar parçalanmış, delikler açılmış. Zemin çürümüş. Temeller çatlamış ve çökmüş. Üstelik evsiz insanlar evi işgal etmiş. İçinde bulunmamaları gereken evi mahvediyorlarmış.

Evi onarmak için yapılması gereken çok şey var. Öncelikle evin güvenli olması gerekiyor: çatı onarılmalı, yeni pencereler takılmalı, kapılar sağlamlanıp kilitlenmelidir. Böylelikle eve yabancıların girmesi önlenmiş olacaktır. Özgürlük hizmetinin ilk adımı budur: bütün kapıları kapatın. İlk yapılması gereken şey budur; çünkü eğer kapılar kapanmamışsa, işgalciler (cinler) açık kapılardan içeri dalacaktır.

Evin güvenliği sağlandıktan sonra diğer işler başlayabilir: temellerin güçlendirilmesi, duvarların onarılması, evin güzelleştirilip konfora kavuşturulması gereklidir.

Müslümanlar İsa Mesih'i kabul ettikleri zaman İslamiyet'in ve İslam kültürünün neden olduğu can zedeleriyle birlikte gelirler. Bunların iyileşmesi gereklidir.

İmanlı kişinin canı bir kovaya benzer. İçinde bulunması gereken şey pak ve tatlı sudur: İsa Mesih'ten kaynaklanan yaşam suyuyla dolup taşmalıdır. Bizim hayatımız böyle olmalıdır. Ancak eğer kovada bir delik ya da oluk varsa – yani karakterimizde bir kusur varsa – kovanın fazla su tutması mümkün değildir. Kova yalnızca en dipteki deliğe kadar su tutacaktır. Bu kovanın daha çok su tutması için deliklerin tıkanması gerekir.

İslamiyet'in kök saldıği her yerde insanların can hasarları benzer niteliktedir. Don Little'm işaret ettiği gibi, "İslamiyet'in değişik şartlardaki etkisi, Mesih için yaşamak isteyenlerde benzer engeller yaratıyor."¹⁵

Bunu anlamanın başka bir yolu, kötü bir kaza geçiren ve iyileşmesi uzun süren bir kişiyi düşünmektir. Normal olarak kullanılmayan kasları zayıflayacak ve hatta erimeye başlayacaktır. Bu kişinin tamamen iyileşmesi için zayıf kasları çok belirli hareketlerle çalıştırması (fizyoterapi) gerekecektir. Bu hareketler uzun sürebilir ve acı verici olabilir ama bunlar esasen bedeninin normal işlevine kavuşmasını sağlayacaktır.

Aynı şekilde kilisenin, Müslüman geçmişi olan imanlıların hasarlarını dikkate alan titiz ve sistemli bir öğretim programı uygulaması gerekir. Biz buna "Boşluklara öğretim vermek" diyoruz. Kutsal Kitap gerçeği, daha önce yalanların egemen olduğu alanlara uygulanmalıdır ve gerçeğin uygulanması gereken çok sayıda değişik alan vardır.

Muhammed'in vurgularından biri, bir insanın diğerinden daha üstün olduğudur. Örneğin Müslümanların, gayrimüslimlerden daha üstün olduğunu öne sürmüştür. Diğer insanlardan alt ya da aşağı seviyede olmanın utanç verici olduğunu düşünüyordu. İslami toplumlarda diğer insanlardan daha iyi olma arzusu, kültürel ve duygusal dünya görüşünün bir parçasıdır. Bir Hristiyan, İran kültüründe birisi sokakta düşerse ya da sınavda başarısız olursa diğer insanların mutlu olduklarını söylemişti. Düşen ya da başarısızlığa uğrayan kişinin

---

15. Don Little, *Effective Discipling in Muslim Communities*, syf. 170.

yerinde kendileri olmadığı için mutlu oluyorlar, kendilerini onlardan üstün hissediyorlardı.

İnsana bu şekilde değer vermek, kiliselerde birçok sorun doğurabilir. Örneğin bir kilisedeki insanlar, kendi kiliselerinin diğer kiliselerden daha üstün olduğunu iddia edebilir. Bu tutum güceniklik doğurur, böylece bir bölgedeki kiliseler birlikte çalışmaya yanaşmayabilir. Bu tutumun hâkim olduğu yerde, bir kişi önderlik rolüne atandığında başka bir kişi reddedilmiş hissedip kıskançlığa kapılabilir. “Neden beni seçmediler ki? Beni yeterince iyi görmüyorlar mı?” gibi sorular sormalarına neden olabilir. Bu sorun öyle kötü bir hale gelebilir ki insanlar, kilisedekiler tarafından saldırıya uğrama ya da eleştirilme korkusuyla önderlik rolünü reddedebilir.

Bu tutum hâkim olduğu zaman insanlar, alçakgönüllü bir yürekle kilisenin yaşamını geliştirebilecek yapıcı yorumlarda bulunmaktan kaçınırlar. Kendileri birer uzmanmış edasıyla, gururla konuşurlar ve diğer insanları duyarsız bir şekilde düzeltirler.

Böyle bir tutum dedikoduyu da fitiller çünkü insanlar başkalarını alaşağı etmekten zevk alırlar.

Bu derin sorunu çözmek için insanlarda hizmetkâr bir yürek oluşması temeldir. İnsanlar, İsa Mesih’in neden öğrencilerin ayaklarını yıkadığını ve onlara da aynısını yapmalarını buyurduğunu öğrenmelidir. Ayrıca başkalarının kendileri hakkında neler söylediğini ya da düşündüğünü değil, Mesih’teki kimliklerini bulmayı öğrenmelidirler. Zayıflıklarına ‘sevinmeleri’ ve bunlarla ‘övünmeleri’ gerektiğini öğrenmelidirler (2. Korintliler 12:9-10). İmanlılara sevgiyle gerçeği nasıl söyleyecekleri öğretilmelidir. Dedikodunun yıkıcı etkilerini, bir kardeş hakkında şikâyet olduğu zaman nasıl karşılık vereceklerini öğrenmelidirler.

İslamiyet’ten Mesih’e gelen insanlarla ilgili başka bir sorun, doğruyu söylemeyi öğrenmek olabilir. İslami kültürlerde insanlar, utançtan kaçınmak için genellikle açık ve şeffaf olmamak üzere eğitilirler. Örneğin, kilisedeki bir Hristiyanı gördüğünüzde ve sıkıntıda olduğunu sezdiğinizde, “Nasılsın? İyi misin?” diye sorarsınız. Gerçekten de bir sorun vardır ve kişi kendini iyi hissetmemektedir ama, “İyiyim, teşekkürler. Her şey yolunda” diye karşılık verir. Böylelikle, maskelerini çıkarmazlar. İslamiyet’i terk eden kişilerde yaygın olan bir sorun, sorunları saklama eğilimidir. Şeytan,

öğrencilerin gelişimini durdurmak ve yardım istemelerine engel olmak için bunu kullanır.

Bu sorunla başa çıkmak için öğrencilere tekrar ve tekrar birbirimize gerçeği söylemenin önemi öğretilmelidir. Ayrıca bunun kişisel gelişim ve özgürlük için neden çok önemli olduğu anlatılmalıdır.

İslami kültürlerin diğer alanlarında da 'Boşluklara öğretiş vermek' gereklidir:

- başışlamanın gerekliliğini ve bunun nasıl uygulanacağını bilmek.
- reddedilme ve gücenme hislerine kolayca kapılma eğiliminin üstesinden gelmek.
- insanlarla güven oluşturan bir hizmet yolunu öğrenmek.
- büyücülük adetlerini reddetmek
- kadınların ve erkeklerin birbirlerine saygı duymayı, ilişkilerinde gururdan yoksun, alçakgönüllü ve sevecen bir şekilde doğruyu söylemeyi öğrenmeleri
- ana babaların çocuklarına beddua etmek yerine onları kutsamayı öğrenmeleri.

(İslamiyet'in ve Muhammed'i örnek almanın yarattığı sorunların listesi için 4. Bölümün sonuna bakınız.)

"Boşluklara öğretiş vermenin", sistemli ve kapsamlı olması gerektiğini vurgulamak çok önemlidir. İnsanların duygusal ve ilahiyat açısından sağlıklı bir dünya görüşüne sahip olmaları için bu sorunlar derinlemesine ele alınmalıdır.

Bu kısımlarda, imanlıları ve önderleri nasıl biçimlendireceğimiz konusuna değineceğiz.

İyi başlayın

Don Little, Kuzey Afrika'daki Müslümanlar arasında çalışan iki müjdeciyi karşılaştırır. İkisi de orada yıllarca emek vermiştir.¹⁶

---

16. Don Little, *Effective Discipling in Muslim Communities*, syf. 26-27.

Steve Müslümanları kolaylıkla Mesih'e yönlendirmekte, hatta bunu bazen onlarla ilk sohbet sırasında yapmaktadır. Ancak Mesih'e iman eden bu kişilerin hepsi, genellikle bu karardan birkaç hafta içinde Mesih'ten uzaklaşmaktadır. Mesih'te bir yılı geçkin kalanların sayısı çok azdır. Steve'in tekniği, insanları Mesih'teki imana hızlıca yönlendirmek, gelişmeleri ve Hristiyan inancı hakkında öğrenmeleri için onları Kutsal Ruh'a teslim etmektir.

Cheri'nin yaklaşımı ve başarı oranı ise bunun tam tersidir. İnsanları Mesih'e yönlendirmesi bir hayli zaman almakta, hatta bazen yıllarca sürmektedir. Müjdelediği kadınlar, Mesih'e tümüyle teslim olmanın anlamını iyice kavradıktan sonra onları öğrenciliğe kabul etmektedir. Kadınların zulüm görecekları ve hatta kocaları tarafından boşanabilecekleri olasılığını dahi onlara açıklamaktadır. Cheri'nin Mesih'e yönlendirdiği her kadın, kendisi Kuzey Afrika'dan kovulduktan sonra bile güçlü ve adanmış birer imanlı olarak yoluna devam etmektedir.

Müslümanları Mesih'e yönlendirmenin ve öğrenci olarak yetiştirmenin başlangıcı tam kapsamlı olmalıdır. Bölüm 5'te Mesih'i takip etmenin altı adımını hatırlayın.

1. İki itiraf:
  - Ben günahkârım ve kendimi kurtaramam.
  - Günahlarımı kaldırmak amacıyla canını vermek için Oğlu İsa'yı gönderen tek Yaratıcı Tanrı vardır.
2. Günahlarımdan ve kötü olan her şeyden tövbe ederek bunları terk ediyorum.
3. Bağışlanmayı, özgürlüğü, sonsuz yaşamı ve Kutsal Ruh'u diliyorum.
4. İsa Mesih'e hayatımın Rab'bi olarak kendimi teslim ediyorum.
5. Hayatımı İsa Mesih'e hizmet etmeye adıyorum ve bunun sözünü veriyorum.
6. İsa Mesih'teki kimliğimi ilan ediyorum.

Steve yeni imanlıları ilk iki adımdan ve belki 3. adımdan geçiriyor ama 4'ten 6'ya kadar olan adımları ihmal ediyordu. Teslimiyetimizi

Mesih'e aktarmak, İslamiyet bağlarının koparılmasını ve bunların tam olarak İsa Mesih'e sunulmasını gerektiriyor (4. Adım). Adanma ve söz verme aşaması (5. Adım) ise zulüm gerçeğini kabullenmeyi ve Kutsal Kitap ahlakının anlaşılmasını gerektiriyor. Kendinizi adamak için nasıl bir hayata adanacağınızı bilmelisiniz. Yeni bir kimliğin ilanı (6. Adım), Allah'a teslim olmak yerine Hristiyan kimliğinin ve İsa Mesih aracılığıyla Tanrı'nın çocuğu olmanın anlaşılmasını gerektiriyor. Ayrıca *ümmetteki* eski kimliğinizi kaybetmek ve hatta dostlarınız ve aileniz tarafından reddedilmek de bilinmesi gereken olasılıklardır.

Bunlara ek olarak 3. Adım, Mesih'te özgür olmanın, insanları bağışlamanın ve Kutsal Ruh'taki yaşamın ne demek olduğuna dair olgun bir anlayış gerektirir.

Bu adımlara gerçek anlamda derin bir adanmışlık için öğrencilik sürecine ilişkin tam bir anlayış zorunludur. Bu süreç aracılığıyla kişi, İslami bakışı dikkatli ve düşünceli bir şekilde terk ederek onun yerine Kutsal Kitap bakışını yerleştirmeyi öğrenebilir.

Bir kişi İsa Mesih'e döndüğü ve O'nu takip etmeye kendisini adadığı zaman, esasen Şeytan'a karşı savaş ilan etmektedir. Şeytan'ın haklarını yağmalama ve hayatındaki bütün hakları İsa Mesih'e teslim etme kararı vermektedir. Bu karar basit ve yüzeysel bir karar değildir. Kişinin tüm anlayışını ve iradesini gerektirmektedir.

Bu nedenlerle müjdenin hizmetkârları, İsa Mesih'i takip etmeleri ve vaftiz olmaları için insanları yönlendirirken ağır davranmalıdır. İnsanlar bunların kendileri ve sevdikleri için ne anlama geldiğini tümüyle kavramalıdır.

Ayrıca Bölüm 5'te yer alan '*Kelime-i Şehadeti Reddetme ve Gücünü Kıрма Duası ve İlanını*' tam bir anlayış ve adanmışlıkla okumadan önce kimsenin vaftiz edilmesini önermem. Okuma eylemi, ilanın anlamı öğretildikten sonra gerçekleşmelidir. Bunun vaftizden bir süre önce yapılması gerekir. Vaftiz töreni sırasında yine bir reddetme duası edilebilir. Bu reddetme kişinin, kendisini 4. Adıma tam olarak adamasına izin verir. Böylelikle İslamiyet'in kişinin hayatındaki bütün talepleri reddedilir ve teslimiyet Rab İsa Mesih'e aktarılır.

Gelişen önderlere mentorluk yapın.

Günümüz dünyasında İslamiyet'ten gelen imanlıların yüzleştiği en büyük ihtiyaçlardan biri, kendileri de İslamiyet'ten gelen olgun pastörlerdir. İnsanların olgunluğa ve özgürlüğe doğru ilerlediği sağlıklı bir kilise için sağlıklı önderler şarttır. İslamiyet'ten gelen ve sağlıklı kiliselere önderlik edecek kişilerin yetişmesi için büyük emek verilmelidir. Yıllarca sürececek bir ilgi ve destek emeği olacaktır bu.

Potansiyel önderlere emek vermeden önce onları bulmalısınız! Bunun anahtar ilkesi, insanları önderlik için yetiştirirken acele etmeyin. Eğer hızlı hareket ederseniz, daha sonra daha iyi birisi çıktığı zaman pişman olabilirsiniz. İslamiyet'ten gelen kişiler reddedilme ve rekabet gibi şeylerle mücadele edebilir: Bu nedenle, bir önderi yetiştirmeden önce aşağıdakileri dikkate alın:

- çağrılmaya hazır olsunlar.
- önderlik rolünü üstlenecek alçakgönüllülüğe sahip olsunlar.
- öğretilbilir olsunlar
- kaçınılmaz eleştiriyle baş edebilmek için dayanıklı olsunlar.

Eğer İslami geçmişiniz varsa ve bir kiliseye önderlik etmeye çağrıldığınızı hissediyorsanız, hazırlanmak için en hızlı ve en kolay yolu seçmeyin. Alçakgönüllü bir tutumla hazırlanmanın vakit alacağını kabullenin. Eğitime tabi olmaya razı olun. Sabırlı olun. Öğretilbilir olun.

İslamiyet'ten gelen önderler, çok hızlı yetiştirildikleri takdirde kibirlenebilir ve alçakgönüllülüğü öğrenemeyebilir. Bilmeleri gereken her şeyi bildiklerini, eğitime ve biçimlenmeye gerek duymadıklarını sanabilirler. Potansiyel önderlere ilk başta kısa görevler vermek, onları deneyip sınamak bilgece olur. Onlar, çağrılarını topluluğun gözünde bu şekilde kanıtladıktan sonra daha kalıcı önderliğe doğru ağır ağır ilerlesinler. Eğer topluluğun gözünde çağrılarını ve uygunluklarını kanıtlama fırsatı verilmeden alalecele önderliğe getirirlerse, reddedilmeyle baş etmeye hazır olmadan önce reddedilebilirler ve bu da onların biçimlenmesine hasar verebilir.

Sağlıklı önderleri yetiştirmek son derece zaman alır ve olgun önderleri yetiştirmek için uzun süreli bir bakış açısı gerekir. Önderlik

potansiyeli taşıyan yeni bir imanlının Hristiyan olgunluğuna erişmesi yıllar alacaktır. İslamiyet'ten gelen insanlar için öğrenecek çok şey vardır, çünkü hayatla ve ilişkilerle ilgili düşünme ve hissetme kalıplarının tümünden yeniden inşa edilmesi gerekecektir.

Önderleri olgunlaştırmak için 12 anahtar:

1. Yetişen kişi, eğitimle düzenli olarak en az haftada bir kez görüşmelidir.
2. Yetişen önderlere ilahiyata dayalı düşünmeyi, hayat deneyimlerini imanla birleştirmeyi öğretin. Bunu yapmanın yolu, iman ve Kutsal Kitap kaynaklarını günlük yaşama ve hizmetin pratik güçlüklerine uygulamayı öğrenmektir. İlahiyata dayalı düşünen bir kişinin karakteri gerçeğe ifşa olacak, İsa Mesih'in örneğine giderek daha çok benzer olacaktır.
3. Eğitim şeffalık ve dürüstlük içinde gerçekleşmelidir: Bu konuda yüksek beklentileriniz olsun. Eğer yetiştirilen kişi, bir maske takıyorsa, olgunlaşan tek şey o maske olacaktır. Bir gün gerçek kişi odadan çıkıp gidebilir ve maskeyi geride bırakabilir. O zaman zannettiğiniz gibi bir kişi olmadığını keşfedeceksiniz.

Ayrıca mentorluk yapan kişi, şeffaflığın ne demek olduğunu kendisi örnekliyorsa, potansiyel önderin de mücadeleleri hakkında açık davranmasını bekleyebilir.

İslamiyet'ten gelen kişilerin oluşturduğu bir kilise için potansiyel önderler yetiştiriyordum. İlk toplantıda onlara şöyle sordum: "Hiç sorunlarınız var mı?"

"Hayır" dediler.

Ertesi hafta yine buluştuk ve tekrar sordum: "Hiç sorunlarınız var mı?"

Yine "hayır" cevabı geldi.

Üçüncü hafta bir kez daha sordum, "Hiç sorunlarınız var mı?"

Yanıt yine hayırdı.

Ben de şöyle dedim: “Bunu duyduğuma çok üzıldüm. Ya sorunlarınız var ve bunu bilmiyorsunuz ya da sorunlarınız var ve bana söylemiyorsunuz. Bunların ikisi de iyi değil. Peki hangisi doğru?”

O zaman çift açılmaya başladı: Sorunları vardı, ama İslami kültür onlara, zayıflıklarını ve zorluklarını başkalarına açmanın utanç verici olduğunu öğretmişti. Bununla birlikte, onlar o günden başlayarak yüzleştikleri zorlukları ve sıkıntıları paylaştıkça ilişkimiz değişim geçirmeye başladı. Ben de o noktadan itibaren onlara yardımcı olabildim. Bu süreçte aramızda güven oluştu ve onlar Hristiyan olgunluğuna doğru hızlı adımlarla yol aldılar.

4. Hem potansiyel önder hem de eğitmen, uğraşılması gereken sorunları etkin ve kasıtlı bir şekilde gündeme getirmelidir. Yetiştirilen kişiye, sorunları kasıtlı bir şekilde fark ederek toplantınıza getirmesi için teşvik edin.
5. Yetiştirilen kişi, topluluğun hayatıyla ilgili anahtar sorunlarla ve kararlarla baş etmeyi mentorla birlikte öğrenmelidir. Böyle yetiştirilen bir önder, pastörlük hizmetinin çetin sorunlarıyla Tanrı yoluna ve Kutsal Kitap’a uygun bir şekilde baş edebilir.
6. Bir kişiyi önder olarak yetiştirirken onun özgürlük içinde yürümesine yardımcı olun. Hemen herkes hizmet eğitiminin bir parçası olarak bir şeylerden özgür kılınmalıdır. Eğer tutsaklıklar ele alınmazsa ve yaralar iyileşmezse, özgürlük ve şifa yoksunluğu kişinin gelecekteki ürünlerini sınırlandıracaktır. Eğer kişisel özgürlüğün kısıtlı olduğu bir alana gelerseniz, Mesih’te sahip olduğumuz kaynakları söz konusu alana uygulayın. Bunlar 2. bölümde tanımlanıyor. Ayrıca özgürleşme sürecinde olan bir kişi, başkalarının özgürleşmesine nasıl yardımcı olabileceğini daha iyi anlayacaktır.
7. İslamiyet’ten gelen önder adayına kendi hayatına özen göstermeyi öğretin. Önder adayının kendi canına ve ailesine özen göstermesinin büyük bir öncelik olduğunu öğrenmesi önemlidir. Bu zorlu ruhsal hizmette çok çetin sıkıntılar vardır ama eğer pastör kendi canına ve ailesine özen

göstermezse, hizmeti fazla uzun sürmeyecektir. Kendi canına ve ailesine gerekli özeni göstermeyen bir pastöre güven olmaz. İnsanlar, “Kendi ailesine bakmayan adam kiliseye nasıl bakacak?” diye soracaklardır.

8. Eğer yetiştirdiğiniz önderler bir çiftse, birbirini kontrol etmeye ve baskın çıkmaya değil de hizmetkâr bir yürekle karşılıklı sevgi ve saygıya dayalı Hristiyan evliliğinin ne demek olduğunu anlamak ve bu anlayışı geliştirmek için desteğe ihtiyaçları olacaktır.
9. Ruhsal hizmette öz farkındalığın önemini vurgulamak gerekir. İnsanlar rekabetçi, şeffaflıktan yoksun ve üstünlük taslayan kişiler oldukları zaman gerçek hallerinin farkında olmayacaklardır. İslamiyet’in verdiği hasar kısmen böyle bir şey olabilir. Yetiştirilen kişi, olgunlaşmak için kendisiyle ilgili yorumlara ve eleştirilere kıymetli bir armağan ve kaynak olarak değer vermeyi öğrenmelidir. Savunmacı olmamayı, kendini tehdit altında hissederek gücenikliğe ya da reddedilme duygularına kapılmamayı adet edinmelidir. Aynı zamanda mentorun, yorumlara ve eleştirilere karşı açık ve kabullenici bir tutumla örnek oluşturması gerekir. Eğer yetiştirilen kişiler, mentorun eleştiriyi kabul edebildiğini görürlerse, kendileri de bunu daha iyi yapmayı başaracaklardır.
10. Hayal kırıklıklarına Tanrı yoluna uygun bir şekilde göğüs germeleri ve dayanıklı olmaları için yetiştirilen kişiye yardımcı olun. İslamiyet’ten gelen önder adayını, başkaları tarafından hayal kırıklığına uğradığında ya da hayat şartlarının altında ezildiğinde Kutsal Kitap imanını nasıl uygulaması gerektiğine dair donatın.
11. Önder adayını ruhsal savaş için donatın. Mesih’i kabul eden insanların hizmet etmesi, daima kötü olanın saldırısına neden olur. Bundan kaçınmak mümkün değildir. İslamiyet’ten gelen imanlılar, Şeytan’ın saldırısı karşısında sağlam durmak için eğitilmelidirler.
12. Diğer imanlılarla güven ve iş birliği konusunda örnek oluşturun. Diğer hizmetlerle Tanrı yoluna uygun ortaklıklar oluşturun. İslamiyet’ten gelen kişilerin, Mesih’in bedenini

ayırt etmeyi öğrenmeleri için bu bir temel oluşturur. Böyle yapmak Tanrı'yı onurlandırır ve kiliseniz için Tanrı'nın bereketlerini almanın bir yoludur. Aynı zamanda bu, alçakgönüllüğü öğretmenin iyi bir örneğidir.

Ek Kaynaklar

Burada İslamiyet hakkında öğretilen birçok konu hakkında daha fazla bilgi edinmek için Mark Durie'nin, *Üçüncü Seçenek: İslamiyet, Zimmet ve Özgürlük* isimli kitabına bakın.

Luke4-18.com sitesinde dualar da dâhil olmak üzere birçok dilde *Tutsaklara Özgürlük* kaynağına ulaşmak mümkündür.

İnsanları cinlerden özgür kılma adımları için Mark Durie, Pablo Bottari'nin *Mesih'te Özgür* isimli kitabını tavsiye ediyor. Bu kitabı İngilizce ve İspanyolca dillerinde bulmak mümkündür. Ayrıca, freeming.org sitesindeki eğitim kaynakları da (İngilizce ve bazı başka dillerde) tavsiye edilmektedir.

İnsanları özgür kılmaya yarayacak bazı ek duaları aşağıda bulabilirsiniz.

Bağışlama Duası¹⁷

Göksel Baba, bana herkesi bağışlamam gerektiğini açık ve net bir şekilde gösterdin. Bağışlamanın getirdiği şifayı ve özgürlüğü benim yaşamamı istiyorsun.

Ben bugün günaha girmeme neden olan (isimlerini verin) ve beni yaralayan herkesi bağışlamayı seçiyorum. Onların her birini (yaptıklarını sayın) serbest bırakıyorum.

Onlara karşı yüreğimde tuttuğum bütün yargılardan vazgeçiyorum. Onları (isimlerini verin) senin eline teslim ediyorum, çünkü sen tek doğru yargıçsın.

Ya Rab, benim de başkalarını ve kendimi yaralayan tepkilerimi sen bağışla.

Senin affını temel alarak, bu yaranın tutumlarımı ve davranışlarımı etkilemesine izin verdiğim için ben de kendimi bağışlıyorum.

---

17. Bu dua ve sonraki iki dua, Chester ve Betsy Kylstra'nın *Restoring the Foundations* adlı serine dayalıdır.

Kutsal Ruh, bağışlayabilmem ve bağışlamaya devam edebilmem için bana verdiğin lütuf için sana teşekkür ederim.

İsa Mesih'in adında,

Amin.

Yalanları (Tanrı Yoluna Aykırı İnançları)

Reddetme Duası

Göksel Baba, (yalanın ismi) yalanına inandığım için günahımı (ve atalarımın günahını) itiraf ediyorum.

Tanrı yoluna aykırı bu inancın bende oluşmasına katkıda bulunan kişileri, özellikle (isimlerini verin) bağışlıyorum.

Bu günahı tövbe ediyorum ve Tanrı yoluna aykırı bu inancı kabul ettiğim, hayatımı buna dayanarak devam ettirdiğim ve başkalarını bu yüzden yargıladığım için Rab'bin affını diliyorum. Şimdi senin affını kabul ediyorum (bekleyin ve Tanrı'dan alın).

Ya Rab, senin bağışlamanı temel alıp ben de bu yalana inandığım için kendimi bağışlıyorum.

Tanrı yoluna aykırı olan bu inançla aramdaki bütün anlaşmaları reddediyorum ve iptal ediyorum. Karanlığın egemenliğiyle aramdaki her türlü antlaşmayı iptal ediyorum. Cinlerle yaptığım bütün antlaşmaları reddediyorum ve iptal ediyorum.

Ya Rab, bana bu sahte inançla ilgili olarak açıklamak istediğin gerçek nedir? (Bekleyin, Rab'bi dinleyin ve yalanın yerine ilgili gerçeği ilan edin).

Ben (gerçeğin adı) gerçeğini ilan ediyorum.

İsa Mesih'in adında,

Amin.

Soyacağından Gelen Günah için Dua

Atalarımın, ana babamın, kendimin (günahlarını adı) günahlarını itiraf ediyorum.

Bu günahlar, neden oldukları lanetler ve hayatımdaki sonuçları (tam isimlerini verin) için atalarımı ve beni etkileyen herkesi bağışlıyorum ve hepsini serbest bırakıyorum.

Ya Rab, bu günahları işlediğim ve lanetlere teslim olduğum için beni bağışla. Senin affını kabul ediyorum.

Ya Rab, senin bağışlamayı temel alarak ben de bu günahları işlediğim için kendimi bağışlıyorum.

Günahları ve lanetleri (isimlerini verin) reddediyorum.

İsa Mesih'in çarmıhtaki kurtarışı aracılığıyla bu günahların ve lanetlerin hayatımdaki ve soyumun hayatlarındaki gücünü kırıyorum.

Bu günahlar ve neden oldukları lanetler için senin özgürlüğünü kabul ediyorum. (İmanla Tanrı'dan aldığınız bereketleri sayın)

İsa Mesih'in adında,

Amin.

